

Torsdag den 10. december 2009 (D)

1

30. møde

Torsdag den 10. december 2009 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til kulturministeren om kulturpolitik. Af Mogens Jensen (S), Pernille Frahm (SF), Johs. Poulsen (RV) og Per Clausen (EL). (Anmeldelse 08.12.2009).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 20 [afstemning]:

Forespørgsel (hasteforespørgsel) til ministeren for sundhed og forebyggelse om betaling for behandling på private sygehuse. Af Carsten Hansen (S), Ole Sohn (SF), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 04.12.2009. Fremme 08.12.2009. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 09.12.2009. Forslag til vedtagelse nr. V 25 af Sophie Hæstorp Andersen (S), Jonas Dahl (SF), Lone Dybkjær (RV) og Per Clausen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 26 af Birgitte Josefsen (V), Liselott Blixt (DF) og Vivi Kier (KF)).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Statistik og forskellige andre love. (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige, ændring af reglerne om sammensætning af Danmarks Vækstråd m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen). (Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 03.11.2009. Betænkning 01.12.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og forskellige andre love. (Registrering af kreditvurderingsbureauer, godkendelsesordning for udenlandske clearingcentraler, overførsel af tilsyn fra Finanstilsynet til Konkurrencestyrelsen, sekretariatsbistand for Garantifonden for Indskydere og Investorer m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen). (Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 03.11.2009. Betænkning 24.11.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 09.12.2009 til 3. behandling af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af lov om registrering af ledningsejere. (Udvidelse af dækningsområde m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 03.11.2009. Betænkning 24.11.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om ændring af lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. (Videregivelse og behandling af oplysninger om forbud mod ophold i bestemte virksomheder).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen). (Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 03.11.2009. Betænkning 24.11.2009. 2. behandling 08.12.2009).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om produktsikkerhed.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen). (Fremsættelse 22.10.2009. 1. behandling 05.11.2009. Betænkning 03.12.2009. 2. behandling 08.12.2009).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om bygnings- og boligregistrering. (Indsamling af energioplysninger m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 29.10.2009. 1. behandling 05.11.2009. Betænkning 01.12.2009. 2. behandling 08.12.2009).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret. (Gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester m.v.).

Af kulturministeren (Carina Christensen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning 02.12.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om værnepligtsorlov og om orlov til FN-tjeneste m.v. samt forskellige andre love. (Orlov ved forsvarets udsendelse af personel til udlandet m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 21.10.2009. 1. behandling 30.10.2009. Betænkning 25.11.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

11) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om beskatning af pensionsordninger m.v. og lov om pensionsafkastbeskatning. (Forlængelse af den særlige udbetalingsmulighed i Særlig Pensionsopsparing og afvikling af ordningen).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 11.11.2009. 1. behandling 19.11.2009. Betænkning 02.12.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af konkursloven. (Behandlingen i konkurs af indeståender på frit valg-ordninger).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 29.10.2009. Betænkning 26.11.2009. 2. behandling 08.12.2009).

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om Domstolsstyrelsen og lov om retsafgifter. (Dommeruddannelse, transmission af tekst under retsmøder, fri proces i sager om ægteskab eller forældremyndighed og retsafgifter i fogedsager).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 29.10.2009. Betænkning 26.11.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. (Forenkling af procedure ved autorisationsansøgninger m.v.).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning 25.11.2009. 2. behandling 03.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

15) 3. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse. Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 29.10.2009. 1. behandling 19.11.2009. Betænkning 03.12.2009. 2. behandling 08.12.2009).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gennemførelse af forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), bemyndigelse til at fastsætte regler om studieaktivitet m.v.).

 $Af\ integrations ministeren\ (Birthe\ R\/ gnn\ Hornbech).$

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning 01.12.2009).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om anlæg af Frederikssundmotorvejen mellem Motorring 4 og Frederikssund.

Af transportministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 20.10.2009. Betænkning 03.12.2009).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser og lov om afgift af elektricitet og om ophævelse af lov om Elsparefonden. (Oprettelse af Center for Energibesparelser m.v.).

Af klima- og energiministeren (Connie Hedegaard).

(Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 06.11.2009. Betænkning 08.12.2009).

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes arbejdstilrettelæggelse og offentliggørelse af budgetforslag m.v.).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning 03.12.2009).

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og udvikling af byer. (Energiforbedrende foranstaltninger m.v.).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 21.10.2009. 1. behandling 10.11.2009. Betænkning 01.12.2009).

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om tolkning til personer med hørehandicap. Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann). (Fremsættelse 04.11.2009. 1. behandling 10.11.2009. Betænkning 03.12.2009. Ændringsforslag nr. 6 af 08.12.2009 uden for betænkningen af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann)).

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m. (Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg Kommuner samt registrering af forandringer af ejendommes grænser mod søterritoriet).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning 01.12.2009).

23) 2. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om naturbeskyttelse og lov om vandløb. (Hjemmel til at fastsætte regler om drift af vandforsyningsanlæg og om sagsbehandling af bestemte typer af sager samt forlængelse af visse vandindvindingstilladelser og - rettigheder).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 22.10.2009. 1. behandling 12.11.2009. Betænkning 02.12.2009).

24) 2. behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer.

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 22.10.2009. 1. behandling 12.11.2009. Betænkning 02.12.2009).

25) 2. behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love. (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 29.10.2009. 1. behandling 12.11.2009. Betænkning 02.12.2009).

26) 2. behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter. (Forlængelse af visse databeskyttelsesperioder for biocidmidler og ophævelse af bestemmelser om anmeldelse af nye stoffer m.v.). Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 29.10.2009. 1. behandling 18.11.2009. Betænkning 02.12.2009).

27) 2. behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold og forskellige andre love. (Udskydelse af prisloftreguleringen til 2011 m.v.).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 12.11.2009. 1. behandling 18.11.2009. Betænkning 02.12.2009. Ændringsforslag nr. 2 af 08.12.2009 uden for betænkningen af miljøministeren (Troels Lund Poulsen)).

28) Forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til videnskabsministeren om hævdelse og udvikling af det danske sprog.

Af Søren Krarup (DF) m.fl.

(Anmeldelse 29.10.2009. Fremme 03.11.2009).

29) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om alternative trafikinvesteringer i Frederikssundsfingeren.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 30.10.2009).

30) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af trafikstøj ved rekreative områder og om indarbejdelse af støjdæmpning i den fremtidige praksis ved planlægning af bane- og vejinfrastruktur.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 30.10.2009).

31) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 67:

Forslag til folketingsbeslutning om særligt børnetilskud til selvvalgt enlige forældre.

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.

(Fremsættelse 27.11.2009).

Kl. 10:00

Pia Olsen Dyhr (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 84 (Forslag til folketingsbeslutning om udvikling af retningslinjer for duftstoffer på sygehuse og i daginstitutioner).

Bjarne Laustsen (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 85 (Forslag til folketingsbeslutning om aflønning af deltidsansatte og frivillige brandfolk).

Kristen Touborg (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 86 (Forslag til folketingsbeslutning om miljømærkning af friskfanget fisk).

Så kan jeg oplyse Folketinget om, at Retsudvalget har afgivet:

Betænkning og indstilling vedrørende Folketingets Ombudsmands beretning for året 2008.

(Beslutningsforslag nr. B 77).

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Der er meget støj i salen!

Kl. 10:01

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Lovforslag nr. L 87 (Forslag til lov om ændring af lov om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik og udlændingeloven (Ændring af reglerne om indvandringsprøven, advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere, ændring af ydelsessystemet for asylansøgere m.v.)).

Mette Gjerskov (S) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 78 (Forslag til folketingsbeslutning om gratis klimatjek af boliger og virksomheder),

Beslutningsforslag nr. B 79 (Forslag til folketingsbeslutning om støtte til klimatilpasning i kommunerne),

Beslutningsforslag nr. B 80 (Forslag til folketingsbeslutning om en oplysningspulje om klimaet),

Beslutningsforslag nr. B81 (Forslag til folketingsbeslutning om et danmarkskort over varmespild) og

Beslutningsforslag nr. B 82 (Forslag til folketingsbeslutning om Danmark som førende elbilnation).

Per Clausen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 83 (Forslag til folketingsbeslutning om stop for udvidelse og etablering af ikkeøkologiske svinebedrifter).

Samtykke til behandling

Formanden:

Det punkt, der er opført som dagsordenens punkt 11, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19: Forespørgsel til kulturministeren om kulturpolitik.

Af Mogens Jensen (S), Pernille Frahm (SF), Johs. Poulsen (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 08.12.2009).

Kl. 10:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 20 [afstemning]:

Forespørgsel (hasteforespørgsel) til ministeren for sundhed og forebyggelse om betaling for behandling på private sygehuse.

Af Carsten Hansen (S), Ole Sohn (SF), Margrethe Vestager (RV) og Per Clausen (EL).

(Anmeldelse 04.12.2009. Fremme 08.12.2009. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 09.12.2009. Forslag til vedtagelse nr. V 25

af Sophie Hæstorp Andersen (S), Jonas Dahl (SF), Lone Dybkjær (RV) og Per Clausen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 26 af Birgitte Josefsen (V), Liselott Blixt (DF) og Vivi Kier (KF)).

Kl. 10:01

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 26 af Birgitte Josefsen (V), Liselott Blixt (DF) og Vivi Kier (KF), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 64 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 51 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 26 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 25 af Sophie Hæstorp Andersen (S), Jonas Dahl (SF), Lone Dybkjær (RV) og Per Clausen (EL) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Statistik og forskellige andre love. (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige, ændring af reglerne om sammensætning af Danmarks Vækstråd m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen). (Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 03.11.2009. Betænkning 01.12.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet.

Så er forhandlingen afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 111 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 11:

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel stabilitet og forskellige andre love. (Registrering af kreditvurderingsbureauer, godkendelsesordning for udenlandske clearingcentraler, overførsel af tilsyn fra Finanstilsynet til Konkurrencestyrelsen, sekretariatsbistand for Garantifonden for Indskydere og Investorer m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen). (Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 03.11.2009. Betænkning

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 03.11.2009. Betænkning 24.11.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling. Ændringsforslag nr. 1 af 09.12.2009 til 3. behandling af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen drejer sig første omgang om det stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør ministeren, værsgo.

Kl. 10:04

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Tak. I forbindelse med tredjebehandlingen af L 11 vil jeg gerne stille et ændringsforslag til ikrafttrædelsesbestemmelsen, og jeg synes lige, at der skal et par ord med på vejen om ændringsforslaget.

L 11 indeholder bl.a. ændringsforslag til et par love, der direkte regulerer færøske forhold. Derfor skal L 11 forelægges det færøske og det grønlandske selvstyre til udtalelse. L 11 er beklageligvis ikke færdigbehandlet på Færøerne. Det blev fremsendt til Færøerne i oktober, men det er altså ikke færdigbehandlet på Færøerne. Rigsombudet på Færøerne har oplyst, at Lagtinget førstebehandlede L 11 i går, og behandlingen i forbindelse med udtalelsen er nu henvist til et udvalg i Lagtinget. På nuværende tidspunkt ved de ikke, hvornår L 11 bliver tredjebehandlet i Lagtinget.

Ændringsforslaget er udformet således, at jeg kan fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet selvstændigt for de ændringsforslag, der vedrører Færøerne. Det vedrører § 3, nr. 2, § 7 og § 9. Der er tale om tekniske følgeændringer, bl.a. som følge af at Afviklingsselskabet A/S nu skal hedde Finansiel Stabilitet A/S. Ændringsforslaget medfører, at jeg hurtigst muligt efter færdigbehandlingen på Færøerne kan sætte disse ændringer i kraft, og jeg håber på en velvillig behandling af ændringsforslaget og af L 11 generelt.

Kl. 10:05

Formanden:

Tak til ministeren.

Der er ikke andre, der ønsker at udtale sig om ændringsforslaget. Kl. 10:05

Afstemning

Formanden:

Så vil jeg sige, at hvis ikke afstemning begæres, betragter jeg ændringsforslag nr. 1 af økonomi- og erhvervsministeren som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 10:05

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om ændring af lov om restaurationsvirksomhed og alkoholbevilling m.v. (Videregivelse og behandling af oplysninger om forbud mod ophold i bestemte virksomheder).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 03.11.2009. Betænkning

24.11.2009. 2. behandling 08.12.2009).

K1. 10:06

Forhandling

Formanden:

Om selve forslaget er der ingen, der beder om ordet. Så går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse. Og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 110 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 12:

Forslag til lov om ændring af lov om registrering af ledningsejere. (Udvidelse af dækningsområde m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen). (Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 03.11.2009. Betænkning 24.11.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet, så vi går til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse. Der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For stemte: 112 (V, S, DF, SF, KF, RV EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Forhandling

Formanden:

Der er heller ikke her stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 109 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), imod stemte: 2 (EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 41: Forslag til lov om produktsikkerhed.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen). (Fremsættelse 22.10.2009. 1. behandling 05.11.2009. Betænkning 03.12.2009. 2. behandling 08.12.2009).

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet, så vi går til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stem-

Afstemningen slutter.

For stemte: 111 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 47:

Forslag til lov om ændring af lov om bygnings- og boligregistrering. (Indsamling af energioplysninger m.v.).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen). (Fremsættelse 29.10.2009. 1. behandling 05.11.2009. Betænkning 01.12.2009. 2. behandling 08.12.2009).

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ikke nogen, der beder om ordet.

Så går vi til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 110 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om ophavsret. (Gennemførelse af direktivet om audiovisuelle medietjenester m.v.).

Af kulturministeren (Carina Christensen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning 02.12.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:08

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der beder om ordet.

Vi går til afstemning.

Kl. 10:08

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af lov om værnepligtsorlov og om orlov til FN-tjeneste m.v. samt forskellige andre love. (Orlov ved forsvarets udsendelse af personel til udlandet m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 21.10.2009. 1. behandling 30.10.2009. Betænkning 25.11.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:08

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, men hr. Morten Østergaard ser ud til at bede om ordet som ordfører.

Kl. 10:09

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Da vi fra Det Radikale Venstres side desværre ikke havde mulighed for at deltage i debatten ved andenbehandlingen, skal jeg ikke undlade at udtrykke min ærgrelse over, at det her i øvrigt udmærkede lovforslag – som vi stemmer for – ikke kommer til at indeholde den ændring, vi foreslog sammen med Socialdemokraterne og SF, og som ville betyde, at udsendte i dansk tjeneste ville være sikret mod at miste deres job, når de vendte hjem, fordi det ville være arbejdsgiveren, der skulle bevise, at det ikke var på grund af udsendelsen, at de havde mistet deres job.

Vi synes, at det ville være rimeligt og fornuftigt, at de mennesker, vi beder om at sætte deres liv på spil for alle vores andres skyld, ikke samtidig skal risikere deres job, og derfor synes vi, det havde været fornuftigt at indføre en omvendt bevisbyrde her, svarende til den man har på barselområdet, som altså betyder, at det ville være arbejdsgiverens opgave at bevise, at man ikke havde afskediget den pågældende på grund af udsendelsen, men af andre, saglige grunde.

Det er derfor en skuffelse, at selv om der var bred enighed her i Folketinget om, at vi skal tage godt vare på dem, vi sender ud i dansk tjeneste, er der ikke et flertal, der vil være med til at sætte handling bag ordene, når det kommer til den helt rimelige beskyttelse af udsendte i forhold til det arbejde, som de har måttet tage orlov fra for at gøre dansk tjeneste. Jeg forstår ikke, at regeringen og især Dansk Folkeparti ikke i den her sammenhæng har ønsket at yde den beskyttelse og den tryghed til de udsendte og deres familier, som synes at være helt rimelig, når de sætter livet på spil for alle vores andres skyld.

Kl. 10:10

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard, og så er det hr. Eigil Andersen som ordfører.

Kl. 10:10

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det kan vi i SF kun erklære os fuldstændig enige med Det Radikale Venstre i. Det er selvfølgelig en meget underlig situation, at et flertal beslutter, at der skal sendes soldater til Afghanistan, og så er der en række af disse soldater, der som tak for hjælpen, når de kommer hjem, får udleveret en fyreseddel af deres arbejdsgivere. Og så er det derefter en umulig opgave at føre en retssag, fordi den lovgivning, der er, betyder, at den fyrede skal føre bevis for, at det skyldes udsendelsen til Afghanistan, at vedkommende har mistet sit job. Arbejdsgiverne bruger et gammelt kneb, de siger, at der er tale om omstruktureringer, og så har Hærens Konstabel- og Korporalforening vurderet, at med den eksisterende lovgivning kan det ikke betale sig at anlægge retssager, fordi man desværre vil tabe dem.

Hvis der var en anstændig behandling af de fyrede soldater, skulle det være sådan, som det blev sagt af Det Radikale Venstres ordfører, at der skal være en omvendt bevisbyrde, hvor arbejdsgiveren skal bevise, at fyringen ikke skyldes udsendelsen til Afghanistan. Og hvis der er borgerlige kræfter, som ønsker at gavne det danske forsvar, og som ønsker at gavne de danske soldater, ved at de ikke skal gå rundt nede i Afghanistan og frygte for at miste deres job, er der altså kun én ting at gøre i dag som borgerlig her i Folketinget, og det er at stemme sammen med oppositionen.

Det var i hvert fald situationen forleden dag – nu skal jeg holde tungen lige i munden. I dag er det tredje behandling, så det, jeg kan gøre, er, at jeg kan sige, at der er stor ærgrelse for vores vedkommende, ligesom der er for Det Radikale Venstres vedkommende, over, at den her ekstra beskyttelse ikke kom med. Så fik jeg vist proceduren bragt på plads.

Kl. 10:12

Formanden:

Tak til hr. Eigil Andersen.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og vi går til afstemning. Kl. 10:12

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stem-

Afstemningen slutter.

For stemte: 110 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, lov om beskatning af pensionsordninger m.v. og lov om pensionsafkastbeskatning. (Forlængelse af den særlige udbetalingsmulighed i Særlig Pensionsopsparing og afvikling af ordningen).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg). (Fremsættelse 11.11.2009. 1. behandling 19.11.2009. Betænkning 02.12.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:13

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet.

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Bjarne Laustsen nikker, og jeg går ud fra, at det betyder, at han gerne vil have ordet. Hr. Bjarne Laustsen som ordfører, værsgo.

K1. 10:13

(Ordfører)

Bjarne Laustsen (S):

Tak. I tirsdags var der anden behandling her i Folketinget, og man kan jo gøre to ting: Man kan vælge at sige noget, eller man kan vælge at lade være. Man har som sagt ikke pligt til at udtale sig; man kan få lov til at gøre det, hvis man ønsker det, og den ret bruger jeg i

Jeg synes jo, det er synd, at ministeren, når der er debat her i Folketingssalen, ikke deltager i debatten. Det gælder også det sidste forslag, som drejede sig om udsendte soldater. Der ville ministeren ikke engang tage ordet her i salen. Det synes jeg er flovt. I den her sag om SP-ordningens ophævelse – at slagte guldkalven – har ministeren heller ikke ønsket at tage ordet.

Jeg stillede to spørgsmål i tirsdags, som jeg har fået svar på her til morgen, og det skal jeg takke for. Grunden til, at vi i det hele taget diskuterer det her, er jo, at der er blevet så få tilbage i SP-ordningen, at det vil blive for dyrt at administrere den for de sidste. Der er rigtig mange i det her samfund, der ikke er enige i regeringens linje, og som godt kan lide det kollektive fællesskab og solidariteten, og som ikke hylder egoismen. Rigtig mange af de mennesker har henvendt sig og sagt: Kan vi ikke bare få lov til at overføre de penge til ATP-ordningen, for det er en god ordning? Og vi var rigtig mange her i Folketinget, der syntes, at det var en god idé at gøre det på den måde, for så kunne de fortsætte den fællesskabstanke, som de syntes var rigtig god.

Men problemet er, hvis man skulle gøre det, at så skal sådan en ordning i udbud osv., og der må vi acceptere, at det kan man ikke gøre. Så derfor vil vores holdning til forslaget her i dag være, at vi vil undlade at stemme til det. Vi beklager, at man ikke kan gøre det på den måde, som vi havde tænkt at gøre det på.

Det, der er interessant i den her sag, er de spørgsmål, jeg stillede, om, hvorfor man ophæver SP-ordningen. Det er en god ordning, der har været med til at sikre, at man kunne udligne nogle konjunkturforskelle, men også være med til at sørge for, at der var forskel, dengang der var fordeling i ordningen, sådan at de lavestlønnede i dette land ville få en bedre pension, når de gik på pension en gang med tiden.

Men vi ved alle sammen, at regeringen har kørt det her land i sænk, og at man havde vældig store problemer. Man så ikke krisen, man så ikke bankkrisen, man greb ikke ind over for noget som helst, det hele fik bare lov at køre videre. Og derfor stod man lige pludselig med et stigende problem, arbejdsløsheden bare steg og steg, og når vi så spurgte, hvad vi skulle gøre ved det, var svaret: Jo, vi bruger lige SP-pengene. Så spurgte vi: Kommer der folk i arbejde ved at lade folk bruge SP-pengene? Det var lidt tvivlsomt. Sagen har været behandlet en gang, og der var man ikke rigtig i stand til at give et klart svar på det.

Men regeringens høje profil på det her område er jo, at det her hjælper, og at det er et værn imod arbejdsløsheden. Derfor er jeg glad for at have fået de svar. Men jeg tror, at årsagen til, at man har valgt at slagte guldkalven her, jo slet ikke er af hensyn til småsparerne. Nej, det er, fordi der er et kæmpe hul i statskassen. Og nu har vi fået at vide, hvor store engangsindtægterne er ved at slagte guldkalven. De er på 17 mia. kr. Det vil sige, at regeringens regnskab ville have været 17 mia. kr. dårligere, hvis ikke man havde lavet den her engangsinvestering, som man får direkte ned i kassen ved at slagte guldkalven.

Kommer der så flere i arbejde? Jeg tror ikke på, at der kommer mange flere i arbejde, ved at folk køber fladskærme, rejser til Grækenland, køber dyr rødvin eller noget andet, slet ikke. Og regeringen har sådan set samme tanke. Der kommer i bedste fald 7.000-8.000 mennesker ekstra i arbejde som følge af, at man har udbetalt de her mange milliarder kroner på en gang. Rigtig mange vil også bare sætte dem ind på deres ratepension og lade statskassen betale en gang til.

Alle de her ting er ofret på alteret, fordi vi har fået en stigende ledighed, som regeringen ikke vil gøre noget ved. Når den så endelig foretager sig noget, vælger den de forkerte instrumenter. Hvis man har forestillet sig, at man skulle bruge så mange milliarder på det problem, at den stigende arbejdsløshed kommer ind over os, tror jeg, man kunne have fundet på rigtig mange ting, så man i samfundet kunne have fået mange flere investeringer, offentlige investeringer og mange flere arbejdspladser for ganske almindelige mennesker i dette land. Det kunne vi have fået, hvis vi havde brugt pengene klogt.

Men jeg skal til sidst sige, at uanset at vi ikke kan få konkrete svar på, hvor mange der reelt er kommet i arbejde på baggrund af det her, vil vi ikke genere de småsparere, der er tilbage. Vi havde gerne set, at de kunne overføre pengene til ATP, men da det ikke kan lade sig gøre, vil vi undlade at stemme ved tredje behandling her i dag.

Kl. 10:18

Formanden:

Tak til hr. Bjarne Laustsen. Jeg vil spørge fru Louise Schack Elholm, om det er som ordfører eller for en kort bemærkning. Det er et spørgsmål til hr. Bjarne Laustsen. Værsgo for en kort bemærkning.

Kl. 10:18

Louise Schack Elholm (V):

Jeg kan godt undre mig. Det lyder jo, som om vi skader befolkningen ved at give dem rådighed over deres egne penge midt i krisetider. Jeg er nødt til at spørge, om hr. Bjarne Laustsen virkelig mener, at staten skal bestemme, hvad folk skal bruge deres egen opsparing til, om det er en statslig opgave at bestemme, hvad folk skal bruge deres penge på. Det kan simpelt hen ikke være meningen.

Selvfølgelig har det da haft en gavnlig effekt, som hr. Bjarne Laustsen jo ganske rigtig sagde. 17 mia. kr. er der kommet i statskassen. Jeg forventer, at det sådan cirka har givet en beskæftigelseseffekt på 7.000-8.000 mennesker. Det er sgu da flot. Undskyld!

Kl. 10:19

Formanden:

Så er det hr. Bjarne Laustsen. Men på almindeligt dansk!

Kl. 10:19

Bjarne Laustsen (S):

Det viser jo endnu en gang, at Venstres ordfører ikke har fattet en brik af, hvad det her handler om. Det her handler om, at vi har et kæmpemæssigt problem. Arbejdsløsheden stiger og stiger. Man aner ikke sine levende råd om, hvad man skal gøre ved det. Så har vi en god ordning, der fik opbakning fra selv Venstre engang i sin tid. Den ordning slagter man nu, for man siger, at det er ligegyldigt med den. Hvad folk vil bruge deres penge til, er jeg sådan set også fuldstændig ligeglad med. Det, det drejer sig om her, er, at regeringen har brugt det som et argument om, at det ville styrke beskæftigelsen. Nu får vi så i dag at vide i et svar til Arbejdsmarkedsudvalget, at det i bedste fald er 7.000-8.000 mennesker, der er kommet i arbejde på baggrund af det her. Og tallene er aldeles tvivlsomme, fordi man ikke kan vide noget som helst om, hvad pengene er blevet brugt til, og man agter heller ikke at finde ud af det. Men det, vi kan se, er, at pengene måske er blevet rejst op eller puttet i ens pensionsopsparing, og det giver ikke en eneste arbejdsplads mere.

Det, vi ved, er, at der er kommet 17 mia. kr. ind i engangsindtægter, som man ingenting har fået for.

Kl. 10:20

Formanden:

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 10:20

Louise Schack Elholm (V):

Det viser jo bare den her systemtankegang, som Socialdemokraterne har. Hvis ikke det er nationaløkonomien eller statskassen, der har gavn af det, jamen hvilken gavn har det så? Hvad med den enkelte dansker? Den enkelte dansker mærker den økonomiske krise på egen krop. De har da brug for at få en støtte i de svære tider.

Så jeg vil gerne prøve at høre ordføreren, om han denne gang vil svare på, om man mener, at det har gavnet de enkelte danskere, at de har fået rådighed over deres egne penge, eller om ordføreren mener, det er bedre, at staten bestemmer over den enkelte danskers penge.

K1 10.20

Formanden:

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:20

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan høre på fru Louise Schack Elholm, at man lige har afskaffet al solidaritet i det her samfund: Det er langt bedre, at folk beholder pengene, og det at opkræve skat er samfundsskadeligt. Det var dog nogle forfærdelige ord at høre. Næh, sagen er jo den, at de bredeste skuldre i dette samfund gerne skulle bære de største byrder, og på den måde kan vi gøre, at folk, der måske ikke er født lige, kan få uddannelse, de kan få arbejde, de kan blive behandlet, når de er syge osv. Det er jo det, det handler om i et samfund, som vi gerne vil bygge det op. Så nu fik vi jo den rå vare, de rå markedskræfter, hvor det er, at Venstre vil afskaffe solidariteten i det her samfund og ikke tage vare på de svageste.

Det, der er sket med den ordning her, er jo, at de rigeste også har fået det største bidrag. Hvad de rigeste så har brugt pengene til i forhold til de fattigste, kan jeg jo af gode grunde ikke vide noget om, men hvor mange statslige arbejdspladser er der egentlig blevet skabt, ved at staten har fået 17 mia. kr. ekstra i engangsindtægter på en eneste gang; hvor mange er der kommet i arbejde som følge af det?

Kl. 10:22

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører for Det Radikale Venstre

Kl. 10:22

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Frigivelsen af SP-midlerne var jo den helt store indsats, som regeringen gjorde i forhold til den økonomiske krise; ved at slippe de godt 40 mia. kr. fri, håbede man, at borgerne ville svinge dankortene helt ublu og på den måde sætte gang i økonomien igen. Men det viste sig, at det, der i stedet for er sket, jo er en overførsel fra pensionsopsparing til alle mulige andre typer opsparing. Der er ikke kommet gang i det private forbrug; tværtimod er det private forbrug faldet. Derfor må man sige, at regeringens strategi jo er slået fuldstændig fejl. Man troede, at man her med en gigantisk check, der langt overstiger det, som oppositionen har foreslået at man skulle bruge på en vækstpakke, kunne sætte gang i dansk økonomi. Men det viste sig ikke at være tilfældet: Privatforbruget er dalet, og imens er det offentlige underskud steget. Men nu er situationen så den, at danskerne helt naturligt i stort tal har taget deres penge ud af SP-ordningen, og derfor er der kun en lille rest tilbage.

Derfor er vi fra Det Radikale Venstres side indstillet på at stemme for det lovforslag her, som sørger for, at man ikke skal holde en stor administration kørende for at holde en lille rest af SP-ordningen tilbage; vi er så at sige medvirkende til at rydde op i det morads, som regeringens fejlslagne strategi har været i forhold til det private forbrug på det her område. Jeg vil også gerne sige, at vi, når vi stemmer for, altså gør det, på trods af at vi også synes, at det havde været mere naturligt, om man have lavet en ordning, hvor resterne automatisk var blevet overført til borgernes ATP-opsparing, fordi det på den måde var blevet i en pensionsopsparing. Det har regeringen ikke ønsket, men vi har altså vurderet, at der ikke er nogen grund til ikke at medvirke til at få SP-ordningen endeligt udfaset, når nu regeringen på et tidligere tidspunkt har besluttet sig for at sabotere ordningen.

Men jeg vil gerne slå fast, at den her ordning og hele forløbet omkring SP'en ikke har haft den positive påvirkning af dansk økonomi, som regeringen lagde til grund, det er en fejlslagen strategi, og vi betragter det, der foregår her i dag, blot som en oprydning efter en helt og aldeles fejlslagen krisestyringsstrategi.

Kl. 10:24

Formanden:

Tak til hr. Morten Østergaard.

Der er ikke ønske om yderligere bemærkninger, og vi går til afstemning fra medlemmernes pladser.

Kl. 10:24

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 66 (V, DF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 43 (S og SF).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af konkursloven. (Behandlingen i konkurs af indeståender på frit valg-ordninger).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 29.10.2009. Betænkning 26.11.2009. 2. behandling 08.12.2009).

Kl. 10:25

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Da der ikke er nogen, der har bedt om ordet, går vi til afstemning.

Kl. 10:25

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 3. behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, lov om Domstolsstyrelsen og lov om retsafgifter. (Dommeruddannelse, transmission af tekst under retsmøder, fri proces i sager om ægteskab eller forældremyndighed og retsafgifter i fogedsager).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 29.10.2009. Betænkning 26.11.2009. 2. behandling 08.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:25

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Fru Line Barfod ønsker at udtale sig, og det er som ordfører. Værsgo.

Kl. 10:26

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg vil bare ganske kort sige noget om den del af lovændringen, der handler om fri proces, for jeg synes, at det er vældig glædeligt, at Folketinget her får rettet op på den fejl, der skete, da vi lavede en ændring på retsplejeområdet for nogle år siden, hvor man fjernede muligheden for, at man ved fri proces i familiesager kun så på den, der var involveret i sagen og ikke på ægtefælle, samlever, for det var et stort problem for de mange, der efter en skilsmisse kom ud i at skulle have en familiesag, og lige pludselig kunne de ikke få fri proces, fordi man så på deres nye ægtefælles eller samlevers økonomi. Jeg er rigtig glad for, at det er lykkedes at få samlet Folketinget om det og få fjernet den ændring igen, så man nu kun ser på den, der er involveret i sagen. Og så håber jeg da, at vi på et tidspunkt også kan blive enige om, at man i alle sager om fri proces skal se på den, der fører sagen, og at det er vedkommendes egen økonomi, der er afgørende, og ikke en ægtefælles eller samlevers økonomi, der pludselig skal blandes ind i en sag, som de intet har med at gøre. Så det håber jeg at vi kan komme til næste gang, vi skal se på den her del af retsplejeloven.

Kl. 10:27

Formanden:

Tak til fru Line Barfod.

Der er ikke andre, der har bedt om ordet, og så går vi til afstemning.

Kl. 10:27

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 109 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og bliver sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 3. behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ændring af lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark. (Forenkling af procedure ved autorisationsansøgninger m.v.).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning 25.11.2009. 2. behandling 03.12.2009. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 10:27

Forhandling

Formanden:

Der er ingen, der har bedt om ordet, så vi går til afstemning.

Kl. 10:27

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 3:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Gennemførelse af forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks), bemyndigelse til at fastsætte regler om studieaktivitet m.v.).

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech).

(Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning 01.12.2009).

Kl. 10:28

Kl. 10:29

Kl. 10:28

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 108 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Afstemning

stemning.

Formanden:

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Enhedslisten)?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til af-

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 3. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech). (Fremsættelse 29.10.2009. 1. behandling 19.11.2009. Betænkning 03.12.2009. 2. behandling 08.12.2009).

Kl. 10:28

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, og der er ingen, der har bedt om ordet, så vi går til afstemning. Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om anlæg af Frederikssundmotorvejen mellem Motorring 4 og Frederikssund.

Af transportministeren (Lars Barfoed). (Fremsættelse 07.10.2009. 1. behandling 20.10.2009. Betænkning 03.12.2009).

Kl. 10:29

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Hr. Per Clausen ønsker at udtale sig som ordfører for Enhedslisten

Kl. 10:29

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der er sådan set en række grunde til, at jeg tager ordet her vedrørende Frederikssundmotorvejen. En af grundene er jo, at Enhedslisten har bedt om fornyet udvalgsbehandling mellem anden- og tredjebehandlingen. Det kan måske virke lidt overraskende, på baggrund af at der her er tale om et forlig, som alle Folketingets partier har indgået – altså alle Folketingets partier med undtagelse af Enhedslisten – og man derfor må tro, at alting er belyst, om ikke andet så i hvert fald i forhandlingerne. Jeg skal ikke kunne sige, om alting er belyst i de forhandlinger, der er foregået mellem partierne, men jeg kan i hvert fald konstatere, at det ikke er belyst over for Folketinget.

Lad os bare tage nogle enkelte eksempler. Noget af det, jeg synes er særlig interessant her, er jo, at hvis man læser betænkningen denne gang, kan man se, at forligspartierne åbenbart heller ikke er helt enige om, hvad det er, de har aftalt. For der ligger et betænkningsbidrag fra Venstre, Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og De Konservative, og så ligger der et fra Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre, og man kan jo undre sig over, at forligspartierne, når de skal udlægge, hvad en aftale og en lovtekst går ud på, er nødt til at have to forskellige udlægninger. Det er sådan set et af de første indholdsmæssige problemer, som jeg håber vi kan få belyst i udvalgsbehandlingen mellem anden- og tredjebehandlingen. Spørgsmålet er, om det, at man har valgt en ganske bestemt linjeføring fra en tværvej, også betyder, at man for det første måske i praksis altså har taget stilling til, at man vil have en ringvej 5, og for det andet måske også i praksis har taget stilling til, hvor den skal ligge henne. Jeg har godt bemærket, at ministeren i et svar anfører, at det skal vedtages samlet på et senere tidspunkt, hvis man skal have ringvej 5. Men realiteten er, tror jeg, at det er umuligt at forestille sig, at den placering, man har givet den tværvej, der ligger omkring Smørum, ikke vil få afgørende betydning for, hvor man i givet fald skal have en ringvej 5, og det åbner i hvert fald også det interessante spørgsmål, om den beslutning i praksis ikke er truffet. Når det er så afgørende, er det, fordi en ny ringvej 5 med de sandsynlige vejføringer, der tegner sig, kan få afgørende negativ betydning for natur og miljø. Det er det første spørgsmål, hvor det er lidt uklart for mig, om der i grunden er nogen enighed mellem forligspartierne om, hvordan tingene skal tolkes.

Det andet er, at SF og Det Radikale Venstre også mener, at det er vigtigt at gøre opmærksom på, at man skal sikre Natura 2000-områder mod både direkte og indirekte påvirkning af vejføringen. Det fremgår af Det Radikale Venstre og SF's bemærkninger, at de har fået et et generelt tilsagn om det fra ministeren. Men det fremgår også, at de åbenbart mener, det er meget vigtigt at fremhæve, at de har en særlig holdning og en særlig position. Så jeg håber da, at vi kan få

afklaret, hvad der ligger i det løfte, som SF og Det Radikale Venstre har fået vedrørende beskyttelsen af Natura 2000-områder.

Den tredje uklarhed, som er dukket op, er diskussionen om, hvor hurtigt man må køre på motorvejen. Oprindelig var der planlagt med en hastighed på 110 km/t. Så sker der det, da lovforslaget bliver fremlagt, efter at, går jeg ud fra, de meget hastighedsbegejstrede ordførere på det her område fra Socialdemokraterne og Venstre har været henne og tale med transportministeren, at man får indføjet, at hastigheden skal være 130 km/t. Det forudsætter ganske vist, at det er trafiksikkerhedsmæssigt forsvarligt, siger ministeren, og har dermed skubbet besværet med at skændes med Venstres og Socialdemokraternes trafikordførere over til politiet og vejmyndighederne.

Kl. 10:33

Der bliver så rejst en anden diskussion, nemlig diskussionen, om det betyder noget for vejføringen, at man siger, at der skal være mulighed for at køre 130 km/t. Man har jo i hele høringsproceduren, og da man lavede VVM-undersøgelsen, arbejdet ud fra den forudsætning, at det var 110 km/t. Jeg har så forstået på nogle udtalelser, ministeren er kommet med til pressen – og det vil vi da gerne have bekræftet, både i Folketingets Trafikudvalg og også gerne her – at nej, det får ingen betydning for trafikføringen. Da hastigheden jo skal tage udgangspunkt i, at der både skal tages hensyn til trafiksikkerhed, miljø, arealanvendelse osv., og at der ikke vil ske nogen forandring, bliver konklusionen nok, at bilerne kun kommer til at køre 110 km/t. på Frederikssundmotorvejen. Det synes jeg er uhyre fornuftigt, så det er klogt nok af transportministeren, men det er bare mærkeligt, at man sender det signal, at der bliver mulighed for at køre 130 km/t., når sådan en nærmere analyse af det fører frem til de 110 km/t. Jeg synes da, det er lidt ærgerligt, at vi skal have ordførere herinde, der skal rejse rundt oppe i Nordsjælland og påstå, at det er sikret, at man kan køre 130 km/t. på Frederikssundmotorvejen, når det ikke er rigtigt. For det fremgår meget klart af det, transportministeren siger, at det ikke forholder sig sådan.

Det er sådan tre usikkerhedsmomenter, som jeg synes det er lidt underligt at vi står over for ved en anden behandling i Folketinget af en sag, som har været meget, meget grundigt drøftet i forligspartiernes kreds, og som på baggrund af, at Enhedslisten har stillet en række spørgsmål, jo også er blevet relativt grundigt behandlet i Folketingets Trafikudvalg. Dertil kommer så, at det jo generelt set er sådan, at når man vælger Frederikssundmotorvejen på den måde, man gør her, betyder det også, at man i praksis, når man skal tage hensyn til de økonomiske realiteter og muligheden for kun at bruge pengene én gang, har fravalgt en række alternative løsninger. Man har fravalgt det, som Enhedslisten har foreslået: at gennemføre nogle mindre reguleringer af vejene, som ville kunne løse en del af fremkommelighedsproblemerne. Og man har fravalgt at gennemføre forbedringer af S-togstrafikken mellem Frederikssund og hovedstaden. Problemet er, at når man gennemfører en motorvej og ikke gennemfører forbedringer af den kollektive trafik, er sandsynligheden for, at flere og flere vil vælge motorvejen, ganske stor, og det vil betyde, at man ikke får løst de fremkommelighedsproblemer, man gerne vil løse, fordi de vil genopstå om ganske få år i endnu større udstrækning, men ganske vist så på en motorvej, og så kan man jo rejse en debat, når man kommer dertil, om motorvejen skal være sekssporet.

I stedet har Enhedslisten foreslået, at vi skulle udvide skinne-, spor- og perronkapaciteten, etablere overhalingsspor, nye stationer, vendespor og sikre, at S-togsbetjeningen altså blev bedre forstået på den måde, at man både kunne have en hurtigere S-togsbetjening på de fjerntliggende stationer og sørge for, at man kunne stoppe de steder, det var relevant. Derudover har vi stillet en række andre forslag, som også kunne løse trængselsproblemerne uden motorvejen. Men fordi man står fast på, at der skal asfalt til, vælger man altså at bruge de samfundsmæssige ressourcer anderledes – nemlig på en måde,

som øger forureningen, øger CO₂-udslippet, og som ikke løser trængselsproblemerne.

Vi har selvfølgelig stadig væk et håb om, at Folketingets partier vil komme til fornuft i forbindelse med udvalgsbehandlingen. Vi håber også, at man i forbindelse med den debat, vi får senere i dag, om et beslutningsforslag, som Enhedslisten har fremsat, og som udgør et alternativ til det her lovforslag, vil kunne se, at der altså er andre veje at gå, og at disse andre veje vil være langt mere fornuftige. I den sammenhæng håber jeg da også, at de usikkerhedsmomenter, som jo er kommet frem her i processen, måske kunne få nogen til at tænke sig om en ekstra gang og overveje, hvilke konsekvenser motorvejen kan få. I hvert fald har vi bedt om at få sagen i udvalg endnu en gang.

Kl. 10:37

Formanden:

Tak til hr. Per Clausen. Der er også ønske fra hr. Klaus Hækkerup som ordfører. Jeg går ud fra, at ministeren venter, så vi holder rækkefølgen. Hr. Klaus Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 10:37

(Ordfører)

Klaus Hækkerup (S):

Jeg skal kort kommentere de indvendinger, hr. Per Clausen har fremført mod motorvejsanlægget. De er jo ikke nye, vi har hørt dem tidligere, og vi kommer såmænd også til at drøfte dem senere i dag, når vi skal behandle B 36.

Det første, hr. Per Clausen nævnte på Enhedslistens vegne, var forløbet af en tværvej omkring Smørum. Det har været nøje overvejet, herunder muligheden for at få trafikanterne til at køre i den modsatte retning af den, de naturligt skal køre for at bevæge sig ind mod København. Efter at vi har set på det og set på det endnu en gang, herunder også set på hensynet til beboerne i området – til *alle* beboerne i området – er vi kommet til et ønske om at fastholde forløbet.

Den anden indvending, som hr. Per Clausen nævnte, var spørgsmålet om, hvorvidt tværvej skulle være en del af Ring 5 eller ej. Jeg vil bare nævne, at vi, Socialdemokratiet, sammen med Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, i vores betænkningsbidrag har præciseret, at en eventuel anlæggelse af Ring 5 skal ske ud fra en samlet VVM-vurdering og ikke som følge af en beslutning om en forbindelsesvej til Frederikssundmotorvejen.

Endelig nævner hr. Per Clausen spørgsmålet om hastigheden på vejen. Jeg vil sige, at jeg er en lille smule forundret. For her følger vi helt normale procedurer. Der er en beslutning i Folketinget om, at vi skal tilstræbe en hastighed på 130 km/t. på motorveje. Derfor bygges motorvejen også med et kurveforløb osv., der gør det muligt at køre 130 km/t. Men det skal selvfølgelig samtidig vurderes ud fra en sikkerhedsmæssig synsvinkel, og lige præcis den sikkerhedsmæssige synsvinkel skal politiet ind over. Så vi følger altså normalproceduren her – den, vi følger på alle andre områder for at sikre, at trafiksikkerheden bliver tilgodeset, ja, ligefrem kommer i højsædet. Derfor har jeg meget, meget svært ved at forstå, at Enhedslisten angriber den procedure, som er lagt, og som der er kommet svar på i forbindelse med lovforslaget.

Lad mig så endelig sige om B 36, som jeg jo ellers ikke synes vi skal drøfte nu: Når Enhedslisten fremsætter et forslag, der siger, at man skal udbygge den eksisterende Frederikssundsvej fra at have to spor i hver retning til at have fire spor i hver retning og dermed banke øget trafik ind igennem beboede områder, er det jo ikke, fordi de synes, at det vil forurene mindre. Jeg tror endda, at det vil forurene mere, end hvis man kører ude på en motorvej, hvor man kan køre igennem i stedet for at skulle igennem et byområde. Jeg ser for mig fire spor igennem byområderne langs Frederikssundsfingeren, og jeg vil godt sige, at jeg synes, det er fuldkommen uansvarligt af Enhedslisten, der jo ellers bryster sig af at tilgodese miljøet, at komme med

sådan et forslag. Det vil være direkte ødelæggende for tusinder af mennesker i det område, og jeg må klart tage afstand fra Enhedslistens forslag.

Kl. 10:41

Formanden:

Tak til hr. Klaus Hækkerup. Så er det transportministeren.

Kl. 10:41

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, vi skal glæde os over, når vi nu har lejlighed til at debattere den her sag på foranledning af ikke mindst hr. Per Clausen, at vi nu er ved at vedtage, når vi kommer til tredje behandling, en motorvej til Frederikssund. Det vil være til kæmpe gavn for borgerne i Frederikssundfingeren, som slipper for store køer og trængselsproblemer ind ad Frederikssundsvej, og det vil være til stor nytte for virksomhederne og for erhvervslivet og også for udviklingsmulighederne i Frederikssundfingeren i Nordsjælland.

Så det bliver til gavn for borgere og erhvervsliv i hele det område af Nordsjælland, at vi nu får en motorvej til Frederikssund. Lad os dog glæde os over det. Og til hr. Per Clausen: Nej, der er ikke taget stilling til en Ring 5 med det her lovforslag. Vi laver nogle strategiske undersøgelser og analyser af hele trafikken i hovedstadsområdet. Derunder vil vi vurdere, om der er behov for en Ring 5 og i givet fald, hvor sådan en skal ligge, men det her kan blive en del af en Ring 5 – tværvej, altså.

Det er helt sædvanlig praksis, som det også netop er blevet sagt af den foregående taler, at vi ikke tager endelig stilling til hastighedsgrænser. Det er noget, politiet i samarbejde med Vejdirektoratet beslutter, når vejen er bygget. Den er dimensioneret, som vi altid gør, til 130 km/t. – det var også det, hr. Klaus Hækkerup sagde – men så må man tage stilling til det, og der ser det bare ud til, at der er så kort afstand mellem til- og frakørselsvejene, at det formentlig bliver 110 km/t. det meste af vejen på linje med mange andre motorveje i hovedstadsområdet. Og nej, vi berører ikke Natura 2000-områder.

Kl. 10:43

Formanden:

Tak til transportministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så er forhandlingen sluttet.

Jeg kan oplyse, at der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om statstilskud til produktrettede energibesparelser og lov om afgift af elektricitet og om ophævelse af lov

om Elsparefonden. (Oprettelse af Center for Energibesparelser m.y.).

Af klima- og energiministeren (Connie Hedegaard). (Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 06.11.2009. Betænkning 08.12.2009).

Kl. 10:43

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning

Kl. 10:43

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og udvikling af byer. (Energiforbedrende foranstaltninger m.v.).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann). (Fremsættelse 21.10.2009. 1. behandling 10.11.2009. Betænkning 01.12.2009).

K1 10:45

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal, Enhedslisten, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 2 (EL), imod stemte: 106 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal, Enhedslisten, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For ændringsforslaget stemte: 2 (EL), imod stemte: 104 (V, S, DF, SF, KF, RV og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3, tiltrådt af et flertal, eller om ændringsforslag nr. 4-6, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse.

Det er ikke tilfældet.

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om tolkning til personer med hørehandicap.

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann). (Fremsættelse 04.11.2009. 1. behandling 10.11.2009. Betænkning 03.12.2009. Ændringsforslag nr. 6 af 08.12.2009 uden for betænkningen af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann)).

Kl. 10:45

Forhandling

Formanden:

Jeg forstår her, at fru Anne Marie Geisler Andersen beder om ordet. Værsgo.

Kl. 10:46

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Kommunalbestyrelsernes og regionsrådenes arbejdstilrettelæggelse og offentliggørelse af budgetforslag m.v.). Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning 03.12.2009).

Kl. 10:45

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

(Ordfører)

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Med dette lovforslag får mennesker med et hørehandicap retskrav på ubegrænset tolkning på en lang række områder, hvilket er meget positivt og forhåbentlig vil være til stor glæde for tolkebrugerne.

Desværre var der i denne omgang ikke penge nok til, at det var muligt at undgå at lave en timebank. Ikke mindst høringssvarene har gjort os opmærksomme på, at 7 timers tolkning pr. år til private arrangementer, fritidsinteresser, privat uddannelse m.m. er meget lidt. Jeg vil gøre mit til, at vi følger udviklingen i tolkeforbruget tæt, og hvis det skulle vise sig, at der er ubrugte midler, vil vi tage ordningen op til revision.

Til gengæld er jeg glad for, at loven giver ministeren mulighed for at åbne op for udenlandstolkning, en mulighed, som jeg håber at ministeren vil gøre brug af. Kl. 10:47

Kl. 10:47

Formanden:

Tak. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

samt registrering af forandringer af ejendommes grænser mod søterritoriet).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 08.10.2009. 1. behandling 22.10.2009. Betænkning 01.12.2009).

Kl. 10:49

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg er enig med den radikale ordfører i, at der er mange forbedringer i den her lov. Men jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan et flertal herinde kan mene, at nogle mennesker i dette land kun skal have 7 timer – ikke 7 timer om ugen, ikke 7 timer om måneden, men 7 timer om året – som de kan råde over til familiearrangementer, til at deltage i fritidsaktiviteter og alt muligt andet. Det er jo ikke et økonomisk spørgsmål. Man sætter dobbelt så mange penge af, som der tidligere har været brugt, men alligevel ønsker man altså at lave en bureaukratisk ordning, der siger, at der højst kan gives 7 timers tolkning om året.

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan man kan synes, at det er rimeligt over for en gruppe mennesker at sige: Hvis nu du begrænser dit forbrug, kan du komme til to familiearrangementer på et år. Hvorfor synes man, at nogle skal have den begrænsning? Det er simpelt hen så få mennesker i det her land, vi taler om. Hvad er det, der gør, at man pludselig indfører en regel, der siger maks. 7 timer på et år. Det håber jeg at der er en eller anden, der kan gå op at forklare.

Hvorfor er det, at flertallet af partier synes, at det er rimeligt, at man laver en begrænsning på 7 timer om året, når vi snakker om nogle få hundrede mennesker? Hvad er det, der gør, at de ikke skal have lov til at deltage i tre eller fire familiearrangementer om året eller gå til spejder eller have nogle andre fritidsaktiviteter? Hvad er begrundelsen?

Kl. 10:48

Formanden:

Tak til fru Line Barfod.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er forhandlingen afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:48

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Der har været lidt usikkerhed om, hvorvidt der har været ønske om, at lovforslaget skal tilbage til fornyet udvalgsbehandling. Udvalgssekretæren har meddelt, at det er frafaldet, får jeg hvisket i min øresnegl, så derfor vil lovforslaget gå direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse, også blandt sekretærerne i udvalget.

Det er ikke tilfældet, og så er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 2. behandling af lovforslag nr. L 45:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., lov om miljøbeskyttelse, lov om naturbeskyttelse og lov om vandløb. (Hjemmel til at fastsætte regler om drift af vandforsyningsanlæg og om sagsbehandling af bestemte typer af sager samt forlængelse af visse vandindvindingstilladelser og - rettigheder).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 22.10.2009. 1. behandling 12.11.2009. Betænkning 02.12.2009).

Kl. 10:50

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 6 uden for betænkningen af indenrigs- og socialministeren eller om ændringsforslag nr. 1-5, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet.

Det er vedtaget.

Forhandling

Formanden:

Der er ingen, der beder om ordet, så forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:50

E. d.

Formanden:

Afstemning

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (S og SF), tiltrådt af et andet mindretal (RV, EL og IA), og der kan stemmes. Afstemningen slutter.

For stemte: 48 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 60 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

 ${\rlap/ E}ndringsforslaget\ er\ forkastet.$

Herefter er ændringsforslag nr. 2, stillet og tiltrådt af de samme mindretal, bortfaldet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (S og SF), tiltrådt af et andet mindretal (RV, EL og IA), og der kan stemmes. Afstemningen slutter.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ændring af lov om udstykning og anden registrering i matriklen, lov om landinspektørvirksomhed og lov om afgift ved udstykning m.m. (Ophævelse af eneretten til matrikulært arbejde m.m. i Københavns og Frederiksberg Kommuner

For stemte: 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 58 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 2. behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om vurdering og styring af oversvømmelsesrisikoen fra vandløb og søer.

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen). (Fremsættelse 22.10.2009. 1. behandling 12.11.2009. Betænkning 02.12.2009).

Kl. 10:51

Forhandling

Formanden:

Der er ingen, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:51

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (S, SF, RV og EL), tiltrådt af et andet mindretal (IA), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 58 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.
Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 5 af et mindretal (S, SF, RV og EL), tiltrådt af et andet mindretal (IA), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 49 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 59 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.
Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 6 af et mindretal (S, SF, RV og EL), tiltrådt af et andet mindretal (IA), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 48 (S, SF, RV og EL), imod stemte: 59 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.
Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 7 og 8, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, og det er godkendt.

Det næste punkt på dagsordenen er:

25) 2. behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love. (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 29.10.2009. 1. behandling 12.11.2009. Betænkning 02.12.2009).

Kl. 10:53

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Jeg skønner, at det ikke er tilfældet, at nogen ønsker at udtale sig, selv om mange gør det, så forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

K1 10:53

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget? Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, og det er vedtaget.

I takt med at roen sænker sig i Folketingssalen, går vi videre til næste punkt på dagsordenen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) 2. behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af lov om kemiske stoffer og produkter. (Forlængelse af visse databeskyttelsesperioder for biocidmidler og ophævelse af bestemmelser om anmeldelse af nye stoffer m.v.).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 29.10.2009. 1. behandling 18.11.2009. Betænkning 02.12.2009).

Kl. 10:54

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der beder om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, og det er vedtaget.

Kl. 10:55

Det næste punkt på dagsordenen er:

27) 2. behandling af lovforslag nr. L 66:

Forslag til lov om ændring af lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold og forskellige andre love. (Udskydelse af prisloftreguleringen til 2011 m.v.).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).

(Fremsættelse 12.11.2009. 1. behandling 18.11.2009. Betænkning 02.12.2009. Ændringsforslag nr. 2 af 08.12.2009 uden for betænkningen af miljøministeren (Troels Lund Poulsen)).

Kl. 10:54

Forhandling

Formanden:

Der er ingen, der beder om ordet, så forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:54

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen af miljøministeren, eller om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af RV)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling, og det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

28) Forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til videnskabsministeren:

Hvilke lovgivningsinitiativer til hævdelse og udvikling af det danske sprog på universiteter og de videregående uddannelser påtænker ministeren i relation til Kulturudvalgets beretning af 21. januar 2009?

Af Søren Krarup (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Martin Henriksen (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Jesper Langballe (DF) og Peter Skaarup (DF).

(Anmeldelse 29.10.2009. Fremme 03.11.2009).

Kl. 10:55

Formanden:

Den første, der får ordet for begrundelse af forespørgslen, er ordføreren for forespørgerne, hr. Søren Krarup.

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Søren Krarup (DF):

Den 21. januar i år blev der i Kulturudvalget afgivet en beretning om hævdelse af det danske sprog, hvor et flertal i udvalget vedtog følgende:

»Flertallet pålægger regeringen at forberede et lovforslag, der forpligter universiteterne i Danmark til at drage omsorg for, at dansk fastholdes som videnskabs- og undervisningssprog både på bachelor- og kandidatuddannelserne.

Flertallet bemærker, at formålet med beretningen er at sikre, at det danske sprog fortsat bruges og udvikles på universiteterne, så det forbliver et komplet og samfundsbevarende sprog, og forhindre, at dansk reduceres til et sekundært sprog.«

Idet det understreges, at det er et lovforslag, flertallet pålægger regeringen at udarbejde, og at regeringens efterfølgende opfølgning på sprogudvalgets rapport »Sprog til tiden« således ikke opfylder beretningens krav om forpligtende lovgivning, bedes videnskabsministeren som den, under hvem universitetet og den højere uddannelse sorterer, fortælle Folketinget, om forberedelsen til en sådan lovgivning er påbegyndt, og hvilket indhold ministeren har påtænkt at give den

Kl. 10:56

Formanden:

Tak til hr. Søren Krarup for begrundelsen, og så er det videnskabsministeren for besvarelse.

Kl. 10:57

Besvarelse

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Tak for anledningen til at få en debat om brugen af sprog på universiteterne. Det er jo, som det fremgik af begrundelsen fra hr. Søren Krarup, en meget naturlig diskussion, fordi universiteterne på den ene side er helt centrale kulturbærere i det danske samfund, og fordi universiteterne samtidig på den anden side altid har og altid vil indgå i tæt dialog med verden omkring os, og her rækker det danske sprog som bekendt ikke.

Jeg håber, at vi under debatten her i dag kan bekræfte hinanden i, at vi for det første vil have, at vore universiteter har gode muligheder for at agere internationalt for derved også at blive stærkere i Danmark, og at vi for det andet vil have, at vores studerende får kompetencer til at begå sig på det globale arbejdsmarked, og at vi endelig for det tredje vil have, at det også i fremtiden er universiteterne, der tilrettelægger studierne.

Overordnet er det regeringens politik, at lovgivning ikke er det rigtige instrument i forhold til valg af sprog på universiteterne. Det hører under den frihed til at tilrettelægge uddannelsesindholdet og undervisningen, som universiteterne selvfølgelig skal have, så det er med andre ord en central del af universiteternes faglige selvstyre. Men det betyder ikke, at vi i regeringen ikke er opmærksomme på emnets vigtighed. Vi følger udviklingen særdeles nøje og har da også i år som led i regeringens opfølgning på sprogudvalgets rapport taget flere konkrete initiativer på området.

Regeringen har således lovet at offentliggøre en rapport om universiteternes sprogstrategier inden årets udgang, altså en rapport der vil foreligge inden for ganske få dage. Regeringen vil derudover hvert andet år udarbejde en rapport om udviklingen i undervisningssproget på universiteterne og sammenhængen med kandidaternes ar-

bejdsmarked; den kommer første gang i 2011. Og ikke mindst har regeringen iværksat en grundig undersøgelse af kvaliteten af engelsksproget undervisning på universiteterne; det er en undersøgelse, hvis resultat vil foreligge om ca. 1 år. Vi gør altså noget, for selvfølgelig er jeg optaget af, at universiteterne sikrer kvalitet i undervisningen, uanset hvilke sprog der undervises på.

Det er en opgave for universiteterne at finde den konkrete balance mellem kvalitet og relevans. Det er jo ikke tilfældigt, at vi hylder princippet om universiteternes faglige selvstyre, fastlæggelse af fagligt indhold i uddannelserne, og hvordan undervisningen skal tilrettelægges, herunder undervisningssprog. Det overlades nu engang bedst til universiteterne selv, og det er derfor heller ikke noget, jeg ser behov for at lovgive om.

Det har været fremme i beretningen, at dansk skulle være undervisningssprog på uddannelser, hvor kandidaterne hovedsagelig er beskæftiget i danske sammenhænge, men hvordan afgrænser man det i praksis? Hvem skal afgøre, hvilke uddannelser det gælder for, og findes der overhovedet i dag universitetsuddannelser, der uddanner kandidater uden behov for internationale kompetencer? Det danske arbejdsmarked består jo dels af danske virksomheder med internationale kontakter, dels også af internationale virksomheder med base i Danmark, og hvis vi vil sikre, at Danmark er et attraktivt land for internationale virksomheder at investere i, skal vi kunne levere højt kvalificerede videnmedarbejdere med de relevante internationale kompetencer. Ellers risikerer vi, at virksomhederne flytter udenlands.

I øvrigt skal universiteterne jo inddrage aftagepaneler i udviklingen af nye og eksisterende uddannelser. De bidrager naturligvis til at sikre sammenhængen mellem uddannelserne og det arbejdsmarked, som de retter sig imod.

Kl. 11:03

Det har også været fremme i beretningen, at universiteterne bindende skal forpligte sig til, og jeg citerer:

 $\mathbin{\raisebox{.3ex}{$\scriptstyle >}}\dots$ at sikre den fortsatte eksistens og udvikling af det danske sprog.«

Jamen selvfølgelig skal det danske sprog bevares. Men jeg tror nu ikke, at vores sprog er ved at dø ud, og jeg vil godt benytte lejligheden til at mane et par af de misforståelser, som debatten af og til præges af, i jorden. En af de påstande, jeg er stødt på, er, at dansk i stor stil fortrænges af engelsk på de danske universiteter, men det mener jeg nu ikke er tilfældet. Langt de fleste bacheloruddannelser i dag udbydes på dansk, og de nyeste tal viser, at kun omkring 7 pct. udelukkende udbydes på engelsk – 7 pct. Det er først på kandidatuddannelserne, der inden for visse fagområder udbydes engelsksprogede uddannelser i større udstrækning, og samlet set er det ca. 19 pct. af alle uddannelser, der kun udbydes på engelsk.

Der er altså ikke tale om, at vi i dag uddanner danske dyrlæger, ingeniører og for den sags skyld jurister, der ikke har kunnet tilegne sig et fagsprog på dansk i løbet af deres 5-årige uddannelse på universitetet. Netop dyrlægestudiet fremhæves ofte i debatten. Man har hæftet sig ved, at KU's biovidenskabelige fakultet Live har en politik om at udbyde samtlige kandidatuddannelser på engelsk, og nogle har så fået den opfattelse, at kandidaterne ikke vil kunne kommunikere deres faglighed på dansk i deres fremtidige virke som dyrlæge. Men faktum er, at 45 pct. af dyrlægestudiet på kandidatuddannelsen rent faktisk foregår på dansk, idet man med de uddannelsesdele, der involverer klientkontakt, anvender dansk som undervisningssprog.

En anden myte er, at universiteterne helt ukritisk indfører engelsk som undervisningssprog, hvor det er muligt, men sådan forholder det sig ikke. Allerede tilbage i 2002, hvor der blev talt om øget udbud af engelsksprogede uddannelser, betonede universiteterne både kvalitet og relevans. Universiteterne udarbejdede dengang nogle fælles anbefalinger, og i dag har de jo som bekendt alle en sprogpolitik. Universiteterne har altså haft fokus på vigtigheden af at føre en afbalanceret

sprogpolitik, længe inden hr. Søren Krarup i 2006 tog emnet op her i Folketinget.

Af universiteternes sprogstrategier fremgår det generelt, at engelsksprogede uddannelser skal udbydes, hvor det er relevant, og hvor det kan styrke den faglige kvalitet, og den betragtning er jeg enig i. Tilsvarende betyder universiteternes formidlingspligt, at de også er forpligtede til at formidle på dansk.

Lad mig slutte, som jeg startede, nemlig med at sige, at min ambition er stærke danske universiteter, der kan agere internationalt, med studerende, der lærer at begå sig på fremtidens globale arbejdsmarked. Hvordan kan vi ellers i 2009 gøre os håb om at fastholde og udbygge Danmarks position som et stærkt uddannelsesland? Men selvfølgelig anerkender jeg fuldt ud, at universiteterne ikke kun er globale aktører, men også kulturbærende videninstitutioner herhjemme. Jeg forventer, at universiteterne kan afbalancere begge disse hensyn, og jeg overlader det trygt til universiteterne at løse denne opgave.

Kl. 11:05

Formanden:

Tak til videnskabsministeren for besvarelsen.

Så går vi i gang med forhandlingen – der er ikke spørgsmål nu, de kommer senere, sandsynligvis. Den første, der får ordet under forhandlingen, er hr. Søren Krarup som ordfører for forespørgerne.

Kl. 11:06

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Søren Krarup (DF):

Det begyndte i december 2006. Da var vi nogle stykker, der fremsatte forslag til folketingsbeslutning om en dansk sproglov, og ved debatten i januar 2007 viste det sig, at der var fælles bekymring for det danske sprogs skæbne hos alle Folketingets partier. Det var glædeligt at opleve, og debatten førte til nedsættelse af et sprogudvalg, der udarbejdede en rapport, »Sprog til tiden«, som udkom i april 2008. Her var bekymringen for det danske sprogs fremtid meget udtalt, men længere end til at fremkomme med anbefalinger nåede sprogudvalget ikke.

Derfor samledes Folketingets partier sidste efterår for at søge at nå frem til en fælles politik, som kunne styrke det danske sprogs stilling på universiteterne og de videregående uddannelser. Lad mig bare prale og sige, at vi arbejdede flittigt i november og december. Desværre ville regeringspartierne ikke være med til en lovgivning, der forpligtede universiteterne til at tale dansk, og det endte med, at et flertal uden om regeringspartierne den 21. januar 2009 vedtog en beretning i Kulturudvalget, der pålagde regeringen at forberede et lovforslag, der forpligter vores universiteter til at drage omsorg for at fastholde dansk som videnskabs- og undervisningssprog både på bachelor- og kandidatuddannelserne.

Det fik regeringen på banen med en opfølgning på sprogudvalgets rapport, og Undervisningsministeriet, Kulturministeriet og Videnskabsministeriet kom hver med deres bud på, hvordan det danske sprog kan støttes i en situation, hvor det er presset i sit eget land som aldrig før. Vi oplever det jo alle sammen dagligt. Der tales engelsk, ikke dansk. Der undervises og eksamineres på engelsk, mens det danske sprog fører en askepottilværelse på de danske universiteter og højere læreanstalter.

Forleden mødte jeg en fortvivlet jurastuderende, der skulle eksamineres på engelsk i sit studium af danske lovregler. Han og hans studiekammerater havde tryglet om at få lov til at tale dansk, men forgæves. Det danske sprog er foragtet på universitetet, og det ministerium, der har ansvaret for de videregående uddannelser, er ikke til at råbe op.

Det var dette, der fremgik af regeringens opfølgning på sprogudvalgets rapport, som kom i marts måned i år. Problemet bagatelliseres systematisk og mest af det ministerium, der har ansvaret for universiteterne og de højere uddannelser. Jeg må tilstå, at jeg ikke giver meget for Undervisningsministeriets og Kulturministeriets forholdsregler, men jeg giver slet ingenting for Videnskabsministeriets ord om det, der kaldes for styrkelse af det danske sprog på universiteterne. Det er i mine øjne ren kapitulation. Der er ikke den ringeste vilje til at gøre noget for det danske sprog. Man vedkender sig slet ikke noget ansvar for det, der dog er vores modersmål. Sagt på et andet sprog end engelsk er det viel Geschrei og wenig Wolle.

Derfor denne forespørgsel til videnskabsministeren. Han og hans ministerium er de skyldige. Det er dem, der med en forpligtende lovgivning kan sikre, at dansk på universiteterne forbliver et komplet og samfundsbærende sprog. Men det er åbenlyst, at Videnskabsministeriet vil snakke sig fra sit ansvar. Det fremgår kun alt for klart af afsnittet i regeringsopfølgningen. Der mangler to helt afgørende forudsætninger. Der mangler for det første sans for, hvad et sprog er, og der mangler for det andet sans for, hvad et universitet er. Sagt med ét ord, der mangler ånd.

I stedet er der fraser om globalisering og internationalisering og strategi. Nej, et folk er ikke en erhvervsvirksomhed, og et sprog er ikke kun et redskab. Den åndløshed, der ligger i at reducere Danmark til en forretning, hvor man for indtjeningens skyld skal forskrive sig til globaliseringen, tager livet af noget, der er vigtigere end fakturaer, og den åndløshed, der ligger i at reducere det danske sprog til et blot fakturaskabende redskab i, som det hedder, verdensklasse, ender med at gøre danskerne til, som det hed tidligere, et folk foruden mæle med børn foruden sjæle.

Det er denne alarmerende udvikling, som jeg med denne forespørgsel vil anfægte. Vi er i færd med at sætte noget afgørende i vores eksistens over styr. Det er dem, der sidder med magten til at forhindre det, som jeg med dette initiativ på mit partis vegne vil prøve på at råbe op.

I forlængelse heraf vil jeg gerne fremsætte et forslag til vedtagelse, der lyder således:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at føre Kulturudvalgets beretning af 21. januar 2009 ud i livet, således at det ved lovgivning sikres, at det danske sprog fortsat bruges og udvikles på universiteterne og de videregående uddannelser, og at det derved forhindres, at dansk reduceres til et andenrangssprog. I universitetsloven bør det indgå i formålsbestemmelserne i § 2, at universiteterne i alle fag skal bidrage til udvikling af det danske sprog, og i § 8 bør der indføjes en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler for brug af dansk til og med kandidatniveau.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 27).

Kl. 11:11

Formanden

Tak. Dette oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger. Der er ingen, der har bedt om korte bemærkninger. Tak til hr. Søren Krarup. Så er det fru Malou Aamund som ordfører for Venstre.

Kl. 11:11

(Ordfører)

Malou Aamund (V):

Det er efterhånden en lang saga, vi har haft, om sprog på universiteterne, og jeg anerkender den ihærdige kamp, forespørgselsstilleren utrætteligt har kæmpet i denne sag. Essensen er, at ordføreren synes, at vi skal drage en helt særlig omsorg for det danske sprog, og det mål deler vi i Venstre.

De danske universiteter spiller en vigtig rolle, både hvad angår bevarelsen og udviklingen af det danske sprog. De danske universiteter uddanner primært danske kandidater, hvoraf mange skal fungere i det danske samfund på dansk. Nogle kandidater kommer endda til at udfylde funktioner, der er bundet til det danske sprog, f.eks. i forbindelse med dansk lovgivning, dansk litteratur og danske medier.

Men samtidig er universiteterne aktører i en benhård konkurrence med andre internationale udbydere af videregående uddannelser, og det er helt afgørende, at de har de nødvendige frihedsgrader til at udfylde den rolle. Både viden og de studerende er blevet mere mobile, og det er vigtigt, at universiteterne kan ansætte de bedste forskere, uanset hvilken nationalitet de har, så længe de kan formidle deres viden til de studerende.

Det er dette dobbelte hensyn, universiteterne skal fungere under: Hensynet til dansk på universiteterne, der fortsat skal være det kultur- og samfundsbærende sprog, og hensynet til at kunne tilbyde de studerende den bedste undervisning og tiltrække de bedste internationale forskere.

Enkelte partier ønsker at formulere bindende bestemmelser i loven, der tvinger universiteterne til at værne om det danske sprog, og det er jo det, der er det springende punkt. Ønsker man lovgivning, eller har man tillid til, at universiteterne selv kan forvalte opgaven? I Venstre synes vi, det er afgørende, at universiteterne har frihed, og vi har den holdning, at deres frihed skal styrkes, og at vi skal stå vagt om deres selvstyre. Derfor ville det være det helt forkerte signal og den forkerte politik at gå ind og detailregulere på valg af sprog.

I universitetslovens formålsparagraf står der, at universitetet har til opgave at drive forskning og give forskningsbaseret uddannelse indtil højeste internationale niveau. Så holdningen i mit parti er, at vi ganske enkelt ikke ønsker at gå på kompromis med kvaliteten af forskning og undervisning.

Er det så det samme som laissez faire? Er det det samme, som at universiteterne får lov til at vanrøgte det danske sprog og skalte og valte, som det passer dem? Nej, det er det ikke. Regeringen har besluttet at holde et vågent øje med udviklingen på området, og vi har bedt universiteterne om at lave sprogstrategier, og inden udgangen af året vil vi allerede have den første situationsrapport på området. Fremover vil vi hvert andet år få en rapport om udviklingen på området.

Så tro mig, Venstre er ikke ligeglade. Venstre vil ikke sløse med en kulturarv som det danske sprog, men som udgangspunkt vil vi vise tillid og give ansvaret fra os, for vi tror, at universiteterne selv kan løfte opgaven.

Derfor skal jeg på vegne af V, S, SF, KF, RV, EL og LA fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at dansk også på de videregående uddannelsesinstitutioner fortsat skal være det samfunds- og kulturbærende sprog i Danmark, idet universiteterne har en dobbeltrolle som både globale aktører og kulturbærende institutioner.

Folketinget understreger vigtigheden af, at universiteterne balancerer begge hensyn uden at gå på kompromis med uddannelseskvaliteten. Det konstateres, at universiteterne har fagligt selvstyre og selv tilrettelægger uddannelsesindhold og undervisning.

Folketinget ønsker at understøtte udviklingen af dansk som vidensog undervisningssprog på universiteterne, bl.a. gennem stadigt fokus på universiteternes sprogstrategier.

Folketinget konstaterer, at regeringen inden udgangen af 2009 offentliggør en rapport om universiteternes sprogstrategier, og herefter hvert andet år udarbejder en rapport, et sprogbarometer, om udviklingen i undervisningssproget på universiteterne og sammenhængen med arbejdsmarkedet.

Folketinget opfordrer regeringen til at undersøge fordele og ulemper, herunder økonomi og administration, ved etableringen af et nationalt terminologicenter, som kan understøtte udviklingen af fagsprog og sikre videndeling indbyrdes mellem forskningsmiljøer og det omgivende samfund.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 28).

Kl. 11:16

Formanden:

Tak. Også dette forslag til vedtagelse indgår i Folketingets videre forhandlinger.

Der er ønske om korte bemærkninger. Først er det hr. Søren Krarup.

Kl. 11:16

Søren Krarup (DF):

Jeg er slet ikke i tvivl om, at fru Malou Aamund på Venstres vegne har et meget reelt og hæderligt forhold til spørgsmålet, men på den anden side mener jeg jo ikke, at man kan blive ved med at lukke øjnene for, at det ikke er gjort med hensigtserklæringer, med anbefalinger, med et ønske om, at det skal gå i den og den retning.

Der er jo tale om et område, der i stigende grad bliver fremmed for det sprog, som det almindelige folk taler her i landet. Jeg står her med en bog, der udkom for 3 dage siden, skrevet af den tidligere formand for Dansk Sprognævn, Niels Davidsen-Nielsen, hvori han netop understreger, hvor katastrofal situationen efterhånden er.

Jeg vil gerne spørge fru Malou Aamund: Kan det slet ikke anfægte hæderlige folketingspolitikere, at de folk, der har sproget inde på allernærmeste hold, siger, at den er gal, at den er afgørende gal?

Jørn Lund, Sabine Kirchmeier-Andersen og Niels Davidsen-Nielsen har i fællesskab også i sprograpporten sagt, at hvis vi skal bevare dansk som et sprog, der virkelig kan forskes i og tænkes på, er det nødvendigt, at vi får en sproglov, i stedet for at man blot kommer med hensigtserklæringer.

Kl. 11:17

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:17

Malou Aamund (V):

Selvfølgelig gør det indtryk, når sprogforskere siger, at dansk sprog er presset. Men jeg synes også, at der er mange forskellige holdninger på området, for de er jo heller ikke enige i sprogudvalget om, hvorvidt der skal være bindende bestemmelser eller ej.

Hvis vi kigger på, hvordan det reelt ser ud på området, jamen så er der sket en udvikling fra, at 17 pct. af uddannelserne blev udbudt på engelsk, til, at 19 pct. af uddannelserne bliver udbudt på engelsk; på 2 år tror jeg at det er sket. Det synes jeg ikke er alarmerende, og jeg synes faktisk, at de begrundelser, man læser fra universiteterne, om, at der skal være en saglig begrundelse for, at det bliver udbudt på engelsk, har været fornuftige. Jeg synes egentlig, at det har været nogle fornuftige forklaringer, de er kommet med.

Men dermed er ikke sagt, at vi ikke skal holde øje med udviklingen. Og det er jo netop det, som regeringen har tænkt sig at gøre.

Kl. 11:18

Formanden:

Hr. Søren Krarup.

Kl. 11:18

Søren Krarup (DF):

Ja, hvis det var gjort med at holde øje med det, kunne man jo være meget tryg. Jeg må indrømme, at jeg ikke har tillid til de tal, man fremkommer med. Man kan ved hjælp af procenttal altid få et spørgsmål, et måske meget alvorligt spørgsmål, relativeret, sådan at der ikke er nogen, der behøver at være bange for konsekvenserne.

Jeg vil lige sige – og det mener jeg også er fremgået tidligere, for det her er jo et langt forløb, hvor vi i flere år har været i gang med den her diskussion, hvor det desværre i stedet for kulturordførerne er blevet forskningsordførerne, som måske ikke har helt samme sproglige interesse – at det hele tiden har været klart, at vi jo ikke er interesseret i at skære engelsk væk. Det er da klart, at engelsk er et internationalt sprog, som vi selvfølgelig bruger, når vi beskæftiger os med de dele.

Men vil fru Malou Aamund ikke give mig ret i, at det jo dog, jeg kan sige for Danmarks fremtid, er helt afgørende, at vi ikke deler befolkningen op i to lag: et overklasselag, der taler engelsk, elsker at tale engelsk, vinder anseelse hos hinanden ved at tale engelsk, og et almindeligt folk, som ikke forstår, hvad der siges, og i hvert tilfælde ikke kender det sprog, der forskes på på universitetet?

Kl. 11:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:20

Malou Aamund (V):

Jeg deler slet ikke den holdning om, at vi risikerer at få et A- og et B-hold. Altså, hvis man kigger på, hvad det er for nogle krav, der bliver stillet til de studerende, når de skal ind på en videregående uddannelse, er det sådan, at de skal have engelsk på B-niveau, fordi det er helt naturligt, at man skal kunne klare sig på engelsk for at kunne udnytte sin uddannelse ordentligt.

Vi mener jo, at det er hele nøglen til også at kunne begå sig, at man kan andre sprog. Som Goethe siger: Den, som ikke kan et andet sprog, kan ikke sit eget. Jeg mener, at vi skal bort fra den der holdning om, at det ene udelukker det andet. Det er ikke et enten-eller, det er et både-og.

Vi er meget opmærksomme på, at man skal værne om dansk, at man ikke skal have et domænetab, og at dansk skal være et komplet sprog, og derfor har regeringen taget de her initiativer. Men jeg deler altså ikke holdningen om, at dansk lever en askepottilværelse, og at Videnskabsministeriet er den onde stedmor, der forsømmer det stakkels barn.

Kl. 11:20

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:21

Marlene Harpsøe (DF):

Fru Malou Aamund var selv inde på, at der bliver stillet krav om, at man skal have engelsk på B-niveau, hvis det er, at man ønsker en universitetsuddannelse i Danmark. Og det er jo også udmærket. Men problemet opstår egentlig, når man går i gang med sin uddannelse og det så viser sig, at det B-niveau, man har, altså ligger langt under det sproglige niveau, der bruges i engelsk på universiteterne. Jeg har selv haft, jeg vil næsten sige en fornøjelse af at se på nogle af de tekster, man f.eks. bruger på jurastudiet, og som er på engelsk. Jeg har selv haft engelsk på A-niveau, så man kan da sige, at jeg i hvert fald lever mere op til kravene end en, der måske har haft det på B-niveau, og jeg vil sige, at niveauet for de tekster er så langt højere end det

niveau, vi stiller krav om til de studerende. Det mener jeg er helt urimeligt. Og er fru Malou Aamund ikke også enig i den pointe?

Kl. 11:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:21

Malou Aamund (V):

Jeg synes, vi skal lytte til de studerende, og de studerende siger, at de ikke ønsker nogen sproglov. Så det synes jeg er helt naturligt. Nu tager ordføreren eksemplet op fra jurastudiet og siger, at det er meget kompliceret sprog, men så synes jeg jo netop, at man skal lytte til aftagerne af juristerne og de aftagerpaneler, som regeringen har fået etableret. Og det, de netop siger, er, at de jurister, der bliver uddannet, ikke har engelskkundskaber, der er gode nok i dag, og derfor skal det netop styrkes på jurastudiet, så de kan begå sig ordentligt i international ret, i stedet for at tage hensyn til at sætte niveauet ned, så de ikke vil kunne klare sig internationalt.

Kl. 11:22

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:22

Marlene Harpsøe (DF):

Jeg ved ikke, hvilke studerende Venstres ordfører taler på vegne af. Men jeg kan i hvert fald fortælle, at vi i Dansk Folkeparti har haft henvendelser fra studerende, som synes, det er helt urimeligt, at de får stillet krav om, at de skal til eksamen på engelsk i noget, som de slet ikke skal bruge på engelsk bagefter. Altså, de skal undervises i dansk lovgivning, og de skal bagefter bruge den danske lovgivning.

Derudover er det, som jeg også gerne vil høre fru Malou Aamunds holdning til, jo, at de risikerer at falde fra deres uddannelse. Regeringen har en målsætning om, at 50 pct. af en årgang skal gennemføre en videregående uddannelse. Det er faktisk i risikozonen for, at vi kan gennemføre det og opnå det mål, fordi man netop stiller alt for høje krav til de studerende i forhold til det engelske. Er fru Malou Aamund ikke enig i, at vi skal sikre, at folk ikke falder fra deres uddannelse, men at de rent faktisk gennemfører?

Kl. 11:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:23

$\boldsymbol{Malou\ Aamund\ (V):}$

Jamen jeg mener, det vil være fuldstændig vanvittigt at nedsætte niveauet på universiteterne for engelsk. Hvis det er, at aftagerne af de danske jurister siger, at de skal kunne international ret og engelsk på et vist niveau, skal vi så prøve at lære dem mindre? For så får de da først noget af en brat opvågning, når de kommer ud og skal have reelt arbejde, for så vil de jo ikke kunne fungere.

Kl. 11:23

Formanden:

Tak til fru Malou Aamund. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Den næste ordfører er fru Kirsten Brosbøl fra Socialdemokratiet.

Kl. 11:24

(Ordfører)

Kirsten Brosbøl (S):

Et fælles sprog er helt afgørende for et samfund og dets borgeres mulighed for at fungere. Det er det fælles sprog, som gør det muligt at kommunikere og dermed deltage i samfundslivet. Vores fælles sprog binder os sammen kulturelt og historisk. Socialdemokraterne mener derfor helt i tråd med regeringens sprogpolitiske redegørelse fra 2004, at dansk fortsat skal være et komplet og samfundsbærende sprog, som kan bruges til at udtrykke tanker og ideer om alle sider af tilværelsen. Det hører også med, at det benyttes som videnskabssprog.

Omvendt øger globaliseringen behovet for brede sproglige og kulturelle kompetencer. De videregående uddannelser og forskningen vil i fremtiden blive endnu mere internationalt orienteret. Det er en udvikling, som Socialdemokraterne hilser velkommen. Det er helt afgørende for Danmarks fremtid og konkurrenceevne, at vi udveksler viden og kloge hoveder med andre lande.

Derfor skal vi være endnu bedre til engelsk, og der er en bekymrende tendens til, at andre fremmedsprog end engelsk er blevet svækkede. Udviklingen stiller krav til universiteternes evne til at balancere hensynet til det internationale samarbejde og deres rolle som kulturbærende institutioner. Vi skal fortsat have uddannet kandidater til det danske arbejdsmarked, og forskningen skal formidles til den danske offentlighed. Men vi skal også være i stand til at rekruttere de dygtigste udenlandske studerende og forskere, så vi kan tilegne os den nyeste viden og anvende den nyeste teknologi. Og vi skal blive endnu bedre til fremmedsprog, så vi ikke går på kompromis med kvaliteten.

Socialdemokraterne er enige med regeringens sprogudvalg i, at begrebet parallelsproglighed er helt centralt i løsningen af universiteternes sproglige udfordringer. Formålet med en såkaldt parallelsproglighedsstrategi er ifølge Sprogudvalget at sikre forskeres, kandidaters og studerendes mulighed for at begå sig internationalt, samtidig med at der udvikles et fagsprog og en terminologi inden for alle områder, som er anvendelig i en dansksproget sammenhæng. Det er en rigtig god balance, synes vi.

Efter den debat, der har været om sproget på universiteterne, som hr. Søren Krarup jo har refereret til, så synes jeg, det er vigtigt at pointere, at Sprogudvalget ikke anbefaler, at dansk eller engelsk afskaffes inden for større hovedområder. Parallelsproglighedsstrategien skal være fleksibel nok til, at der kan være uddannelser, der udelukkende er på engelsk eller dansk, og det skal være op til den enkelte forsker at vælge videnskabssproget. Det må jo være en del af den individuelle forskningsfrihed, som Dansk Folkeparti ellers i andre sammenhænge plejer at tale varmt for. Der skal også være plads til forskelligheder mellem universiteterne, og Sprogudvalget anbefaler derfor også, at sprogstrategierne tilpasses universiteternes særlige prioriteter og særkende.

Når det er sagt, så er det i sagens natur vigtigt at have fokus på, at der ikke sker en ubemærket glidning over imod udelukkelse af det danske sprog. Det er heller ikke vores indtryk, at det er tilfældet. Derfor bakker vi fra Socialdemokraternes side også op, at de fleste universiteter har udarbejdet sprogstrategier, som forholder sig til den problemstilling, og vi noterer os med tilfredshed, at regeringen vil arbejde for, at universiteternes sprogstrategier indeholder begrundelser for valg af undervisningssprog, hvilket jo altså også allerede indgår i Akkrediteringsrådets kriterier for vurdering af uddannelsernes kvalitet.

Vi er også tilfredse med, at videnskabsministeren vil imødekomme vores ønske om hvert andet år at aflægge en rapport, et sprogbarometer, om udviklingen i sprogbrugen på universiteterne. Det vil betyde, at vi løbende kan følge udviklingen og vurdere behovet for yderligere tiltag på området. Samtidig indgår det i forslaget til vedtagelse her i dag, som Socialdemokraterne jo altså også står bag, at vi skal have undersøgt fordele og ulemper ved etablering af et nationalt terminologicenter. Det kan være en hjælp for forskere og studerende, men det er også nødvendigt at få undersøgt omkostningerne, og hvordan det konkret skal fungere, så det ikke udvikler sig til en bureaukratisk belastning.

Så har der jo været en livlig diskussion, som vi også har hørt lidt til nu, om, hvorvidt man skal lovgive om sproget på universiteterne eller universiteternes forpligtelse til at værne om dansk sprog. Regeringen har efter den megen debat og jo også efter pres på Folketinget her de seneste par år imødekommet en række af de ønsker og forslag, der har været lagt frem. Det er vores vurdering, at det vil bidrage til at fremme de målsætninger og anbefalinger, der ligger i Sprogudvalgets rapport, uden at vi behøver at lovgive på området. Og ikke mindst i lyset af, at vi netop for en uge siden har fået en evaluering af universitetsloven, der jo kommer med en rungende kritik af den centralistiske styring af universiteterne, som er blevet praktiseret de seneste år, ja, så ville det være et forkert signal at sende, hvis vi går ind nu og lovgiver endnu mere og fastlægger endnu flere centrale regler.

Socialdemokraterne har respekt for universiteternes faglige selvstyre. Det er ude på den enkelte institution hos de enkelte forskere og undervisere, at man bedst er i stand til at vurdere det mest hensigtsmæssige undervisnings- og videnskabssprog. Men vi skal fortsat have fokus på, hvordan sprogbrugen udvikler sig på universiteterne, at dansk understøttes og udvikles, samtidig med at vi styrker de studerendes og forskernes fremmedsprogskompetencer. Det sikrer vi nu med de tiltag, der sættes i værk, og på den baggrund kan vi løbende vurdere behovet for yderligere tiltag.

Med de bemærkninger skal jeg på Socialdemokraternes vegne tilslutte mig det forslag til vedtagelse, som blev fremlagt af Venstres ordfører.

Kl. 11:29

Formanden:

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Først er det fra hr. Søren Krarup.

Kl. 11:29

Søren Krarup (DF):

Jeg vil gerne stille spørgsmål til fru Kirsten Brosbøl med udgangspunkt i et citat fra den bog, der udkom for 3 dage siden, der hedder: »En debatbog om dansk sprogpolitik« af Niels Davidsen-Nielsen, hvor han skriver, at vi i dette århundrede – det er noget, vi alle kan se – får mere og mere engelsk i Norden. Om det bliver til skade eller nytte, afhænger af hvilken sprogpolitik, vi vælger at føre. Går det dårligt, bliver det engelske sprog for eliten og forskerne. Forskere formidler på engelsk, virksomheder ledes på engelsk, og den herskende klasse sender sine børn i engelsksprogede skoler.

Det er jo det, vi oplever. Vi har at gøre med et lille sprogområde, dansk, der er under et massivt pres fra et meget, meget stort sprogområde. Der er det jo meget nemt at kapitulere og sige, at vi må følge med, at vi må dyrke det internationale, at vi skal være globaliserede.

Det er det, jeg vil spørge om: Vil fru Kirsten Brosbøl ikke give mig ret i, at i en sådan situation er der noget tankevækkende ved at beskæftige sig med den største danske naturvidenskabsmand, vi har haft, nemlig H.C. Ørsted, der i første halvdel af 1800-tallet omhyggeligt oversætter alle videnskabelige begreber til dansk, fordi det for ham er afgørende, at det danske folk skal kunne forstå, hvad der også tales på universitetet?

Kl. 11:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:30

Kirsten Brosbøl (S):

Nu kunne jeg ikke lige høre, hvad spørgsmålet gik ud på. Men jeg kan forstå på hr. Søren Krarup, at det drejer sig om terminologien og videnskabssproget og det her med at få oversat centrale termer. Derfor er det jo også, at vi har fået med i det forslag til vedtagelse, som her i dag er lagt frem, at det skal undersøges, hvordan der kan etableres et nationalt terminologicenter, en idé, som jeg ved at hr. Søren Krarup også har været optaget af, og som jo også anbefales af Sprogudvalget. Så på det område har vi altså nu sat gang i en udvikling, som forhåbentlig kan give lidt mere klarhed over, hvordan man kan etablere sådan et terminologicenter. På det område synes jeg faktisk at vi gør noget, og vi vil også fremover gøre noget for at sikre, at vi kan få udviklet det.

Når det så er sagt, synes jeg, at hr. Søren Krarup faktisk skylder at referere Sprogudvalgets rapport, sådan som den er, hvor man jo har begrebet om parallelsproglighed som det helt centrale begreb i de anbefalinger, man kommer med. Det lyder på hr. Søren Krarup, når han refererer det, som om der er helt enighed hos alle sprogforskere og alle, der har beskæftiget sig med det her, om, at dansk er meget truet og nærmest er blevet udelukket på universiteterne. Det er jo ikke tilfældet, vil jeg sige til hr. Søren Krarup.

Kl. 11:31

Formanden:

Hr. Søren Krarup.

Kl. 11:31

Søren Krarup (DF):

Det er faktisk det, som også fremgik af sprograpporten »Sprog til tiden«, hvor der var enighed om, at dansk var utrolig truet, men hvor man – formodentlig af samme grund som herinde – ikke kunne samle sig sammen til at kræve en lovgivning, der sikrede dansk. Så jeg tror ikke, at der er uenighed om, at vi er under et frygteligt pres, og det er søreme vores ansvar, at vi lever op til det.

En ting er naturligvis, at dansk bruges som et redskab, men vil fru Brosbøl ikke give mig ret i, at det danske sprog for os danskere jo er noget helt andet end et redskab? Hvis jeg skulle være højtidelig, vil jeg sige, at det er sjælens mulighed for at ytre sig. Sproget er vores identitet. Hvis ikke vi respekterer det danske sprog som det, vi kan tale med hinanden om alle ting på, er det et folkeligt tab, som jo reducerer det danske folk fra at være et folk til at være en almue, som i grunden ikke er i stand til at magte noget mere.

Det er den udvikling, der ligger, det er den, som forskerne med god grund peger på, og det er den, vi bør leve op til, i stedet for med procenter – og jeg vil sige med fraser – bare at vige det fra os.

Kl. 11:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:33

Kirsten Brosbøl (S):

Jamen jeg er sådan set meget enig i den beskrivelse, hr. Søren Krarup giver af, hvad betydningen af et sprog er. Det var også det, jeg indledte min ordførertale med, at det selvfølgelig er noget, der binder os sammen, både historisk og kulturelt. Derfor er vi også enige i den betragtning, der ligger i regeringens sprogredegørelse, om, at det skal være et komplet samfundsbærende sprog. Det tror jeg sådan set de fleste herinde er enige om.

Der, hvor vi måske er uenige, er, når det gælder, hvilke redskaber, vi skal tage i brug for at sikre dette. Der kan jeg jo så forstå på Dansk Folkeparti, at man har det her meget sådan voldsomme billede af, at dansk fuldstændig bliver skubbet ud som videnskabssprog og undervisningssprog. Men det er jo ikke tilfældet.

Jeg ved ikke, om hr. Søren Krarup har gjort sig den ulejlighed at læse de sprogstrategier, der rent faktisk er på universiteterne. Hvis man læser disse, kan man jo se, at universiteterne faktisk er meget optaget af og meget bevidste om deres rolle i forhold til at sikre, at det danske sprog også udvikles som videnskabssprog, samtidig med

at de balancerer det i forhold til deres internationale samarbejde. Det synes jeg faktisk er rigtig fornuftigt.

Kl. 11:34

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:34

Marlene Harpsøe (DF):

Hvis en universitetsstuderende henvendte sig til fru Kirsten Brosbøl og fortalte, at vedkommende var ved måske at falde fra sin uddannelse, fordi der blev stillet krav fra universitetets side om, at vedkommende skulle til f.eks. en eksamen i jura på engelsk, og at vedkommende ikke havde så gode faglige færdigheder på engelsk, selv om vedkommende levede op til kravet om engelsk på B-niveau, hvad ville fru Kirsten Brosbøl så svare vedkommende?

Ville fru Kirsten Brosbøl svare: Jamen det er bare ærgerligt, at du falder fra uddannelsen, men sådan er det jo bare? Eller ville fru Kirsten Brosbøl rent faktisk være imødekommende og sige: Jamen jeg kan egentlig godt forstå dine synspunkter og din bekymring, jeg synes, at det bør være sådan, at du selv skal kunne vælge, om du vil op til eksamen på dansk eller på engelsk?

Kl. 11:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:35

Kirsten Brosbøl (S):

Nu fik jeg også den henvendelse, for jeg går ud fra, at vi snakker om den henvendelse, som der er blevet stillet spørgsmål til videnskabsministeren omkring. Den fik jeg også. Og det, jeg svarede vedkommende, var: Jamen det vil jeg sådan set gerne rejse over for ministeren, så vi kan få en afklaring af, hvad forholdet reelt er på det specifikke kursus. Det var der så andre, der havde gjort forinden. Og der har vi altså fået et svar fra videnskabsministeren, som klart siger, at det for det første klart var tilkendegivet, at det her ville foregå på engelsk, så det har man vidst på forhånd, og for det andet, at det sådan set kun var 1 ud af 13 eksamener, som foregik på engelsk.

Jeg synes, det er vigtigt, at man prøver at se på de faktiske forhold, når man tager sådan en sag op, og får afklaret dem. Det synes jeg er godt. Det er sådan, at det indgår i studieordningen, hvis en uddannelse er på engelsk. Det er også sådan, at på langt de fleste uddannelser kan man vælge engelske eller danske kurser, sådan at man kan tilegne sig begge dele.

Det, jeg synes er det centrale svar på fru Marlene Harpsøes spørgsmål, er: Hvis der er nogle studerende, der har problemer med at klare sig på engelsk, skal universiteterne tage hånd om at sikre, at de får engelskkurser, sådan at de kan leve op til de forventninger, der ligger, og til de krav, der stilles.

Kl. 11:36

Formanden:

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:36

Marlene Harpsøe (DF):

Nu er det sådan, at det krav, der stilles i lovgivningen i dag, er, at man skal have engelsk på B-niveau for at kunne blive optaget på universitetet, f.eks. på jurastudiet. Til det kan man sige, at det jo er rimeligt nok, at vi har nogle krav i lovgivningen. Men når det så er sådan, at man i selve undervisningen og til eksamen bliver konfronteret med et sprogligt niveau, der ligger betydeligt over det B-niveau, der bliver stillet som krav, er det klart, at det må være rigtig, rigtig svært for den studerende.

Det kan bl.a. føre til, at man har en meget dårlig forståelse af det, som står i det pensum, som man op til eksamen skal læse, og det kan føre til, at man har en dårlig forståelse af det, som censor siger til eksamen, og at man har svært ved at kommunikere det, man gerne vil sige.

Det betyder selvfølgelig, at de faglige færdigheder på det her område bliver forringet, for man har en dårlig forståelse af det. Er det det, vi vil? Altså, vil vi rent faktisk give de studerende nogle forringede faglige færdigheder og nogle forringede kundskaber? Er det det, vi vil i Folketinget? Eller vil vi sikre, at de, som bliver færdiguddannet, bliver klædt rigtig, rigtig godt på?

Kl. 11:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:37

Kirsten Brosbøl (S):

Nu kunne det være interessant at høre, hvad fru Marlene Harpsøes eget svar på det spørgsmål er. For hvis jeg forstår spørgeren rigtigt, vil svaret være, at så skal man helt undlade at have det på engelsk.

Man kunne også vende det om og sige, at i stedet for at man udelukker engelsk, skal man forbedre både de studerendes og undervisernes kompetencer i at undervise på engelsk og i at modtage information på engelsk – i at studere på engelsk.

Nu har jeg tilfældigvis Københavns Universitets sprogpolitik her. Det er jo der, den henvendelse kom fra. Der står det helt klart, at sprogpolitikken skal sikre, at det faglige kvalitetsniveau bevares og løftes, selv om studerende og medarbejdere skal arbejde på et andet sprog end deres modersmål. Så det ligger sådan set i universitetets sprogpolitik, at man skal sikre, at de studerende får de nødvendige kompetencer, hvis de skal arbejde på et andet sprog end deres modersmål.

Så det er da det, jeg synes vi skal fokusere på. Vi skal fokusere på at få løftet fremmedsprogskompetencerne, sådan at man ikke får det kvalitetstab, som fru Marlene Harpsøe påpeger kan komme. Den bekymring deler jeg, men jeg tror, at vi har forskellige svar på spørgsmålet.

Kl. 11:38

Formanden:

Tak til fru Kirsten Brosbøl. Der er ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Jonas Dahl fra SF.

Kl. 11:39

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Det er jo en interessant debat om dansk på universiteterne, vi har i dag, og jeg kan så forstå, at det også handler om mangelen på samme. Men jeg vil da gerne fra SF's side indlede med at sige, at vi støtter det forslag til vedtagelse, som fru Malou Aamund fremsatte.

Fra SF's side ønsker vi at prioritere det danske sprog, også på de danske videregående uddannelser, og sådan set også bare at prioritere de danske videregående uddannelser. Der må vi jo sige, at vi nogle gange synes, at det i hvert fald har været en udfordring under den her regering. Derfor ser vi også frem til, at regeringen offentliggør den her rapport om universiteternes sprogstrategi senere på året – der er ikke så lang tid tilbage, så den må jo snart komme.

Fra SF's side skal der heller ikke være tvivl om, at vi ser dansk som det samfundsbærende og kulturbærende sprog i Danmark. Universiteterne har selvfølgelig en rolle i at sikre dette, ligesom de danske universiteter også har en central rolle i at sikre, at Danmark har en plads på den globale scene, og at de studerende, når de kommer ud fra universiteterne, såfremt de selvfølgelig ønsker det, også er i stand til at agere på den internationale scene.

Vi har fra SF's side flere gange foreslået, at man f.eks. hævede taxametrene, ikke mindst på de humanistiske uddannelser, så man f.eks. støttede dansk, nordisk og andre humanistiske fag, som ofte vil benytte dansk mere. Det har der ikke været opbakning til hidtil – nu kommer der lidt med globaliseringsforliget, og det glæder vi os over fra SF's side.

Ideen om et nationalt terminologicenter – som også har været fremme her under forespørgslen – som kan understøtte udviklingen af dansk som fagsprog og sikre videndeling mellem universiteterne og også sikre, at universiteterne har det faglige selvstyre og selv tilrettelægger uddannelserne, undervisningen, bakker vi også op om. Det er helt centralt for SF, at universiteterne i sidste ende afgør studieordningerne – det skal ikke være Folketinget, der beslutter det ene eller det andet i forhold til studieordningerne. Derfor vil jeg også afslutningsvis fortælle en lille anekdote, eller hvad man nu skal kalde det, for det ved jeg at hr. Søren Krarup sætter stor pris på:

Jeg har i min tid som studerende ved Aarhus Universitet – jeg afsluttede min uddannelse i 2007 – aldrig nogen sinde skullet tage en eksamen på engelsk. Det har jeg altid sat stor pris på, selv om jeg synes, engelsk er et dejligt sprog, og at det er fornuftigt at kunne både engelsk og tysk og fransk, også som universitetsstuderende. Der er tekster, der af og til vil skulle læses på fremmedsprog, og selv om det er vigtigt at erhverve de kompetencer, der skal til for at kunne det, så mener jeg sådan set også, at det er vigtigt, at man kan gå til eksamen på dansk. Jeg har heller ikke kendskab til studieordninger, hvor man decideret tvinger danske studerende, efter at de er begyndt på en uddannelse under andre forudsætninger, til at tage en eksamen på et andet sprog end dansk.

Men det kan da godt være, at der er nogle eksempler. Jeg vil da gerne høre om dem, og så må vi selvfølgelig forholde os til det, men jeg synes ikke, at vi fra Folketingets side skal ind og lovgive og sige, at dansk skal benyttes så og så meget eller så og så lidt. Det synes jeg ville være en forkert drejning, hvis Folketinget skal ind og tage den diskussion.

Fra SF's side støtter vi som sagt det forslag til vedtagelse, som fru Malou Aamund fremsatte tidligere.

Kl. 11:42

Formanden:

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger fra hr. Søren Krarup.

KÎ. 11:4

Søren Krarup (DF):

Jeg er en stor ven af sprog, og det glæder mig at høre det kronjyske, som jeg kender så godt fra min egen barndom, hos hr. Jonas Dahl. Men jeg vil lige sige med hensyn til forskningsfriheden: Det er jo karakteristisk, at samtidig med at man ikke vil understrege eller forpligte universiteterne på, at det danske sprog skal respekteres på universitetet, så er man jo alligevel meget optaget af at lægge forskningen ind i faste rammer, sådan at det, jeg forstår ved forskningsfrihed, nemlig at man kan beskæftige sig med præcis det, man finder interessant, er mere eller mindre indskrænket. Så jeg giver ikke så meget for de ting.

Men jeg vil lige sige til hr. Jonas Dahl, at jeg i min indledning nævnte et ganske konkret eksempel, jeg mødte for en måned siden, nemlig en dansk jurastuderende på 3. år, der er oppe til eksamen på Københavns Universitet i dansk lov, og som tvinges til at skulle læse det og eksamineres på engelsk. Han og hans kammerater er fortvivlede og siger: Jamen det er da et dansk universitet, det er et dansk emne, vi vil eksamineres på dansk. Nej, det skulle være på engelsk. Og det siger jo altså noget om det pres, man er underlagt, og det synes jeg dog ikke at man bare kan bagatellisere ved at sige, at det har man ikke hørt om.

Kl. 11:43

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:43

Jonas Dahl (SF):

Jeg er glad for, at hr. Søren Krarup også nævner forskningsfriheden, for hvis der er noget, SF holder meget fast i og tror på, så er det forskningsfriheden. Derfor er vi sådan set også glade for, at den universitetsevaluering, som blev fremlagt torsdag i sidste uge, også slog fast, at der faktisk har været nogle problemer med forskningsfriheden i forhold til den universitetslov, som regeringen i den her periode har gennemført. Det var et af de argumenter, vi brugte for ikke at gå ind og være med i forliget om universitetsloven, netop fordi vi frygtede, at forskningsfriheden ville blive truet, hvad evalueringerne sådan set også har peget på.

Men i forhold til den her studerende, som så skal op i dansk lov, som jeg kan forstå at hr. Søren Krarup kender et eksempel på, så er jeg da meget enig i, at det er problematisk, men det rette sted at rette kritikken er jo mod det enkelte studienævn; det er at tage det op og kigge på studieordningen. At der konkret står i studieordningen, at man skal til eksamen på engelsk ved et dansk jurastudium, tvivler jeg ærlig talt stærkt på, men det rette sted at tage det op er i studienævnet, så man sikrer sig, at der i studieordningen i hvert fald ikke står, at man skal tage eksamener på engelsk. Og jeg tvivler sådan set også på, at det er det, der står i studieordningen for jurastudiet på Københavns Universitet.

Kl. 11:44

Formanden:

Hr. Søren Krarup.

Kl. 11:44

Søren Krarup (DF):

Det er et enkelt, meget enfoldigt spørgsmål, jeg vil stille. Jeg vil i al enfoldighed spørge hr. Jonas Dahl: Når nu handelshøjskolen i København ikke hedder Handelshøjskolen mere, men hedder Copenhagen Business School, og når der nu i Landbohøjskolens studieplan står, at i år 2010 – så vidt jeg husker, er det ordret – skal alle væsentlige forelæsninger holdes på engelsk, er det så ikke vidnesbyrd om, hvordan engelsk fortrænger dansk? Hr. Jonas Dahl kan ikke længere gå på udsalg i Magasin, han kan gå på *sale*. Og han kan ikke se TV 2-Nyheder, han kan se TV 2 *News*.

Kort sagt: Generer det slet ikke hr. Jonas Dahl, at dansk i den grad fuldstændig skubbes til side til fordel for det såkaldt globaliserende engelske, som jo mange alligevel ikke taler?

Kl. 11:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:45

Jonas Dahl (SF):

Jeg skal da gerne erkende, at jeg synes, det er beklageligt, at jeg ikke kan se TV 2 News, men det er nu, fordi jeg ikke har kanalen derhjemme, og det er så en anden begrundelse. Men jeg er ikke så bekymret for, at engelsk nogle gange optræder i det danske sprog og nogle gange bliver en del af det. Vi kan også diskutere, om ordet garage er et dansk ord, eller om ordet carport er bedre og mere engelsk.

Jeg tror altså, vi skal passe meget på med at være så bekymrede for det danske sprog. Det er klart, at der vil være påvirkning fra udlandet, men dansk påvirker også udenlandsk på mange andre måder. Jeg tror ikke, vi skal være så bekymrede for, at blot fordi Magasin har valgt at kalde deres udsalg for sale, er det ensbetydende med, at det danske sprog er truet på de danske universiteter eller i den danske befolkning; jeg tror i hvert fald, man måske skal skyde med kanoner af lidt mindre kaliber for at sikre sig, at man rammer det, man vil ramme. Og hvis der så er nogle konkrete eksempler på f.eks. Københavns Universitet i forbindelse med jurastudiet, jamen så lad Københavns Universitet kigge på den studieordning. Det skal ikke være noget, vi lovgiver om fra Folketingets side.

Kl. 11:46

Formanden:

Tak til hr. Jonas Dahl. Så er det hr. Jørgen S. Lundsgaard som ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 11:47

(Ordfører)

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Dansk sprog er nøglen til dansk identitet og adgangen til dansk kultur. Det skal læres fra barndommen af forældre, i børnehave, skole og kulturtilbud, og det skal være fast forankret, når universitetet nås. Fremmedsprog er nøglen til viden og adgangen til det globale samfunds aktivitetsrum. De skal læres i folkeskole og gymnasium og skal også være fast forankret, når universitetet nås.

Regeringens målsætning er universiteter i verdensklasse, og at det danske sprog fortsat skal udvikles som viden- og undervisningssprog. Dette giver universiteterne flere udfordringer. De skal være rustet til den globale konkurrence ved at have fokus på internationaliseringen. De skal levere forskning af høj kvalitet, og det forudsætter samarbejde med udenlandske forskere og publicering i internationale tidsskrifter. De skal levere uddannelser af høj kvalitet og tiltrække internationale studerende, og det forudsætter, at man kan tiltrække og ansætte udenlandske forskere og undervisere, og at danske undervisere kan sprog.

Universiteterne må derfor kunne arbejde på det eller de sprog, der bedst sikrer denne udvikling. Universiteterne har imidlertid også en betydelig rolle i det danske samfund som leverandører af viden, arbejdskraft og dynamik i bred forstand. De udgør fyrtårne og kraftcentre i den bredere kulturelle og sproglige udvikling i Danmark, de uddanner studerende, der for en stor dels vedkommende fremover skal virke i en dansksproget sammenhæng. For at kunne leve op til den rolle må universiteterne også arbejde på dansk og gøre en indsats for at fastholde fagsproget på dansk. Det vil efter vores mening også bidrage til, at Danmark internt står bedre rustet i den globale konkurrence.

Universiteterne har allerede udarbejdet sprogstrategier, som støtter de nævnte udfordringer. Derfor vil vi med respekt for universiteternes faglige selvstyre støtte det fremsatte forslag, som understreger vigtigheden af, at universiteterne balancerer begge hensyn uden at gå på kompromis med forsknings- og uddannelseskvaliteten, og som sikrer udviklingen af dansk som fortsat viden- og undervisningssprog.

Derudover støtter vi udarbejdelsen af et sprogbarometer og etableringen af et nationalt terminologicenter. Tak.

Kl. 11:49

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 11:49

Søren Krarup (DF):

Jeg har jo været meget optaget af den bog, jeg fik for nogle dage siden, af Niels Davidsen-Nielsen, der netop fortæller om det, vi diskuterer i dag, og hvori han skriver om det emne, vi har fremme i dag, om den sprogpolitik, der foregik på universiteterne:

En sprogpolitik baseret på anbefalinger og hensigtserklæringer var blevet afprøvet og havde ikke virket, og derfor var der efter min og Sprognævnets mening denne gang brug for bindende bestemmelser

Det er jo det, sagen drejer sig om, bindende bestemmelser, så man ikke bare kan snakke uden om det, sagen drejer sig om, nemlig at det danske sprog skal bevares.

Jeg kan jo ikke lade være med også at sige til en konservativ ordfører, at er der noget, som et konservativt parti må være interesseret i, er det at bevare folkets modersmål – conservare betyder som bekendt at bevare. Kan det slet ikke bekymre hr. Jørgen S. Lundsgaard, at dansk i den grad – ikke blot på universitetet, men især på universitetet – i hele vores offentlige sammenhæng forsvinder, trænges ud?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:51

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Jeg startede oprindelig med at snakke sydfynsk, og jeg var rigtig god til det, men i min studietid lykkedes det at få det sydfynske ud, for det var ikke comme il faut i København at tale sydfynsk. Jeg var ked af, at jeg måske skulle miste min sydfynske identitet, men det har jeg altså ikke gjort. Jeg var også en overgang bekymret for, at sydfynsk skulle forsvinde, og det har det faktisk gjort, men interessen for det er faktisk stigende.

Så jeg er egentlig slet ikke så bekymret, heller ikke for dansk, for jeg tog min universitetsuddannelse på dansk, ja, men jeg skulle ud og klare mig i den store verden, så jeg tog faktisk min ph.d. på engelsk, og det har jeg været rigtig godt tilfreds med, og det har altså ikke forhindret mig i at kommunikere på dansk efterfølgende. Så det er ikke et spørgsmål om enten-eller, det her tror jeg er et spørgsmål om både-og, om at være klædt på til begge tilfælde.

Kl. 11:52

Formanden:

Hr. Søren Krarup.

Kl. 11:52

Søren Krarup (DF):

Vi er jo fuldstændig enige om, at det ikke er et spørgsmål om enteneller, for der er ikke tale om, at der er nogen, der vil drive fremmedsprog ud af universiteterne eller for så vidt det offentlige rum. Altså, selv om jeg er så gammel, var jeg faktisk også i min studietid nødt til at læse fremmedsprog – sådan noget som tysk f.eks., der i øvrigt helt er forsvundet.

Men dette både-og er jo en fiktion, når det er et kæmpe sprogområde, der maser sig frem over for et lille sprogområde, der til sidst ikke kan være der. Det er jo det, der er situationen på universitetet, selv om vores højtærede forskningsminister ikke vil indrømme det.

Derfor er det, at der er brug for en lovgivning. Jeg ved godt, at Det Konservative Folkeparti er bundet af sit regeringsfællesskab, men jeg ville ønske, at man som konservativ alligevel havde lidt mere sans for det sproglige problem, det danske folk som helhed er stillet over for, og som man jo ikke bare kan komme ud af ved hjælp af snak om både-og, hvor det svæver i luften.

Kl. 11:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:53

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Vi er uenige, vil jeg sige til hr. Søren Krarup. Jeg tror ikke, det er et problem. Jeg tror faktisk, at jo mere det danske sprog kommer under pres, jo mere stiger interessen for det.

Kl. 11:53

Formanden:

Hr. Jesper Langballe har bedt om ordet for en kort bemærkning.

Kl. 11:53

Jesper Langballe (DF):

Hr. Jørgen Lundsgaard fortalte, at han havde taget sin ph.d.-grad på engelsk, og at det ikke havde forhindret ham i at kommunikere med den danske befolkning bagefter. Jeg tror, der er noget, hr. Jørgen Lundsgaard har misforstået, for problemet er jo ikke, at den enkelte videnskabsmand bliver afskåret fra at tale dansk med sine landsmænd bagefter, naturligvis ikke.

Problemet er det, som professor Davidsen-Nielsen har peget på med meget stor styrke, nemlig at dansk bliver uanvendeligt som videnskabeligt sprog, fordi det ikke bliver brugt. Altså, man lider det, der hedder domænetab, hvor det ene videnskabelige domæne efter det andet går tabt for det danske sprog. Det vil sige, at der kommer et tidspunkt, da man kun kan kommunikere videnskabeligt på engelsk, og det betyder jo så, at man får en forskeroverklasse, der ikke kan kommunikere med befolkningen, fordi det nu er gået så vidt, at sprogfællesskabet mangler.

Kl. 11:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:55

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Jeg vil give hr. Jesper Langballe ret i, at hvis man f.eks. er inden for computere osv., er sproget faktisk efterhånden også I Danmark blevet engelsk. Men sproget udvikler sig, og jeg kan da henvise til, at det oprindelige danske sprog ligner det islandske, vi ikke forstår, mere end det danske, vi ser i dag.

Vi har tidligere snakket så meget om jura, og der vil jeg sådan lige påpege, at der er det en meget vigtig ting, at man både kan sit danske og sit udenlandske, for ellers kan man altså ikke få kommunikeret dansk lov til udenlandske virksomheder. Vi er selv nødt til at benytte amerikanske jurister, fordi vores danske er for dårlige til engelsk. Den udvikling er jeg meget imod.

Kl. 11:55

Formanden:

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 11:55

Jesper Langballe (DF):

Det er jo en fuldkommen selvfølge, at et universitetssprog involverer ikke bare engelsk, men en hel del fremmede sprog. Vort partis ordfører i den her sag og jeg er teologer. Det indbefatter tre klassiske sprog foruden tysk som et væsentlig hovedsprog – ikke så meget engelsk, men det skal man selvfølgelig også kunne.

Der er altså slet ingen tvivl om, at til en akademisk uddannelse hører at være velbevandret i adskillige sprog. Det er ikke det, vi taler om. Vi taler om den almindelige daglige undervisning, hvor man står og forelæser. Det skal selvfølgelig ske på dansk, for ellers forsvinder dansk ud, og når først det er sket, er skaden simpelt hen uoprettelig.

Kl. 11:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:56

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Sagt til hr. Jesper Langballe: Universiteterne forsøger i dag at tiltrække udenlandske studerende til Danmark både for at give dem mulighed for at få en dansk uddannelse og få en dansk kultur, men desværre er man altså der nødt til at undervise på engelsk eller et andet fremmedsprog. Det gør man, og det synes jeg er rigtig godt.

Kl. 11:57

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Lundsgaard. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Øvrige bemærkninger kommer efter frokosten.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00. Mødet er udsat. (Kl. 11:57).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Vi fortsætter behandlingen af forespørgsel nr. F 10. Den næste ordfører er fru Marianne Jelved som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Hvis vi som nation skal kunne klare os i globaliseringens tidsalder, er det afgørende, at vi finder den rette balance mellem vores modersmål og fremmedsprog, herunder engelsk. I Det Radikale Venstre mener vi, at det danske sprog skal styrkes, samtidig med at befolkningens kompetencer udvikles inden for fremmedsprog i almindelighed og engelsk i særdeleshed. Kodeordet er parallelsproglighed, som det allerede er fremført i Lundudvalgets oplæg med titlen »Sprog på spil« fra 2003.

Vi skal både mestre engelsk på et højt niveau og bevare vores danske modersmål. Ja, jeg vil endda understrege, at vi skal udvikle vores danske modersmål. Dansk skal vedblive at være det sprog, der kan det hele, beskrive komplicerede kemiske processer og abstrakte, filosofiske tanker, samtidig med at det er kommunikationsmiddel for hverdagens erfaringer og problemer. Det danske sprog er en del af vores identitet og virker identitetsskabende. Sproget er ikke alene et sæt af tegn, hvor det ene sæt, det ene sprog, for den enkelte kan være lige så godt som det andet. Jeg citerer nu Jørn Lund, som har sagt: På sit eget sprog kan man udtrykke, hvad man vil, på fremmedsprog,

Det illustrerer meget godt, hvorfor det danske sprog vedbliver at være primærsprog i Danmark. Vi mister ganske enkelt en del af vores identitet, ja, en del af os selv, hvis ikke vi kan vores eget sprog. Undersøgelser viser, at jo flere sprog man mestrer, desto lettere er det at lære nye sprog, og der står endda skrevet i forskningsrapporter, at et veludviklet modersmål er grundlaget for at lære andre sprog.

Derfor skal vores skolesystem være opbygget omkring flersproglighed. Dansk er naturligvis stadig hovedsproget, men på de videregående uddannelser bør der uden problemer kunne undervises på såvel dansk som engelsk og eventuelt andre fremmedsprog. Det samme angående den skriftlige fremstilling på videregående uddannelser. Her bør større skriftlige opgaver afleveres med engelsk resumé eller resumé på et andet fremmedsprog.

Universiteterne bør udarbejde en sprogpolitik eller sprogstrategi, der forpligter det enkelte universitet på tiltag, som sikrer, at også det danske fagsprog udvikles inden for alle videnområder. For et demokrati som det danske er det altafgørende, at ingen på forhånd som følge af sproglige barrierer er frataget muligheden for at erhverve sig viden og indsigt. Desuden har uddannelsessystemet generelt et ansvar for at værne om det danske sprog som en vigtig del af vores kulturarv. Vi har en lang og flot litterær tradition, hvor det danske sprog folder sig ud i fuldt flor.

Men sproget er ikke en død genstand. Det er tværtimod en levende størrelse, som bestandig udvikler sig og undergår forandringer. Nok er det danske sprog knyttet til det danske territorium, men det har ikke udviklet sig ud af den blå luft, men har rødder tilbage i et fælles skandinavisk sprog. Og gennem hele sin lange historie har det danske sprog altid stået i vedvarende udveksling med andre sprog som tysk, engelsk, fransk, svensk osv.

I Det Radikale Venstre mener vi, at det danske sprog skal styrkes som redskab til kommunikation og argumentation i danskundervisning på alle niveauer. Den sproglige sensitivitet og bevidsthed skal styrkes, vi skal forebygge en truende social kløft i den danske befolkning som følge af forskelle i sproglig formåen. Alle danskere skal kunne tale engelsk på et højt niveau, og derfor skal engelsk og andre fremmedsprog styrkes i uddannelsessystemet generelt.

Undervisning på videregående uddannelser skal uproblematisk kunne foregå på dansk, engelsk eller et tredje større fremmedsprog. Det betyder, at såvel undervisere som studerende forventes at kunne engelsk og et andet fremmedsprog på højt niveau. Universiteterne bør udarbejde en sprogpolitik, der forpligter det enkelte universitet på tiltag, som sikrer, at også det danske fagsprog udvikles inden for alle videnområder.

Det er også nødvendigt for dansk konkurrencedygtighed i en global verden, at vi ikke lukker os om os selv, men at vi kan rigtig meget. Selvfølgelig skal danske virksomheder og dansk forskning og dansk kultur være orienteret mod omverdenen, og derfor er det nødvendigt, at vi i Danmark er gode til engelsk og fremmedsprog generelt. Vi bør også udnytte i Danmark, at vi har borgere, hvis modersmål ikke er dansk, men måske arabisk, tyrkisk, kinesisk eller portugisisk. Det er en ressource, som vi kan trække på i mødet med omverdenen og i den økonomiske konkurrence.

Det danske samfunds flersproglighed bør tænkes som en ressource og ikke som et problem, som vi skal løse ved at gøre indvandrere til danskere. Tværtimod skal vi være fuldstændig bevidste om, at indvandrere også har et sprog, ofte et modersmål, som giver dem den identitet, som vi selv taler om, når vi taler om dansk som vores identitetsskabende sprog. I Sverige har man fastslået, at samfundets flersproglighed er en ressource, som skal udnyttes ved, at minoritetssprog understøttes fra offentlig side. Det burde også ske i Danmark.

Endelig mener vi, at engelsk skal ses som et verdenssprog, og det betyder, at når engelsk skal styrkes, er det ikke udtryk for et ønske om, at en angelsaksisk kultur skal erstatte den danske kultur, nej, det handler om at have et fælles sprog, som vi kan kommunikere med omverdenen på.

Kl. 13:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 13:05

Søren Krarup (DF):

Jeg vil begynde med at sige tak til fru Marianne Jelved for de faktisk smukke ord, hun sagde om det danske sprog som vores identitetsskabende grundlag. Det er så sandt, som det er sagt, og der er grund til at sige det. Altså, det er jo spørgsmålet om modersmålet, og der synes jeg lige, man må slå fast: Man har kun ét modersmål. Og derfor vil jeg også tage afstand fra den fortsættelse, fru Marianne Jelved kommer med, altså at hun siger, at der skal være mange modersmål i Danmark. Der er kommet folk hertil, som fra begyndelsen har et andet modersmål, men i Danmark er der kun ét modersmål, og det er det, som fremmede skal tilegne sig og derved blive danske. Man kan sige, at på anden måde går den folkelige sammenhængskraft i stykker, og vi hører op med at have et modersmål.

Når jeg har sagt det, vil jeg også lige sige ...

Kl. 13:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Taletiden er 1 minut. (Søren Krarup: Så må jeg vente til næste gang).

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:06

Marianne Jelved (RV):

Jamen jeg har godt tidligere hørt hr. Søren Krarup sige, at i Danmark er der kun ét modersmål. Altså, danskerne har kun ét modersmål, men der bor jo englændere i Danmark, som har engelsk som modersmål, og som udmærket har lært at tale dansk, for nu at tage et lidt ufarligt fremmedsprog. Derfor er der jo mennesker i Danmark, som har et andet modersmål end dansk. Så er der nogle, som har dansk som andetsprog, og det er jo en flersproglighed, som jeg synes er en ressource som vi skulle være glade for at kunne bruge, når vi nu skal handle og leve i en omverden, fordi vi ikke kan klare os uden den omverden.

Kl. 13:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 13:07

Søren Krarup (DF):

Jeg vil godt understrege som mit grundlæggende synspunkt, at der kun er ét modersmål i Danmark, og at danskerne, hvis det ikke fastholdes, hører op med at være et folk. Men jeg vil godt spørge fru Marianne Jelved om noget. Vi ved jo alle sammen, at vi har lært at tale engelsk - vi har haft engelsk i skolen - men vil fru Marianne Jelved ikke give mig ret i, at ingen undervisning kan nærme sig den undervisning, man får på det danske sprog, for der kender man hver accent, hver betoning, hver betydning, mens det engelske, vi har lært, naturligvis er af et niveau, som betyder, at det aldrig kommer op i nærheden af det danske? Det vil sige, at den danske undervisning, der gives, rent sprogligt altid er af en ganske anden karakter end den engelske, af et ganske andet niveau end den engelske – og her havde jeg haft lyst til at sige noget til fru Marianne Jelved om taxametersystemets katastrofale situation, fordi det netop dyrker den engelske undervisning på bekostning af den danske undervisning vil fru Marianne Jelved ikke give mig ret i det?

Kl. 13:08

$\textbf{F} \\ \textbf{ørste næstformand} \ (Mogens \ Lykketoft) \\ :$

Ordføreren.

Kl. 13:08

Marianne Jelved (RV):

Jo, det vil jeg gerne medgive hr. Søren Krarup, og jeg citerede jo netop også Jørn Lund for at give udtryk for det samme. Og jeg citerer igen Jørn Lund for at have sagt: På sit eget sprog kan man udtrykke, hvad man vil, på fremmedsprog, hvad man kan. Sådan er det, og sådan vil det være. Altså, ens modersmål er klart det sprog, hvorpå man udtrykker alt på den bedste måde.

Kl. 13:08

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:08

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Ingen behøver være i tvivl om, at Enhedslisten synes, at det er en vigtig og relevant debat, vi har i dag. Hele diskussionen om placeringen af dansk i uddannelsessystemet er vigtig, og det er den af en række grunde.

For det første er det jo sådan, som andre også har været inde på, at de fleste udvekslinger af synspunkter, viden osv. foregår bedst, grundigst, mest dybtgående, hvis de foregår på det sprog, som man har lært først i sit liv. Enkelte mennesker har været så heldige, at de allerede meget tidligt i deres barndom har lært flere forskellige sprog, og ganske mange af dem håndterer det godt efterfølgende og er derfor i ordets bedste forstand flersprogede, så det er altså ikke utænkeligt, at man faktisk er i stand til at håndtere flere sprog lige godt. Men for næsten alle os andre er det bare sådan, at vi må erkende, at kvaliteten af udvekslingen med andre mennesker på det sproglige område bliver reduceret, hvis det skal foregå på et andet sprog end det, vi oprindelig lærte.

Det får jo også ganske afgørende betydning, når vi snakker om universiteterne og andre højere uddannelsesinstitutioner. Jeg må sige, at når jeg ser eksempler på, at der på et universitet bliver gennemført uddannelser på engelsk i et fag eller inden for områder, hvor det ikke har nogen faglig relevans, fordi alt det, man diskuterer, alt det, der bliver undervist i, alle de bøger man skal læse, foreligger på dansk, så er det efter min mening enten pjat, eller også er det det, der er værre, nemlig et forsøg på at forberede universiteterne på at indgå i en kommerciel virksomhed, hvor det handler om at sælge uddannelse til mennesker fra andre lande.

Af den grund er det vigtigt at tage diskussionen op, både fordi det efter min mening ofte er et led i nogle kommercielle planer, som faktisk strider mod det, langt de fleste partier i det danske Folketing siger at de går ind for, og fordi det kan have nogle kvalitetsmæssige konsekvenser i form af, at kvaliteten rent faktisk bliver dårligere. For næsten uanset hvad man har oplevet inden for det område, så er det sådan, at det godt kan være, at de studerende taler godt engelsk, og at lærerne taler fremragende engelsk, men der sker som oftest alligevel et kvalitetsfald. Og at man så har set masser eksempler på, at undervisningen er foregået mellem lærere og studerende, hvis engelskkundskaber godt kunne have været noget bedre, er så en anden sag.

Så det grundlæggende for os er altså, at vi faktisk mener, at kvalitet og udvikling er bedst hjulpet, hvis det, hvor det overhovedet er muligt, foregår på det sprog, man oprindeligt lærte.

For det andet skal man – og det synes jeg sådan set også er vigtigt, hvis der skal være nogen som helst form for kommunikation og dialog mellem de lærde, dem, der går på universiteterne, og det er jo mange nu, det er store dele af en ungdomsgeneration, men dog ikke alle, og resten af befolkningen – jo ikke opfinde nye sproglige barrierer ud over dem, der i forvejen findes mellem intellektuelle mennesker, eller folk, der har en uddannelse, der gør, at de kalder sig intellektuelle, og så folk, der ikke har en videregående og højere uddannelse.

Jeg er fuldstændig overbevist om, at det hverken vil ske i min eller fru Marianne Jelveds tid, at vi vil opleve, at den danske befolkning som helhed taler engelsk næsten lige så godt, som den taler dansk. Det vil ikke ske, og så længe det ikke er sket, er det altså også af den grund nødvendigt at opretholde og udvikle dansk som et sprog, som man bruger på universiteterne og i forskningen.

Det ændrer selvfølgelig ikke noget ved, at man også inden for langt de fleste universitetsfag må konstatere, at man skal være i stand til at kommunikere på engelsk og for så vidt også gerne på flere sprog. Selv om engelsk er blevet et verdenssprog, er det jo stadig væk sådan, at der er mange betydningsfulde lande, hvor de taler et usædvanlig usselt engelsk, fordi de selv tror, at de taler et verdenssprog. Det kan f.eks. dreje sig om kinesisk, spansk eller tysk. Der er masser af eksempler på, at det ville være godt, hvis man også kunne i hvert fald mindst et sprog mere, og det er selvfølgelig en nødvendig forudsætning. Jeg anerkender for så vidt også, at der findes fag, særlig inden for det naturvidenskabelige område, hvor al kommuni-

kation efterhånden foregår på engelsk, og hvor forsvaret for det danske derfor nok mest bliver et spørgsmål om at sige, at i den udstrækning, der kommer resultater, som bare kan have den mindste interesse for andre mennesker end dem, der sidder og forsker i det, så skal man være i stand til at videreformidle det.

Jeg tror, at hvis man skal opretholde den situation, hvor dansk stadig væk spiller en rolle på universiteterne, er man nødt til at træffe politiske beslutninger. Det er jo så det, der lægges op til med et, vil nogle nok sige, lidt forsigtigt forslag til vedtagelse, som alle Folketingets partier med undtagelse af Dansk Folkeparti har tilsluttet sig, nemlig at man skal fastholde, at dansk er et videns-, samfundsog kulturbærende sprog, at det skal være et videns- og undervisningssprog, at man skal følge og analysere udviklingen og selvfølgelig også – sådan opfatter jeg det i hvert fald – at vi skal gribe ind, hvis vi ser konkrete eksempler på, at der er behov for det. Jeg stopper der.

Kl. 13:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

En kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 13:14

Søren Krarup (DF):

Jamen jeg vil såmænd kun takke Enhedslistens ordfører for hans tale, og jeg kan udvide det og især takke ham for det gode samarbejde, vi har haft igennem det sidste år, hvor vi i fællesskab har forsøgt at styrke det danske sprogs stilling i dets udsatte position. Det har været meget opmuntrende, for så vidt opbyggeligt at opleve, at Dansk Folkeparti og Enhedslisten har kunnet arbejde så godt og tæt sammen, og jeg vil kun sige tak for det.

Kl. 13:14

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:14

Per Clausen (EL):

Jamen det er jo rørende, og jeg ved ikke, hvor meget jeg skal takke for takken. Jeg vil bare sige, at jeg havde håbet på, at hr. Søren Krarup så også i den afsluttende fase af debatten havde bevæget sig, som Enhedslisten jo har gjort, både den ene og den anden vej, og havde erkendt, at et forslag om at give ministeren på området yderligere bemyndigelser til at gribe ind over for universiteterne ikke er den rigtige vej at gå, og at det også er forkert at sige, at alle fag skal bidrage til udviklingen af det danske sprog. For der vil være fag, hvor det er meget, meget vanskeligt at forestille sig, hvordan det konkret skulle kunne ske.

Men jeg er enig med hr. Søren Krarup i, at der faktisk mellem Dansk Folkeparti og Enhedslisten har været en enighed om, at diskussionen om det danske sprogs placering på universiteterne i forskning og i undervisning *er* en vigtig diskussion. Det synes jeg måske mest af demokratiske årsager, hr. Søren Krarup måske af lidt andre årsager, men det ændrer jo ikke noget ved, at vi har været enige om, at det er en vigtig diskussion.

Kl. 13:15

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 13:15

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Så skal jeg prøve at give en besvarelse på, hvad vi synes om det her med lovgivningsinitiativer med hensyn til hævdelse og udvikling af det danske sprog på universiteter og de videregående uddannelser. Jeg skal jo starte med at sige, at Liberal Alliance var en del af mindretallet i Kulturudvalget, da man lavede den fælles betænkning uden om regeringen, så vi var altså med regeringen i det mindretal, som ikke ønskede, at der skulle laves lovgivningsinitiativer, og derfor har vi heller ingen holdning til, at man skal gennemføre det, der står i den her betænkning. Det må sådan set være flertalspartiernes eget problem.

Jeg vil sige det sådan, at vi i Liberal Alliance er mere bekymret for niveauet på de danske uddannelser, end vi er bekymret for det danske sprog. Vi er bekymret for, om Danmark fortsat kan være en velstandsnation også i fremtiden, når man ser på de tal, der kommer om dansk økonomi, de prognoser, der kommer for dansk vækst, altså de tal, der er for produktiviteten i Danmark. Det kræver reformer, det kræver et stærkt erhvervsliv, det kræver lavere skatter, og det kræver en øget satsning på uddannelse og forskning, hvis vi skal gøre noget ved det.

Selvfølgelig skal dansk kunne bruges og være et væsentligt element også på de videregående uddannelser i fremtiden. Det er det allerede i dag, det har vi fået videnskabsministerens ord for, og det har vi taget til efterretning. Men når vi ser på universiteterne, skal vi jo spørge os selv, hvad vi vil med universiteterne, hvad for en kvalitet vi vil have på de danske universiteter. Jeg forstår, at statsministeren gerne vil have, at vi skal have mindst ét dansk universitet i verdens topti inden for de kommende 10 år. Det sker næppe alene på dansk, det kræver nok, at vi gør noget mere, og vi er meget tilfredse med, at engelsk selvfølgelig bliver brugt på de danske universiteter.

Hr. Søren Krarup talte om bekymring for, at der kunne blive et A- og et B-hold. Jamen lad os sige det, som det er, universiteterne *er* uddannelse af et A-hold. Sådan er det, sådan skal det være, så hold nu op med den der snobben nedad om, at alt, hvad der sker på universiteter, skal vi alle sammen kunne forstå ved et førstehåndsindtryk. Det kan forklares også i de resumeer, der har været lagt op til, der kan være på dansk.

Fru Marlene Harpsøe var også inde på, at det var synd for de her jurastuderende, som ikke havde et godt nok engelsk. Jeg går da ud fra, at universiteterne tilbyder en opkvalificering i forskellige fremmedsprog. Hvis ikke de gør det, synes jeg, de skulle gå i gang med det. Men hvornår begynder det at blive synd? Gælder det økonomen, som ikke var god nok til statistik, for det var jo heller ikke et krav, da man skulle ind på studiet, juristen, der ikke var god nok til paragraffer, eller den danskstuderende, der ikke var god nok til grammatik? Der er nogle helt fundamentale færdigheder, som man vel kan forvente at folk kan, og hvis ikke de kan, så må de lade sig opkvalificere i dem, hvis de ønsker at gennemføre et universitetsstudie. Det står jo intet sted skrevet, at alle *skal* gennemføre et universitetsstudie. Vi vil gerne hjælpe dem med at blive i stand til det, men det er også deres eget ansvar.

Jeg vil gerne rose hr. Søren Krarup for at have snævret emnefeltet ind. Da vi påbegyndte den her debat for nogle år tilbage, var det alt, der nærmest skulle gøres dansk. Vi skulle nærmest have norske tilstande, og det vil jeg gerne advare imod man gør. Jeg har lige været inde og se på nogle norske ting, og der kan man se, at ganske almindelige angloficerede ting, som vi kender fra dansk, som halloween, hedder græskarkvæld, og en DJ, det, som ældre mennesker kalder en discjockey, hedder en platerytter. Så der kan man ende ude i det helt groteske, hvis man prøver at gå ind i de her norske tilstande.

Så – for at konkludere – synes vi, at det er vigtigt, at der stadig undervises på dansk, men også at man bruger det engelske sprog, og vi må forvente, at de studerende også selv tager et ansvar for at have engelsk på et højt nok niveau. Hvis ikke de gør det, og hvis det er det, der er problemet, som jeg også har hørt hr. Søren Krarup sige, nemlig at engelskkundskaberne ganske enkelt er for ringe, så kunne det jo være, vi skulle vende det om og se på, om kvaliteten i engelsk-

undervisningen i folkeskolen og på de gymnasiale uddannelser er høj nok der, og så må vi jo styrke engelskundervisningen der, sådan at vi i Danmark kan være parat til den internationale konkurrence fremover, og så vi kan sørge for, at Danmark også fremadrettet bliver et velstandssamfund.

Vi står, hvis der skulle være nogen tvivl – det ville være mærkeligt, for det står også på vedtagelsen – bag den fælles vedtagelse, som et stort, enigt Folketinget står bag.

KL 13:20

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der er en kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 13:20

Søren Krarup (DF):

Der er en ting, jeg lige vil spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll om. Det fremgik – synes jeg – af hans ordførertale, at han fuldstændig accepterer, at selvfølgelig er der niveauforskel på en undervisning her i Danmark, der gives på dansk og på engelsk, slet og ret fordi det danske er modersmålet. Der forstår man hver betoning. Det engelske er det tillærte, og det kan være tillært godt, men det vil aldrig kunne nå den samme sproglige fylde som det danske. Det er det ene.

Det andet var i forbindelse med hr. Simon Emil Ammitzbølls ironiske omtale af nordmændene, som ligefrem gør sig den anstrengelse, at de forsøger at finde norske ord til de begreber, der kommer ind i landet. Vil hr. Simon Emil Ammitzbøll også lade den foragt omfatte en H. C. Ørsted, der i 1820'erne og 30'erne omhyggeligt finder danske ord til de naturvidenskabelige fænomener, som han er med til at introducere i Danmark?

Kl. 13:21

$\textbf{F} \\ \textbf{\textit{ø}} \\ \textbf{\textit{rste}} \\ \\ \textbf{\textit{næstformand}} \\ \\ \textbf{(Mogens Lykketoft)} \\ \vdots \\ \\ \textbf{(Mogens Lykketoft)} \\ \vdots \\$

Ordføreren.

Kl. 13:21

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror, at det er vigtigt, at man holder sig for øje, hvad det er for en tid, vi lever i, og dermed jo også får en fornemmelse af forskellen på 1820'ernes og 30'ernes Danmark og vor tids Danmark. Det, der sker med indførelsen af mange engelske ord i det danske sprog, er jo ikke, at en eller anden elite generelt påtvinger det danske folk en angloficering af det danske sprog. Tværtimod er det jo i virkeligheden en meget demokratisk proces, hvis man endda skulle gå så langt, at det er det danske folk, der optager engelske låneord i større og større grad og dermed tvinger en forandring af sproget igennem. Det synes jeg sådan set er meget smukt, og jeg synes, at det ville være helt forkert, hvis vi her fra Folketinget skulle være dem, der sådan gik ind og skulle redigere og tvangskonservere det danske sprog mod det danske folks ønsker.

Kl. 13:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Søren Krarup.

Kl. 13:22

Søren Krarup (DF):

Hvis vi går tilbage til 1800-tallet og 1700-tallet, havde vi en situation i Danmark, hvor det var meget, meget fint at tale fransk. Man hed ikke Hans Frandsen, man hed Jean de France. Det var meget, meget fint, og man var på den måde i færd med at bringe det danske sprog i dyb foragt. Så kom der en mand, der hed Ludvig Holberg, og han begyndte at gøre grin med alle de – jeg var lige ved at sige fedterøve – som skulle være så frygtelig kloge og vise alle andre, hvor kloge de var, og derfor begyndte han at skrive nogle komedier, som lærte danskerne at tale dansk.

Synes hr. Simon Emil Ammitzbøll egentlig ikke, at det er en meget hæderlig holdning, og at al den tale om, at man i dag møder så meget nyt og spændende, at det må man tilegne sig, falder til jorden over for det enkle, at hvis man ikke selv er den, man – om jeg så må sige – skal være med et modersmål, så er man en tom tønde eller en klingende bjælde, som det hedder i Bibelen.

Kl. 13:23

$\textbf{F} \\ \textbf{Ø} \\ \textbf{rste næstformand} \\ \text{(Mogens Lykketoft):} \\$

Ordføreren.

Kl. 13:23

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror faktisk, at jeg deler fornøjelsen ved Holberg med hr. Søren Krarup. Det var jo en helt anden situation, nemlig at der var et sprog for eliten og et sprog for almuen, og derfor var der grund til at gøre grin.

Det, der er tilfældet i dag, er jo, at hvis hr. Søren Krarup ville have lyst til at gå ud til ganske almindelige unge mennesker i folkeskolen, i fritidsinstitutioner, ved sportsaktiviteter og høre, hvad der bliver talt, ville hr. Krarup erfare, at der vil være langt, langt flere engelske låneord end i hr. Søren Krarups eget sprog. For det er ikke noget, der sker fra oven. Det er primært noget, der sker fra neden, og dermed er der, som jeg sagde før, tale om en demokratisering. Men i forhold til det forslag, der ligger her, som handler om universiteterne, handler det om, om vi skal opfylde visionen om, at Danmark skal være i spidsen både uddannelsesmæssigt og velstandsmæssigt også i fremtiden. Vi siger ja, og derfor står vi bag det fælles forslag til vedtagelse.

Kl. 13:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det videnskabsministeren.

Kl. 13:24

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Den konservative ordfører hr. Jørgen Lundsgaard sagde i sit indlæg tidligere på dagen, at den her sag handler om både/og. Det er jeg helt enig i. Jeg synes i hvert fald, at det er ganske forkert, når man gør det til en diskussion, der er helt sort/hvid. Jeg vil sige til hr. Søren Krarup, at jeg synes, det var helt urimeligt, da han i den første ordførertale her i dag brugte udtrykket, at det, vi oplever nu på de danske universiteter, er ren kapitulation. Jeg synes, det er et meget voldsomt ord at bruge, i betragtning af at 7 pct. af vores bacheloruddannelser er på engelsk og der udbydes 19 pct. på kandidatniveau.

Nu sagde hr. Søren Krarup i samme ombæring, at han ikke var så begejstret for alle de her procenter, for dem kunne der sådan fifles lidt med. Så kan jeg sige, at det helt kontant handler om 165 uddannelser ud af i alt 878 uddannelser på de danske universiteter. Det er voldsomt at kalde det ren kapitulation.

Jeg bliver selvfølgelig en anelse sørgmodig, når hr. Søren Krarup, måske sådan lidt forenklet, i sin indledende tale kalder mig åndløs. Til gengæld er jeg ikke spor betænkelig ved, at der blev brugt betydeligt negative gloser om det, jeg vil kalde en meget tidssvarende og fremadrettet universitetspolitik, som regeringen har også på dette område. For det kan da ikke være hr. Søren Krarups helt oprigtige mening, at engelsk ikke skal spille en forholdsvis central rolle. I forlængelse af det – jeg tror også, fru Kirsten Brosbøl var inde på det – vil jeg gerne sige, at det også meget gerne skulle gælde andre sprog, som gør, at vi bliver et folk, der ikke alene har vores kultur og sprog, men som også kan klare os i den internationale verden, vi lever i. Og det kan vi ikke, hvis vi skal tage det, hr. Søren Krarup har sagt her i dag, helt bogstaveligt. Jeg tror heller ikke, at hr. Søren Krarup mener det så firkantet, men det kom til at lyde meget, meget bastant.

Nu er det sådan, at jeg kan se, at hr. Jesper Langballe, Dansk Folkepartis universitetsordfører, desværre ikke er i salen nu. Det kan jeg i og for sig godt forstå han ikke er, for hr. Søren Krarup har i flere omgange udtalt betydelig mistillid til universiteterne, og det er normalt ikke det, vi hører fra Dansk Folkepartis side.

Lige akkurat med hensyn til det med tilliden til universiteterne vil jeg sige, at det er det, der er afgørende for, at vi siger, at det ikke kan være rigtigt, at vi skal komme og pålægge universiteterne nogle ting, som klart fremgår af universitetsloven er inden for universiteternes egen beslutningsret.

Derfor vil jeg sige, at jeg er meget tilpas med det, som vi har oplevet i debatten her i dag, nemlig at der har været meget bred tilslutning til, at selvfølgelig skal det danske have en central placering – det har regeringen også sikret med de tiltag, som jeg gennemgik i min besvarelse tidligere i formiddag – men at vi samtidig selvfølgelig også må have fokus på det internationale. Jeg synes, at det, som fru Malou Aamund, Venstres ordfører, sagde i sin ordførertale, er utrolig vigtigt, vi skal selvfølgelig ikke sløse med den del af den danske kulturarv, der handler om det danske sprog. Selvfølgelig skal vi ikke det, deri giver jeg hr. Søren Krarup fuldstændig ret. Men der er desværre et ordentligt spring til det, der blev givet udtryk for her fra talerstolen lidt tidligere i dag.

Derfor vil jeg gerne slutte med at sige de tre ting, som var en del af min besvarelse i formiddag, og som jeg synes er meget centrale. Den erkendelse, vi må gøre efter debatten i dag, er nemlig, at vi stadig væk skal have universiteter, som har gode muligheder for at agere internationalt, vi skal have studerende, der får kompetencer, som gør, at de kan begå sig på det globale arbejdsmarked, og vi skal selvfølgelig også i fremtiden have universiteter, som selv kan tilrettelægge deres studier. Det er nogle grundlæggende ting. Samtidig skal vi fastholde det danske og det danske sprog. Tak for en god debat og nogle spændende meningstilkendegivelser.

Kl. 13:28

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Hr. Søren Krarup som ordfører for forespørgerne. Kl. 13:29

(Ordfører for forespørgerne)

Søren Krarup (DF):

Jeg vil også i denne opmærksomme forsamling i denne sal slutte med trods alt at takke for en debat om det danske sprog i universitetssammenhæng. Jeg vil sige, at det jo altid er meget opbyggeligt at opleve den solidaritet og den velvilje, der er herinde trods de modsætninger, der er mellem os.

Kl. 13:29

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Må jeg bede om lidt ro i salen, så ordføreren kan afslutte.

Kl. 13:29

(Ordfører for forespørgerne)

Søren Krarup (DF):

Selv videnskabsministeren, som jeg jo ikke omtalte så smukt i dag, er jeg er meget forbundet med – i fodbold, men for så vidt også i det, der foregår i dag, selv om jeg grundlæggende er uenig med ham.

Her til sidst kan jeg så ikke lade være med at betænke det underlige, at udgangspunktet for det hele er en beretning, der krævede forpligtende lovgivning til beskyttelse af det danske sprog. Og så skal det ende med, at vi står alene med dem, der kræver en forpligtende lovgivning, og hele resten af Folketinget vil ikke være med. Det er jo en lidt underlig situation, eftersom det var en flertalsberetning.

Men jeg vil gerne sige, at jeg ikke er uvant med det, og at Dansk Folkeparti i sit korte liv heller ikke er uvant med det at stå alene over for en kompakt majoritet, som det kaldes, og så måske alligevel ende med at få ret. Det er jeg ganske overbevist om at vi vil få.

Jeg vil sige, at jeg rejste denne debat for at udfordre en universitetslovgivning med et forhold til det danske sprog, som forekommer mig mildest talt mistænkeligt, for ikke at sige farligt. Jeg vil fortsætte med den udfordring. Hvis jeg sidder i Folketinget til næste år, vil den samme debat komme i form af en forespørgsel til den forhåbentlig stadig siddende videnskabsminister, fordi det er og bliver helt afgørende, at det danske sprog hævdes og respekteres på universitetet.

Forholdet er jo, at vi bestemt ikke er modstandere af forskningsfrihed, tværtimod, og det jo også det, vores ordfører ustandselig har understreget. Vi er derimod modstandere af at lægge forskningen i lænker. Men vi er tilhængere af, at det grundlæggende sproglige fundament her i landet, nemlig det danske sprog, respekteres på universitetet. Det mener jeg ikke det bliver i dag.

Dette er altså et forsøg på at råbe Folketinget og offentligheden op vedrørende et spørgsmål, der betyder, at det danske sprog – og det vil jo i sidste ende sige det danske folk – er i færd med at miste en afgørende del af sin egen identitet. Jeg spurgte før, og jeg kan gentage spørgsmålet til ministeren: Er der nogen form for undervisning på engelsk, der kommer op på siden af dansk? Er der nogen, selv den, der har lært engelsk bedst, der er i stand til at tale og undervise på samme måde, som han gør på sit modersmål? Nej, det er der ikke.

I en situation, hvor dansk er et lille sprogområde omgivet af et enormt engelsk sprogområde, der udøver et massivt pres på det danske sprog, vil vi blive ved med at fastholde, at det danske sprog skal have afgørende plads i universitetsundervisningen, på de højere læreanstalter, det har det ikke i øjeblikket. Det vil vi kæmpe for det skal for få. Og jeg kan roligt sige, at vi vil fortsætte med det, der er en udfordring til en kompakt majoritet, indtil der virkelig er lydhørhed for, hvad jeg har sagt.

Kl. 13:32

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:32

Jonas Dahl (SF):

Nu har vi jo hørt ordføreren gentagne gange snakke om, hvor meget Dansk Folkeparti vil gøre for det danske sprog og de danske universiteter. Men jeg kunne godt tænke mig at høre konkret fra ordføreren: Hvad er det præcis, Dansk Folkeparti har tænkt sig at gøre for at styrke de danske universiteter? Det ville jo i hvert fald stå i modsætning til den politik, som Dansk Folkeparti har ført i de forløbne 8 år under den her regering. Men jeg vil bare gerne høre en konkretisering af, om man fra Dansk Folkepartis side vil være med til at styrke forskningen og styrke undervisningen på de danske universiteter.

Kl. 13:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:33

Søren Krarup (DF):

Det er indlysende, og det er jo netop også det, jeg har sagt, at vi er absolutte tilhængere af en universitetspolitik, der virkelig har forskningsfrihed – det kan jeg godt efterlyse i øjeblikket – i stedet for at forskningsfriheden lægges i bånd til fordel for en sprogpolitik, der betyder, at man har lagt det danske sprog, der skal være grundlaget for enhver grundlæggende forskning, i lænker. Selvfølgelig er vi tilhængere af forskningsfriheden.

Kl. 13:33

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 13:33

Jonas Dahl (SF):

Fra SF's side er vi også meget enige i, at der er behov for at sikre forskningsfriheden, og det er noget, som vi også har påpeget gentagne gange, ikke mindst i hele diskussionen om universitetsloven. Det er derfor, SF ikke er med i universitetsforliget, men det er også derfor, vi netop med den universitetsevaluering, der kom i sidste uge, har påpeget, at der er et problem med forskningsfriheden. Det er jo præcist det, universitetsevalueringen peger på.

Men det, jeg spurgte til, var den økonomiske del af det. Dansk Folkeparti støtter jo regeringen i finanslov efter finanslov, hvor vi gang på gang hører universiteterne påpege, at der er problemer med finansieringen. Så jeg vil bare gerne høre, om Dansk Folkeparti har tænkt sig at afsætte ekstra midler på finansloven til at styrke forskningen og undervisningen på universiteterne.

Kl. 13:34

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Søren Krarup (DF):

Nu er finansloven ikke mit område, men det er da i hvert fald helt givet, at Dansk Folkeparti vil støtte en universitetslovgivning, der netop vil sikre det danske sprogs ret på de danske universiteter. Det er det, denne diskussion har handlet om. Det er det, der er min opgave og mit formål at understrege, og det betyder naturligvis ikke, at vi dermed på nogen måde vil begrænse forskningsfriheden, vi vil kun fastholde, at forskningsfriheden i Danmark også omfatter det danske sprog som et grundlæggende element.

Kl. 13:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Kirsten Brosbøl for en kort bemærkning.

Kl. 13:35

Kirsten Brosbøl (S):

Jeg skal bare helt kort spørge hr. Søren Krarup, om det efter hr. Søren Krarups opfattelse også er en del af forskningsfriheden selv at kunne vælge videnskabssprog.

Kl. 13:35

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:35

Søren Krarup (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at man selvfølgelig skal have mulighed for selv at vælge videnskabssprog, men jeg vil sige, at skal man aflægge eksamen ved et dansk universitet, skal det danske sprog ikke være fuldstændig tilsidesat. Jeg kender jo selv til, at man selvfølgelig i sin uddannelse taler andre sprog – dengang var det især tysk, en teolog beskæftigede sig med.

Selvfølgelig er der ikke tale om, at vi vil udelukke noget sprog, men vi vil fastholde, at det grundlæggende sprog ved et dansk universitet er og skal være dansk, samtidig med at man selvfølgelig har mulighed for også at arbejde på andre sprog.

Kl. 13:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 13:36

Kirsten Brosbøl (S):

Det synes jeg var en vigtig præcisering. Og det var vigtigt at få slået fast, at der ikke er nogen, der vil afskaffe andre sprog end dansk, og at valg af videnskabssprog er en del af forskerens individuelle forskningsfrihed. Det synes jeg var en meget vigtig præcisering efter de mange taler, hr. Søren Krarup har holdt i dag, og de mange spørgsmål, der er stillet.

Jeg skal også bare lige høre, om det er Dansk Folkepartis holdning, at universiteterne skal være selvstyrende institutioner og have autonomi også til at træffe valg om uddannelsessprog ud fra en faglig betragtning.

Kl. 13:36

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Søren Krarup (DF):

Nu kommer jeg ind på et område, der ikke er mit, men jeg vil sige, at selvfølgelig skal de ikke være mere selvstyrende, end at de er afhængige af den stat, der sørger for, at deres økonomiske grundlag eksisterer. Og det vil sige, at regeringen og Folketinget selvfølgelig skal kunne stille krav til universiteternes undervisning, bl.a. at man ikke tilsidesætter dansk. Det synes jeg er helt, helt afgørende.

Jeg kan ikke lade være med at slutte her med at gentage, at der for 3 dage siden kom en bog skrevet af Niels Davidsen-Nielsen, der netop understreger den katastrofale udvikling gennem de sidste 10 år, hvor det danske sprog især på universitetsniveau er blevet sat til side. Det er et nødråb fra hans og mange andre ledende sprogforskeres side om, at vi nu må begynde at forpligte universiteterne til at tale dansk. Det er der grund til, og jeg vil da foreslå fru Kirsten Brosbøl at læse Niels Davidsen-Nielsens bog.

Kl. 13:37

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:37

Afstemning

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 28 af Malou Aamund (V), Kirsten Brosbøl (S), Jonas Dahl (SF), Jørgen S. Lundsgaard (KF), Marianne Jelved (RV), Johanne Schmidt-Nielsen (EL) og Simon Emil Ammitzbøll (LA), og afstemningen kan starte nu.

Afstemningen slutter.

For stemte: 92 (V, S, SF, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 15 (DF), hverken for eller imod stemte: 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 28 er vedtaget.

Forslag til vedtagelse nr. V 27 af Søren Krarup (DF) er hermed bortfaldet

Forespørgslen er afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

29) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 36: Forslag til folketingsbeslutning om alternative trafikinvesteringer i Frederikssundsfingeren.

Af Per Clausen (EL) m.fl. (Fremsættelse 30.10.2009).

Kl. 13:38

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Transportministeren.

Kl. 13:39

Transportministeren (Lars Barfoed):

Enhedslisten har jo fremsat det her forslag, som indeholder en opfordring til regeringen om at foretage nogle trafikinvesteringer i Frederikssundsfingeren som et alternativ til den motorvej, som vi har planlagt mellem Motorring 4 og Frederikssund.

Som man vil vide, er der fremsat et forslag til lov om en sådan motorvej til Frederikssund, som der er opbakning til, tror jeg rolig jeg kan regne med, fra alle partier undtagen Enhedslisten. Derfor kan man jo også undre sig lidt over, at Enhedslisten fremsætter forslaget, fordi man næsten på forhånd må vide, at det ikke bliver vedtaget. Alligevel har man altså valgt at fremsætte det her, vil jeg sige, meget omhyggeligt udformede forslag, hvor man altså forestiller sig en række ombygninger af krydsene på Frederikssundsvej og foreslår en udbygning af den kollektive trafik.

Forholdet er jo imidlertid det, at vi har gennemgået og gennemført meget grundige analyser af de aspekter, som er omtalt i beslutningsforslaget. Helt tilbage i 2003 blev det besluttet at foretage en supplerende VVM-undersøgelse, der både undersøgte muligheden for at udbygge Frederikssundsvej til en motorvej og at kapacitetsforbedre Frederikssundsvej ved at ombygge kryds og forbindelsesveje. Man undersøgte effekterne af at udbygge den kollektive trafik ved etablering af et pendlerbusnet, der kører i myldretiderne, og en styrkelse af S-togene med en forøgelse af frekvensen fra 10- til 5-minutters-drift.

Det vil jo altså sige, at de fleste af de forslag, som Enhedslisten nu har fremlagt i det her beslutningsforslag, har vi været rundt om og fået analyseret. Konklusionen var, at de trafikale udfordringer, der er i Frederikssundsfingeren, ikke i tilstrækkelig robust grad løses med forslaget om trafikale forbedringer på selve Frederikssundsvej.

Det er jo også derfor, at der er et så bredt flertal af partier, som tilfældet er, nemlig alle partier undtagen Enhedslisten, som har indgået en aftale om en grøn transportpolitik i januar 2009 og i den forbindelse besluttede sig for den såkaldte åbent land-løsning, som der nu er fremsat lovforslag om. Valget af en motorvej i åbent land, som vi har truffet, er jo et resultat af en samlet afvejning af konsekvenserne ved de mange forskellige forslag, som har været i spil. I alt det indgår trafikberegninger, tidsgevinster, trafiksikkerhed, hensynet til naturen og ikke mindst naturligvis hensynet til de mennesker, som et så stort infrastrukturanlæg berører. Men løsningen er også valgt ud fra visheden om, at der gøres rigtig meget for at indpasse vejen i det omgivende miljø på en både æstetisk og miljømæssigt set afbalanceret måde.

Beslutningsforslaget indeholder som sagt også forslag til forbedring af den kollektive trafik i Frederikssundsfingeren, derunder forslag til en forbedring af S-togs-driften på Frederikssundsbanen. Nu er det altså bare sådan, at hovedparten af de forslag vil blive håndteret som et led i de allerede planlagte strategiske undersøgelser af udbygningsmulighederne i hovedstadsområdet, som også fremgår af aftalen om grøn transportpolitik fra januar.

I den sammenhæng skal der nemlig gennemføres en analyse af fuldautomatisk drift af S-banen med henblik på at udvide kapaciteten og forbedre trafikken på den bestående baneinfrastruktur på S-togs-nettet. Der skal gennemføres en analyse af samspillet mellem byudvikling og mulige nye stationer i hovedstadsområdet. Desuden er der med transportaftalen fra januar besluttet at iværksætte en VVM-undersøgelse af bedre og hurtigere S-togs-betjening i Hillerødfingeren gennem etablering af overhalingsspor og bedst mulig udnyttelse af merkapaciteten.

Så med andre ord er grundlaget for et stykke godt og nødvendigt infrastruktur lagt i det forslag til anlægslov, som vi har fremsat, og som jeg regner med at Folketinget om kort tid vil vedtage. Derfor vil regeringen også afvise beslutningsforslaget om alternative investeringer i Frederikssundsfingeren.

Kl. 13:43

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

En kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:43

Per Clausen (EL):

Det spændende i transportministerens svar var jo hans begrundelse for, at man ikke kunne vedtage forbedringer af S-togene nu: det måtte afvente en strategisk analyse af transportbehovene i hovedstadssektoren. Det lyder vældig seriøst og vældig sagligt. Men pointen er jo, at det, der *ikke* skulle afvente sådan en samlet analyse, er Frederikssundmotorvejen. Den bygger man. Og efterfølgende må man så se på – efter en strategisk analyse – hvad der bliver råd til af forbedringer af den kollektive trafik. Det er jo det, vi ser her. Man taler om en grøn trafikpolitik, men i virkeligheden er den kulsort.

Kl. 13:44

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 13:44

Transportministeren (Lars Barfoed):

Jeg er jo rigtig glad for, at hr. Per Clausen siger, at det der med at lave nogle strategiske analyser om udvidelse af S-togs-kapaciteten både er sagligt og seriøst. Det tager jeg til mig. Så er jeg ikke helt så glad for, at hr. Per Clausen ikke synes, at det er lige så sagligt og seriøst at beslutte sig for en Frederikssundsmotorvej nu. Der må jeg jo altså sige, at hvis der er noget, der er blevet undersøgt på kryds og tværs og diskuteret i årtier, er det altså en motorvej til Frederikssund. Der er ikke meget infrastruktur, som har været diskuteret så grundigt og gennem så lang tid som en motorvej til Frederikssund. Derfor må jeg afvise, at der skulle være tale om noget, der bare antydningsvis er en forhastet beslutning. Det er et meget grundigt og seriøst stykke analysearbejde, der er lavet, hvor vi jo netop, som vi har beskrevet, har vurderet alle de der aspekter, som er indeholdt i Enhedslistens beslutningsforslag.

Kl. 13:45

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:45

$\boldsymbol{Per\ Clausen\ (EL):}$

Det er rigtigt, at man startede diskussionen om Frederikssundsmotorvejen for rigtig mange år siden, vist nok så mange år siden, at det var dengang, man godt kunne slippe godt fra at sige, at det var fornuftigt at tænde lyset, når man gik hjemmefra om morgenen, så man kunne finde sit hjem igen, når man kom tilbage – som jeg har forstået, at en af de ledende personligheder her i Folketinget stadig er nødt til, måske fordi han har lidt svært ved at huske, hvor han bor henne.

Men det ændrer jo ikke noget ved, at tingene har forandret sig. I dag er der en langt større bevidsthed om klima, om miljø, end der var for bare ganske få år siden, i hvert fald hvis vi ser på regeringen, og derfor er det alligevel forunderligt, at man gennemtrumfer den her Frederikssundsmotorvej, med henvisning til at det har man snakket om i mange år og undersøgt grundigt, mens man venter med at gennemføre de nødvendige forbedringer af den kollektive trafik, til man har lavet en strategisk analyse.

K1 13:46

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ministeren.

Kl. 13:46

Transportministeren (Lars Barfoed):

Det er jo en foræring at sige til mig her i dag, at vi venter med at gennemføre beslutninger for den kollektive trafik. Tak for det, for det giver mig anledning til at sige, at vi i de seneste år har truffet beslutninger om anlægsinvesteringer i infrastrukturen i Danmark for godt og vel 154 mia. kr. To tredjedele af de investeringer går til at forbedre den kollektive trafik og cyklismen, sådan rundt regnet. Senest har vi besluttet at anlægge en helt ny jernbane til 10 mia. kr. over Køge til Ringsted. Om få dage førstebehandler vi et forslag om at anlægge dobbeltspor mellem Lejre og Vipperød, så vi forstærker jernbanen på den strækning. Vi har også besluttet at lave dobbeltspor på den øverste del af jernbanestrækningen i Sønderjylland. Vi investerer i nye signalanlæg i hele jernbaneanlægget i Danmark. Så kom ikke og sig, at vi ikke investerer i kollektiv trafik og træffer beslutninger om det. Der har vel aldrig nogen sinde været truffet så mange beslutninger om investering i den kollektive trafik som i de seneste

Kl. 13:47

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ministeren. Hr. Karsten Nonbo som ordfører for Venstre.

Kl 13·48

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Man må beundre transportministeren, og hvis jeg havde en pris for tålmodighed, havde jeg straks uddelt den til transportministeren. Den her sag har været førstebehandlet med en lang debat, den har i formiddags været andenbehandlet med en lang debat, der har været samrådsmøde her i middagspausen med en lang debat, og intet har det flyttet hos hr. Per Clausen. Jeg vil sige, at der er vendt så mange sten i den her sag, at hvis de sten alle sammen var blevet lagt i traceet, havde motorvejen været færdig.

Derfor er der ikke så meget nyt at tilføje. Alt er analyseret, og man er nået dertil, hvor man skal træffe en beslutning. Jeg tror da, det er rigtigt, at der er sket mange forandringer, men jeg tror da sandelig også, der vil ske mange forandringer, inden hr. Per Clausen er klar til at træffe en beslutning – vi havde formentlig alle sammen vores flyvemaskine inden da. Så derfor må vi sige, at nu skal det være.

Det, der så undrer mig lidt, når jeg læser bemærkningerne til forslaget fra Enhedslisten, er begrundelsen for ombygningen. Der står her, at det forslag, som Enhedslisten kommer med, vil give en mere glidende trafik med færre stop, færre kødannelser, færre uheld og mindre forurening. Altså, man kan ikke få færre stop, end der er på motorvej, man kan ikke få mindre kødannelse, end der er på motorvej, og man kan ikke få færre uheld, end der er på motorvej.

Det er rent faktisk sådan, at hvis man gennemgår færdselsdrabene på motorvej, kan man se, at der i perioden fra 1995 til 2005 har været mellem 30 og 42. De sidste 4 år, hvor vi i parentes bemærket har sat hastigheden op til 130 km/t. visse steder, er tallene for dræbte på motorvej henholdsvis 15, 16, 31 og i år formentlig 21, altså kun 1

over 30, siden vi har indført den øgede hastighed – selvfølgelig også sammen med de ting, som vi har sat restriktioner på. Men motorvej er altså det mest trafiksikre.

Vi skal om lidt også diskutere støj og støjudslip. Hvis man udbygger den gamle Frederikssundsvej, der går igennem byer, vil det jo også give mere støj der, hvor der bor mennesker. Her giver det måske støj ude i marken hos harerne, men selvfølgelig bor der også nogen i nærheden af vejen, al respekt for det, og de vil jo få lidt mere støj.

Men jeg kan ikke tilføre den her debat ret meget nyt. Jeg kan se, at hr. Per Clausen har markeret, og han skal være velkommen til at se, om han kan vride mere ud af det, men jeg forpligter mig ikke til at kunne sige noget nyt, for det er stort set umuligt.

Hvis nogen skulle være i tvivl om det, kan jeg sige, at Venstre ikke støtter beslutningsforslaget.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

En kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 13:51

Per Clausen (EL):

Hvis det var med en forventning om at få nye svar, kunne jeg jo for længst være holdt op med at spørge Venstrefolketingsmedlemmer om noget som helst. Så der er forventningen begrænset.

Hr. Karsten Nonbo synes, det er rigtig irriterende at skulle bruge tid på det her, og det er selvfølgelig i orden, at man synes, at beslutningsforslag tager tid, der kunne være brugt til noget vigtigere. Pointen er bare her, at hvis man skal diskutere Frederikssundmotorvejen, bliver man jo også nødt til at diskutere alternativet. Ellers har man jo det synspunkt, at der ikke findes noget alternativ.

Vi har så fremlagt et alternativ, hvor hovedpointen er, at vi skal løse de transportbehov, der er i fremtiden, ved at forbedre den kollektive trafik, ved bedre S-togs-drift og ved bedre busdrift. Og det er det alternativ, man fravælger, når man vedtager at bygge motorvejen, og vi synes ærlig talt, at Folketinget også skulle have mulighed for at tage stilling til alternativet og ikke kun til motorvejen. Og det er sådan set baggrunden for at fremsætte det her forslag.

Kl. 13:51

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:51

Karsten Nonbo (V):

Jamen vi har også taget stilling til de alternativer, og det er med dem i den ene vægtskål og motorvejen i den anden vægtskål, at vi er kommet frem til det resultat, som der snart bliver vedtaget her ved tredje behandling.

Kl. 13:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:52

Per Clausen (EL):

Men så må jeg vel også kunne tillade mig at konstatere, at Venstres synspunkt er, at når vi kommer til transportudfordringerne i hovedstadsområdet opad mod Nordsjælland, fravælger man forbedringer i den kollektive trafik og siger, at man satser på motorveje, på trods af at man da vistnok stadig væk i Venstres gruppe har et lille flertal for, at man officielt er grøn.

Kl. 13:52

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:52

Karsten Nonbo (V):

Jamen det er jo ikke et enten-eller, vi har jo også satset på kollektiv trafik. Nu står vi over for at skulle fordele meget af trafikken med en metroringbane, og der skal laves stationer, således at man kan tage det sidste stykke med kollektiv trafik og vi kan få parkeret nogle af bilerne lidt udenfor. Så der er noget af det hele.

Jeg kan ikke komme det nærmere, så jeg siger tak for debatten.

Kl. 13:53

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Klaus Hækkerup som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Klaus Hækkerup (S):

Jeg kan starte med at sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Det skyldes som udgangspunkt tre ting, nemlig for det første, at beslutningsforslaget ikke løser det transportbehov, der vil være i Frederikssundsfingeren fremover. Frederikssundsfingeren er det område i hovedstadsområdet, den finger i hovedstadsområdet inklusive håndfladen, hvor der er planlagt – i overensstemmelse med først regionplanen for hovedstadsområdet og senere med det landsplandirektiv, der er udstedt af regeringen – den største tilvækst af boliger og den største tilvækst af arbejdspladser.

Både de boliger og de arbejdspladser skal selvfølgelig trafikeres og betjenes trafikmæssigt. Uanset hvor meget vi ønsker, at folk bosætter sig der, hvor de arbejder, og at begge parter i et parforhold gør det, så er virkeligheden anderledes. De arbejder ofte andre steder end der, hvor de bor, og det giver selvfølgelig et transportbehov. Det er også det, der giver os den fleksibilitet på arbejdsmarkedet. Og det beklagelige ved det her beslutningsforslag er, at det overhovedet ikke tager højde for det og giver de muligheder. Det løser ikke den vækst, vi kan se, der vil komme i transportbehovet.

Det andet er, at det forslag, som ligger her, indebærer, at Frederikssundsvej, der i dag har to spor i hver retning, skal udbygges til at have fire spor i hver retning. Og så for at undgå misforståelser, som der står i beslutningsforslaget, skal det dog ikke være motorvej. Fire spor landevej i hver retning presset ind igennem byområderne påstår man ikke vil give øgede problemer. Det vil ikke give øgede forureningsproblemer, og det vil ikke give øgede støjproblemer. Jeg vil sige: Vorherre bevares! Det er jo lige præcis det, der er Enhedslistens forslag om at genere borgerne i Ølstykke, Veksø og Stenløse optimalt, og det synes jeg selvfølgelig ikke der er nogen grund til at støtte.

Endelig vil jeg for det tredje ligesom Venstres ordfører også sige, at den der forestilling om, at man ved at have trafikken kørende gostop, go-stop igennem byerne skulle få mindre forurening end ved at have den kørende i en glidende rytme ude på motorvejen, tror jeg at Enhedslisten er alene om at have. Så vi kan ikke støtte beslutningsforslaget.

Er der ikke elementer i det, der ser fornuftige ud? Jo, det synes jeg nok der er. Altså, et forslag om at gøre Chokoladekrydset niveaufrit, som det hedder i vejsproget, synes jeg kunne være udmærket, især hvis man har en forestilling om, at man vil forlænge Motorring 4 fra Ballerup til Hillerødmotorvejen, for så vil det jo være en nødvendighed og en forudsætning, og det ville være en helt fremragende trafikløsning.

Så foreslår man overhalingspor på S-banen mellem Frederikssund og Ballerup. Jeg vil som daglig bruger af den forbindelse – også i dag, da jeg kørte ind – godt sige, at jeg synes, det er et overraskende forslag. Jeg ved godt, at vi kører hele vejen og tager borgere

op, men der, hvor vi har brug for at køre hurtigt – set fra mit synspunkt og fra alle dem, der bor ude på strækningen – er da fra Ballerup og ind til København H. Det var dér, man skulle anlægge dobbeltsporet.

Vi har i forvejen for nogle år siden anlagt dobbeltspor til Frederikssund, fra Ballerup til Frederikssund. Det kører fint, det kører udmærket, vi kører hurtigt igennem. Der, hvor vi kommer ned i hastighed, er fra Ballerup til København. Det var der, vi havde brug for en kapacitetsforøgelse. Men har Enhedslisten tænkt på det? Nej, desværre.

Endelig anfører man, at der er brug for to nye S-togs-stationer, en ved Store Rørbæk og en i den sydlige del af Frederikssund. Nu skal man jo aldrig sige nej til et tilbud om S-togs-stationer, og jeg er også varm tilhænger af, at der anlægges en ny S-togs-station i Store Rørbæk, dér, hvor det nye store, store bolig- og erhvervsområde vil begynde at blive etableret i overensstemmelse med landsplandirektivet for hovedstadsområdet her om få år. Hvorfor vi lige har brug for en i den sydlige del af Frederikssund, har jeg lidt svært ved at se. Jeg er ikke sikker på, at hvis jeg som landspolitiker, eller som politiker fra hovedstadsregionen, skulle lave en samordnet prioritering, at jeg så ikke ville syntes, at en S-togs-station i den sydlige del af Frederikssund måske havde lidt mindre relevans end de fire eller fem andre Stogs-stationer, der er medtaget i den aftale, vi har lavet med regeringen, bl.a. en ny station ved Hillerød og andre steder i hovedstadsområdet. Så jeg forstår ikke helt, hvorfor den lige pludselig er kommet med. Men jeg er da glad for og ser frem til, at Enhedslisten vil støtte os, den dag der kommer et ønske og et lovforslag om at anlægge en S-togs-station ved Store Rørbæk.

Kl. 13:58

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:58

Per Clausen (EL):

Jeg kunne forstå på hr. Klaus Hækkerup, at Socialdemokraternes trafikpolitik i hovedstadsområdet meget enkelt kan beskrives: Der kommer mere transport i fremtiden, der kommer flere biler i fremtiden, dem må vi skaffe plads til. Det er visionerne i hr. Klaus Hækkerups trafikpolitik. Jeg er bare en lille smule overrasket over, at Socialdemokraterne er vendt tilbage til det standpunkt, som jeg godt husker man har haft tidligere, men som jeg troede man havde forladt.

Den anden bemærkning skal være, at det faktisk er sådan, at Enhedslisten har fremlagt en samlet plan for udbygning af jernbanenettet i Danmark, også i hovedstadsområdet, hvor der er en lang række forslag, som – og det medgiver jeg – vil have indflydelse på trafikken fra Nordsjælland til København, fordi det også handler om at forbedre forholdene inde i København. Men jeg synes, at det, der står tilbage, alligevel er det lidt sørgelige indtryk, at vi nu er helt tilbage til dengang, Socialdemokraterne kun havde én ting at sige til trafikproblemer: Der kommer mere trafik i fremtiden, der kommer flere biler, lad os lave nogle motorveje.

Kl. 13:59

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 13:59

Klaus Hækkerup (S):

Jeg ved ikke, hvorfor Enhedslisten nu skal lægge mig noget i munden, jeg ikke har sagt, og så bagefter angribe mig på det. Det er lidt ligesom at pisse på en mand og så bagefter sige, puh, hvor han lugter. Jeg har sagt, vi går ind for det her vejprojekt, og det skal ses i sammenhæng med, at vi for efterhånden nogle år siden fik udbygget

forbindelsen fra Ballerup til Frederikssund med dobbeltspor. En ordentlig og moderne trafikbetjening af et bolig- og erhvervsområde er, at der både er kollektiv trafik og individuel trafik.

Jeg taler ikke om mere transport, jeg taler om, at enhver kan se, at der kommer et voksende transportbehov, fordi der kommer til at bo flere mennesker i området, og fordi der kommer til at være flere arbejdspladser i området – også andre steder i Nordsjælland. Jeg har længe været tilhænger af, at man skulle udbygge S-togs-forbindelsen, f.eks. fra Hillerød til Frederiksværk. Jeg ved godt, det er en langsigtet overvejelse, men den kan være helt nødvendig, fordi vi selvfølgelig skal have en ordentlig kollektiv trafikbetjening i området. Jeg vil sige, at vi, om jeg så må sige, har bøjet os og accepteret, at vi laver meget. Metrocityringen kommer også borgere fra hele hovedstadsområdet til gavn og glæde, når de kommer herind. Der lægger vi 15 mia. kr.

Så hallo, jeg må sige til Enhedslistens ordfører, at vi satser ganske meget på den kollektive trafik i hovedstadsområdet.

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:01

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Klaus Hækkerup også mener, at adskillige af de transportudfordringer, der findes i Nordsjælland, kunne løses ved forbedringer af S-togs-nettet og den kollektive trafik. Det er jeg rigtig glad for. Jeg er også glad for, at der er blevet enighed i forligspartierne om nogle forslag, som Enhedslisten har fremsat for flere år siden på det område. Det er også godt.

Jeg står bare tilbage med en stille undren: Hvordan kan det være, når vi snakker Nordsjælland, at det blev Frederikssundmotorvejen, man først blev enige om uden i det mindste samtidig også at blive enige om nogle af de forbedringer af den kollektive trafik, som hr. Klaus Hækkerup går ind for?

Kl. 14:01

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:01

Klaus Hækkerup (S):

Jamen lad mig da sige, at jeg er glad for, at de ting, hr. Per Clausen nævnte, har kunnet glæde ham.

Lad mig dernæst sige, at det her jo ikke er et spørgsmål om, at vi så har sagt, at det første, vi går ind for, er Frederikssundmotorvejen. For som det tidligere er nævnt, er al planlægning af alle vores trafikprojekter jo noget, der foregår i et meget langt og meget langsigtet tidsperspektiv og tidsforløb, og vi er bare nået dertil i det tidsforløb, at det projekt, vi nu er nået frem til, er Frederikssundmotorvejen. At prøve at se bort fra, hvad der er lavet tidligere, prøve at se bort fra, hvad vi har besluttet der skal laves, synes jeg er en stor, stor fejlvurdering fra Enhedslistens side. Jeg forstår godt, at Enhedslisten har en interesse i at sige: Puha, hvor er Socialdemokraterne nogle fæle nogle, de ønsker ikke nogen kollektiv trafik, de vil bare fremme biltrafikken. Derfor koncentrerer de sig om at sige puha til Frederikssundmotorvejen. Men hvis man ser på hele det forløb, vi har haft, og alle de investeringer, der har været, både i hovedstadsområdet og ud over landet, er billedet helt, helt anderledes end det, Enhedslisten forsøger at tegne.

Kl. 14:03

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Kim Christiansen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 14:03 Kl. 14:06

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Som det har været nævnt, har vi jo tidligere i dag andenbehandlet forslaget om anlæggelse af motorvej til Frederikssund. Man kan sige, at det jo er lidt i ellevte time, at hr. Per Clausen kæmper den her sag – og al respekt for det; det kan man da kun have beundring til overs for.

For Dansk Folkepartis vedkommende vil jeg sige, at vi er utrolig stolte af at være en del af det her store transportforlig. Der er vel aldrig tidligere i historien gjort så massiv en indsats for at komme tidligere tiders synder til livs og få investeret i den nødvendige infrastruktur. Jeg er egentlig også stolt af at kunne sige, at en stor del af det faktisk går til den kollektive trafik. Men selv ikke det er nok for Enhedslisten, for det er jo et mantra for Enhedslisten, at man ganske enkelt ønsker vejene pløjet op og erstattet af togskinner. Den politiske holdning kender vi jo godt, så det er der ikke noget overraskende i. Men jeg synes, vi har fundet en meget god balance i det forlig, der er indgået. Vi har lyttet meget – og det tror jeg alle partier er enige med mig i – til de anbefalinger, der har været fra Infrastrukturkommissionen, som netop har sagt, at vi skal bruge pengene der, hvor det er mest tiltrængt.

Jeg enig med hr. Per Clausen i mange af forslagene vedrørende den kollektive trafik på den pågældende strækning til Frederikssund, men det er jo, som også transportministeren var inde på, nogle ting, som vi har sat i gang og vil undersøge, og der er sikkert også noget af det, der bliver til virkelighed i fremtiden. Men at man her og nu skulle konvertere en Frederikssundmotorvej til noget kollektiv trafik og til udbedring af nogle kryds osv.: Der er da ingen tvivl om, at det måske godt midlertidigt kunne løse nogle problemer, men det ville jo altså blot være at udskyde problemerne i et eller andet tidsrum.

Så i Dansk Folkeparti er vi glade for at kunne medvirke til det her. Jeg vil også sige, at åbent land-løsningen er den løsning, vi hele tiden har sagt vi synes er rigtig. Der er taget hensyn til både miljø og så sandelig også til mennesker, og vi tror på, at det her er en rigtig god løsning for Frederikssundområdet. Så derfor kan vi selvfølgelig ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

Kl. 14:05

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:05

Per Clausen (EL):

Det er jo et sådan lidt ukoordineret angreb, vi udsættes for. Hr. Klaus Hækkerup kritiserede os for at ville udvide en vej. Hr. Kim Christiansen siger, at vi vil pløje vejene op. Kan hr. Kim Christiansen ikke bare bekræfte, at der ikke står et ord om, at der er en eneste vej, der skal pløjes op, i det forslag, som Enhedslisten har fremsat, hvorimod hr. Kim Christiansen støtter et forslag om, at der skal hældes asfalt ud over store områder af god natur?

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:06

Kim Christiansen (DF):

Jeg kan godt bekræfte, at det ikke står i det konkrete forslag. Der står ikke eksakt, at vejene skal pløjes op. Det var en konklusion, jeg tillod mig den frihed at drage ud fra hr. Per Clausens politiske overbevisning og holdning generelt til veje.

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:06

Per Clausen (EL):

Jeg synes jeg jo bare, at det er sigende for kvaliteten i den her debat, at når man fremsætter et forslag, som betyder, at man faktisk udvider vejene, hvilket – rigtigt set af hr. Klaus Hækkerup – er en meget usædvanlig ting fra Enhedslistens side, så mener Dansk Folkeparti, at det har nogen som helst relevans at fremholde et synspunkt om, at vi vil pløje alle veje op. Hvis man ikke har bedre argumenter, synes jeg måske, at man skulle tænke over, at det kunne være, fordi man havde uret.

Kl. 14:06

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:06

Kim Christiansen (DF):

Nu skal jeg ikke kunne sige, hvad der er generende for debatten i det hele taget. Debatten er jo generelt malplaceret, fordi vi er ved at vedtage et forslag, og så kommer det her ind sådan midt i en behandling af et lovforslag. Så man kan jo diskutere seriøsiteten i det hele taget, også fra forslagsstillernes side. Skulle jeg være en lille smule useriøs i nogle af mine udfald mod hr. Per Clausen, skal jeg da beklage dette, men det ændrer ikke på, at det vel meget godt følger op på intentionerne i selve forslaget.

Kl. 14:07

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Jonas Dahl som ordfører for SF.

Kl. 14:07

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Da vi har sendt vores normale trafikordfører til Bella Center for at bekæmpe klimaforandringerne, har jeg fået fornøjelsen i dagens anledning.

Jeg vil indlede med at sige, at jeg umiddelbart vil være meget positiv over for det forslag, hr. Per Clausen og Enhedslisten har fremsat. Der er mange positive takter i det, og det vil jeg da gerne indledningsvis kvittere for.

Men der er også mange af de forbedringer af den kollektive trafik, som man lægger op til, som vi allerede har bragt op i kredsen omkring trafikforliget, bl.a. spor- og perronkapaciteten på Frederikssunds Station, som vi har foreslået udbygget, anlæggelse af overhalingsspor mellem Frederikssund og Ballerup, og forslaget om nye stationer ved Store Rørbæk og Frederikssund Syd. På den måde vil jeg også sige, at der er mange af de ting, som hr. Per Clausen netop foreslår her, som vi sådan set fra SF's side allerede har bragt i spil i trafikforhandlingerne.

Vi vil gerne medgive, at der sagtens kan være mere trafik, og vi arbejder også troligt på, at der skal komme mere kollektiv trafik ind i trafikaftalen. Men vi anerkender også, at der er et behov for at udbygge visse motorvejsstrækninger.

De her forslag om togtrafikken, som Enhedslisten har fremsat, vil vi også gerne arbejde seriøst med i udvalget; vi medvirker gerne til den ene eller den anden form for proces i udvalget. Om det skal være en beretning eller lignende, vil vi gerne tage en dialog med Enhedslisten om

Derudover foreslås der en række busforbedringer, som vi fra SF's side også er meget positive over for, dog med det lille men, at det er en lokal aftale, der trods alt skal på plads. Så det bliver ikke Folketinget, der skal ind og organisere den kollektive bustrafik.

Med de ord vil jeg sige, at vi ikke støtter forslaget, men at vi vil være positive over for den videre udvalgsbehandling.

Kl. 14:09

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Fru Henriette Kjær som ordfører for De Konservative.

Kl. 14:09

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Vi Konservative kan jo heller ikke støtte det her beslutningsforslag, hvilket nok ikke overrasker Enhedslisten, og det kan vi ikke af tre årsager:

For det første er vi jo lige ved at have vedtaget L 2, altså forslaget om Frederikssundsmotorvejen, og vi Konservative går ind for en motorvej. Derfor kan man sige, at det er noget sent at komme med det her beslutningsforslag, når Enhedslisten er velorienteret om, at der kun mangler tredjebehandlingen af det andet forslag, inden det er vedtaget.

For det andet må jeg jo anerkende, at der kan være problemer med at anlægge motorveje i det åbne land. Vi vil gerne beskytte vores natur og gøre det så skånsomt som overhovedet muligt, når vi gør det, men jeg må dog sige, at det også er meget, meget problemfyldt at bygge store vejanlæg, der går ind igennem byerne. Jeg synes, at det forslag, Enhedslisten her præsenterer, er meget problematisk i forhold til den forurening, beboerne vil opleve efter den ekspropriation, der i givet fald skal finde sted, for at man kan foretage de udvidelser, Enhedslisten ønsker sig.

For det tredje er motorveje noget af det mest sikre. Det er jo derfor, at det er den rigtige løsning, kredsen bag trafikforliget har fundet. Der sker færre uheld, end hvis man har meget kraftig trafik på almindelig landevej, og derfor synes jeg igen, at vi må sige, at det, som Enhedslisten her lægger op til, er helt forkert anlagt. Det er den rigtige beslutning, vi har taget i den brede kreds, så Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte det her forslag.

Kl. 14:11

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Hr. Johs. Poulsen som ordfører for De Radikale.

Kl. 14:11

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre er stærk tilhænger af, at man alle de steder, hvor der bor mange mennesker, og hvor der skal flyttes mange mennesker hver eneste dag, har en stærk udbygning af den kollektive trafik, der betyder, at man kan få så miljøvenlig og klimavenlig betjening transportmæssigt som overhovedet muligt. Det siger jeg som indledning til at sige om Enhedslistens beslutningsforslag, at Enhedslisten jo, som det allerede er blevet oplyst af mange ordførere heroppe, rammer meget sent ind i en debat om, hvordan der skal udbygges i Frederikssundfingeren.

Vi er fra Det Radikale Venstres side glade for, at vi med den transportaftale, som blev lavet i januar, i meget høj grad tog fat på den udfordring, der ligger transportmæssigt i store dele af landet, herunder også i den her del. Vi har det på samme måde, som også ministeren var inde på, nemlig at vi er tilfredse med, at vi nu mellem alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten har besluttet, at der skal laves en samlet belysning af, hvordan man bedst muligt kan betjene også hovedstadsområdet trafikalt i årene fremover, med afsæt i at det skal gøres så klimavenligt og miljøvenligt som overhovedet muligt. Så alt det er vi sådan set ret godt tilfredse med.

Når man så isoleret set tager fat på diskussionen om motorvejsudbygning, er det jo ikke nogen hemmelighed – og det vil jeg gerne sige helt åbent og ærligt – at vi i modsætning til nogle af de partier, vi har aftalt en udbygning med, måske er mindre varme på, at den udbygning behøver at ske nøjagtig nu. Vi synes godt, der kunne have været grund til at se tingene i en stærkere sammenhæng med den kollektive trafikudbygning, inden man havde taget fat på den her del af det. Men det er et kompromis, og det er et kompromis, vi naturligvis står ved, og derfor kan vi altså som sagt heller ikke tilslutte os beslutningsforslaget her.

K1. 14:13

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 14:13

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Man må jo sige, at Det Radikale Venstre – og det skal siges til deres ros – ud over Enhedslisten er det eneste parti, der ikke har tilsluttet sig, at der bliver foretaget en relativt massiv udbygning af motorveje i hovedstadsområdet, inden man har lavet den strategi, som man skal vente på, før man kan gennemføre tilsvarende udbygning af den kollektive trafik. For det er jo rigtigt, at i den aftale, som man lavede, den såkaldt grønne trafikaftale, har der vist sig også at ligge aftaler om udbygning af Køge Bugt-motorvejen, udbygning af Helsingør-motorvejen osv. Og jeg har kunnet konstatere, at Det Radikale Venstre på mirakuløs vis er i stand til både at være med i en aftale, hvor det indgår, og at være uden for den beslutning. Det åbner spændende perspektiver for fremtidige forlig, som Enhedslisten har studeret med stor interesse. Men den ros til Det Radikale Venstre.

Hovedvanskeligheden i den såkaldt grønne trafikaftale og det, der fører til, at både transportforskere og klimaforskere når frem til, at den ikke vil medvirke til at reducere CO2-udslippet i forhold til det, det er i dag, er jo netop, at man ved siden af nogle nødvendige investeringer i signalerne inden for jernbaneområdet, hvor det kan siges, at hvis ikke man havde investeret i de signaler, ville jernbanedriften såmænd ophøre i Danmark – det er en meget stor del af pengene, man bruger på det; det er nødvendigt, og derfor er det rigtig godt, man gør det – så fastholder, at der også skal ske en udbygning af motorveje. Og ud over det er der også en rigtig fornuftig investering i en Køge-Ringsted-bane – selv om man kan være bekymret for, om der er penge nok til at lave det ordentligt, men det er en anden sag –

og for så vidt også et par andre mindre projekter, som Enhedslisten er gået ind for i årevis.

Problemet med udbygning af motorvej er, at man med nogenlunde sikkerhed ved en ting, og det er, at det er med til at øge biltrafikken. Det skaber såmænd også de kommende trængselsproblemer, for for enden af den motorvej er der altid en anden vej, som så efterfølgende skal udbygges, for slet ikke at snakke om forholdene i det indre København, hvor adskillige trafikforskere jo har peget på at man godt kan lave flere motorveje og udbygge motorvejen, der fører ind til København. Men så er alt kaos, når man kommer ind i København.

Den tid er altså forbi, hvor det er fornuftig politik at ønske sig en motorvej i den valgkreds, man kommer fra. Den tid er kommet nu, hvor det, man skal pege på, hvis man ønsker både at løse trængselsproblemerne og sikre mennesker mulighed for at blive transporteret rundt i landet fra arbejde og hjem og fra hjemmet ud at købe ind osv., er at satse på den kollektive trafik. Der er ingen vej udenom, og på et eller andet plan har man jo også accepteret det – det indgår i hvert fald i retorikken nu fra næsten alle politiske partier. Når man så kommer til det konkrete, og det er her, det bliver så mærkeligt, så

er det, man lige synes, at når det handler om trafikforholdene i hovedstaden og vi nu har snakket om den her Frederikssundsmotorvej i mange, mange år, må man hellere se at få den vedtaget. Næsten ingen har været så uvenlige at sige, at der intet som helst nyt er i Enhedslistens forslag, selv om der ikke er det. Til dem, der siger, at det da er underligt, at Enhedslisten nu kommer med de her forslag i sidste øjeblik, må jeg bare sige, at Enhedslisten og andre fornuftige mennesker har fremsat de forslag et utal af gange i processen, og et utal af gange er de blevet afvist.

Så gav ministeren indtryk af, at det nærmest var sådan en slags videnskabelig sandhedserkendelse, som var baggrunden for regeringens politik på det her område, altså at man havde analyseret sig frem til, hvad der miljømæssigt og på alle måder var det bedste, og så havde man bare valgt det bedste. Til det må jeg sige, at der altså er mennesker, der arbejder seriøst med trafikpolitik, seriøst med miljø- og klimapolitik, som har en helt anden opfattelse, og som siger, at man i hvert fald ikke løser nogen trængselsproblemer ved at bygge flere motorveje, man kan allerhøjst flytte lidt rundt på bilkøerne.

Nej, det, der kan løse den udfordring og det problem, er, hvis man kan få folk, som skal transporteres, flyttet over i den kollektive trafik. Det er der såmænd en meget, meget banal årsag til, og det er, at man kan transportere langt, langt flere mennesker fra et sted til et andet sted, hvis de bliver transporteret ved hjælp af den kollektive trafik, end man kan ved hjælp af biler. Det er derfor, Enhedslistens forslag her er det, der kan løse trængselsproblemerne i fremtiden. Det er fremtidssikret.

Kl. 14:13

Det vil altid være sådan, at man med relativt mindre investeringer kan øge kapaciteten i forhold til transport af mennesker, hvis man satser på kollektiv trafik, end hvis man satser på individuel biltrafik. Det er der lavet mange rigtig gode illustrationer af, som jeg kunne ønske at Folketingets trafikpolitikere stiftede bekendtskab med.

Det er altså transporten, trængselsproblemerne, og så kommer vi til klima og miljø. Jeg kan selvfølgelig godt forstå, at SF har valgt at sende sin trafikpolitiske ordfører ud i Bella Center og redde klimaet. Sandsynligheden for, at hun kan gøre en positiv indsats derude, er med den politik, SF har lagt sig på i forhold til Frederikssundsmotorvejen, jo i hvert fald meget bedre, selv om indflydelsen måske ikke er så stor, som den er her, og selv om jeg ikke er helt sikker på, at det er et SF-forslag, at man har fået Frederikssundsmotorvejen. Jeg har en mistanke om, at man nok et eller andet sted i SF er mere enig med Enhedslisten end med forligspartierne, men at man vurderer, at man har fået mere ud af at være med i forhandlingerne, end man har fået ved ikke at være med. Om det er en rigtig vurdering, kan jeg jo ikke tage stilling til, fordi transportministeren var så venlig at skåne mig for at få mulighed for at deltage i de forhandlinger. Og på den måde fik vi jo ikke afprøvet, hvor mange veje jeg ville have pløjet op, eller andre morsomheder.

Nej, pointen er, at det er den kollektive trafik, som skal forbedres, og der har vi så fremsat en række konkrete forslag. Jeg er i øvrigt enig med hr. Klaus Hækkerup i, at man godt kan rejse den kritik af os, at vi har været for venlige ved biltrafikken i det, vi er kommet med her. Det er jeg med på. Et forsøg på at være fremkommelig, åben og modtagelig over for argumenter om, at der også skal være plads til biler i fremtiden, kan selvfølgelig godt hurtigt føre til, at man fremsætter nogle forslag, der i forhold til befolkningen i områderne kan være tvivlsomme.

Men derudover er hovedelementerne jo to afgørende ting: Det ene er at sikre en S-togs-transport, som gør det muligt både at komme hurtigt frem for dem, der skal rejse langt, og sikre, at man også kan stoppe ofte for dem, der bor tæt på nogle af de stationer, hvor der ikke er så mange mennesker, der skal med. Det kræver udvidelse af sporkapaciteten her, som det gør de fleste andre steder, og det er så det første vigtige budskab.

Det andet handler om – og jeg er sådan set enig i, at vi på næsten regeringsmæssig måde, hvis man tænker på, hvordan regeringen ofte agerer, er inde at blande os i regionens og kommunernes område – at sikre, at der er et fintmasket net af smidige og hurtige pendlerbusser, som kører mellem hjem og station og station og arbejdsplads. Jeg tror sådan set, at det er rigtigt, at det skal Folketinget ikke afgøre, men jeg tror på den anden side, at det er vigtigt, at Folketinget skaber nogle rammer, der gør, at en fornuftig planlægning af den kollektive transport i hovedstadsområdet bliver mulig. Det har vi i hvert fald ikke på nuværende tidspunkt. Der synes vi så, at de forslag, som vi kommet med, er rigtig gode forslag.

Man kan selvfølgelig undre sig over, hvorfor vi kommer med alternative forslag, når der er et stort flertal, der har besluttet sig til, hvordan det skal være. Der må man jo bare erkende, at hvis Enhedslisten havde det udgangspunkt, at vi, hver gang vi kunne konstatere, at vores forslag stødte imod modstand fra et stort flertal, så lod være med at fremsætte vores forslag, lod være med at komme med vores forslag, ville der være mange rigtig gode ideer, som ikke senere kunne overtages af andre partier og bruges i det politiske arbejde.

Så man skal sådan set ikke være ked af, at vi bruger en lille smule af Folketingets tid til at påvise, at der er et alternativ. Det er der altid, og der er rigtig godt alternativ til Frederikssundsmotorvejen.

Kl. 14:21

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Klaus Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Klaus Hækkerup (S):

Nu har Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen, jo gang på gang efterlyst en strategi for trafikken i hovedstadsområdet. Mit spørgsmål til Enhedslistens ordfører er derfor: Når nu den her strategi foreligger, når nu den er udarbejdet, betyder det så, at Enhedslisten vil stemme for de forslag, der er indeholdt i strategien, både for motorveje og for den kollektive trafik?

Kl. 14:22

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Per Clausen (EL):

Det forudsætter jo, at vi er enige i strategien. Vi vil gerne gå ind i en diskussion af det forslag til strategi, der så kommer, og vi vil selvfølgelig tage udgangspunkt i det analysearbejde, der er lavet. Og det er klart, at hvis man har det udgangspunkt i analysearbejdet, at det handler om at vise, hvordan man kan løse trafikudfordringerne i hovedstaden mest effektivt ved den størst mulige anvendelse af kollektiv trafik og cykler, er jeg sikker på, man når frem til et ganske fornuftigt og godt og anvendeligt resultat. Men man kan jo putte nogle andre betingelser ned i arbejdet, der gør, at man når frem til et andet resultat, og så kan jeg jo ikke garantere for, at vi vil støtte det, der kommer ud af det.

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Hr. Klaus Hækkerup.

Kl. 14:23

Klaus Hækkerup (S):

Men det vil så sige, at al den bragesnak, Enhedslisten har fremført her, om en strategiplan for hovedstadsområdet, i virkeligheden mere er et forsøg på at sige: Vi udskyder vores stillingtagen, og så vil vi i øvrigt være fuldkommen fritstillede, når der kommer en strategiplan. Og med den konklusion synes jeg da, det er meget naturligt at sige, at så kan man lige så godt gøre det nu, for Enhedslisten vil under alle omstændigheder være imod.

Kl. 14:23

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Ordføreren.

Kl. 14:23

Per Clausen (EL):

Det er jo ikke Enhedslistens idé, at der skal laves en strategiplan. Jeg synes, det lyder fornuftigt, men det er forligspartierne, der skal tage æren for det, det er ikke Enhedslisten. Vi mener faktisk, at vi på en lang række områder er klædt på til at træffe de nødvendige beslutninger for at styrke den kollektive trafik i Danmark, og at vi ikke behøver yderligere strategiplaner for det. Men vi synes bare, at når nu det er sådan, at man siger, at der skal være en strategiplan, før man kan gøre noget effektivt ved den kollektive trafik, f.eks. i forhold til Nordsjælland, kan jeg bare ikke forstå, hvorfor motorvejen ikke skal afvente den samme strategiske diskussion og den samme strategiske afklaring.

Kl. 14:24

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

30) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 37:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af trafikstøj ved rekreative områder og om indarbejdelse af støjdæmpning i den fremtidige praksis ved planlægning af bane- og vejinfrastruktur. Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 30.10.2009).

Kl. 14:24

Forhandling

Første næstformand (Mogens Lykketoft):

Forhandlingen er åbnet. Transportministeren.

Kl. 14:25

Transportministeren (Lars Barfoed):

Med det her beslutningsforslag vil Enhedslisten gerne pålægge regeringen at udarbejde og gennemføre en strategi til reduktion af trafikstøj ved rekreative områder, og det er så en indsats, som skal finansieres ved flere afgifter. Det drejer sig om afgifter på benzin og togkørsel.

Det kommer nok ikke som en overraskelse, at regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget. Efter regeringens opfattelse skal indsatsen mod støj give flest mulige mennesker den størst mulige aflastning. Derfor har regeringen valgt først og fremmest at sætte ind med støjbekæmpelse ved boliger.

Med den aftale, vi indgik om grøn transportpolitik i januar 2009, blev indsatsen rent faktisk styrket med 400 mio. kr. i en pulje til en målrettet indsats for at bekæmpe trafikstøj langs de overordnede veje og jernbaner. Det var en aftale, der blev indgået af alle Folketingets partier undtagen Enhedslisten, og den vil give mulighed for at gøre en ekstraordinær indsats mod støj i de kommende år. Både udmøntningen af midlerne i støjpuljen og den løbende indsats, der gøres på området fra ministeriets side, fokuserer på støjbekæmpelse der, hvor mennesker opholder sig mest, nemlig ved deres boliger. Det er den prioritering, som giver mest mulig nytteeffekt og gavner flest mulige borgere.

Inden for regeringens overordnede indsats for bekæmpelse af støjproblemer fra trafikken arbejdes der så på flere fronter. Ved nyanlæg og udbygning af veje sørger Vejdirektoratet for at dæmpe støjen ved bymæssig bebyggelse. Det sker gennem udlægning af støjsvag asfalt og etablering af støjskærme samt eventuelt med tilbud om tilskud til finansiering af støjisolering af de boliger, der er særlig udsatte. Jeg tror ikke mindst, at der både er mange borgere i støjbelastede boliger og bilister, som sidder inde i deres biler, som glæder sig meget over den enorme forskel, der er, ved at vi nu er begyndt at lægge den støjdæmpende asfalt i de bolignære områder.

Det er nemlig i forbindelse med den løbende vejvedligeholdelse af statens veje regeringens politik, at der også bruges støjsvag asfalt i den forbindelse, hvor trafikken støjbelaster bymæssig bebyggelse. Det er en indsats, der vil få en meget stor betydning, fordi støjsvag asfalt er en effektiv og økonomisk løsning, der bekæmper støj ved kilden, og det er jo det allerbedste, når man kan gøre det.

Danmark er allerede langt fremme med hensyn til de tekniske virkemidler til støjbekæmpelse, ligesom Vejdirektoratet samarbejder med internationale aktører om at udveksle erfaringer og forskningsresultater på området. Og regeringen lægger vægt på, at det udviklingsarbejde bliver styrket. Inden for rammerne af støjpuljen har vi afsat 10 mio. kr. til udvikling af nye metoder til støjbekæmpelse, og udviklingsarbejdet fokuserer på en række innovative områder. Bl.a. arbejdes der på at gøre støjskærme bedre og på at optimere den støjdæmpende effekt og levetiden af de støjsvage belægninger.

Hovedparten af de støjbelastede boliger i Danmark ligger rent faktisk ved de kommunale veje, og derfor er det en væsentlig prioritet for regeringen, at kommunerne får adgang til at finde de bedst mulige løsninger og bruge de bedst mulige redskaber, når de træffer beslutning om støjindsatsen på de lokale veje. Derfor er det også, at Vejdirektoratet stiller sin viden om trafikstøj og støjdæmpning til rådighed for kommunerne. Derfor er jeg også glad for, at støjsvag asfalt ikke bare anvendes af staten, men også anvendes af mange kommuner rundtomkring i landet i dag.

Ud over den støjdæmpende indsats i forhold til vejinfrastrukturen arbejder regeringen jo løbende på at få skærpet kravene til udledning af støj fra dæk og køretøjer i EU. En ny forordning vil fremover fastlægge minimumskrav til køretøjers støjudledning, og de vil blive indfaset i perioden fra 2012 til 2016, og regeringen har i den forbindelse arbejdet aktivt for, at kravene til støjudledning skal være så strenge som muligt og indfases så tidligt som muligt. Det er et godt eksempel på, at vi kan bruge vores samarbejde i den Europæiske Union til rigtig mange nyttige ting, som bl.a. at få begrænset støjen fra vejtrafikken. Det er også et eksempel på, at regeringen har arbejdet meget aktivt for at præge beslutningerne i EU i den retning.

Kl. 14:29

Ud over specifikke minimumskrav har regeringen arbejdet for en mærkningsordning af dæk på EU-niveau; en mærkningsordning, der både indeholder støjudledning, energieffektivitet og vådgreb er netop blevet vedtaget her i november 2009 og træder i kraft fra 2012. Mærkningsordningen vil forhåbentlig forøge forbrugernes fokus på støjudledning fra dæk og skabe større gennemsigtighed på markedet, og resultatet skulle jo så gerne være en større efterspørgsel på støjsvage og energieffektive dæktyper.

Mere støjsvage dæktyper betyder, at støjen dæmpes allerede ved kilden, og det er jo som sagt det bedste. Ud over at være den mest effektive form for støjbekæmpelse vil den støjdæmpende effekt have virkning langs hele vejforløbet, altså ikke kun ved boligområder, men også ved rekreative arealer.

Regeringens indsats for støjbekæmpelse langs jernbanen fokuserer også på støjdæmpning ved kilden. På samme måde som ved støj fra veje giver det som regel den bedste og mest omkostningseffektive støjbeskyttelse, og støjbekæmpelse ved kilden vil desuden ofte have en gavnlig effekt langs hele strækningen, herunder netop også ved de rekreative områder.

Der arbejdes med flere forskellige virkemidler til støjdæmpning ved kilden på baneområdet, herunder skinneslibning, støjsvage bremseklodser og den samlede sporkonstruktion. Et af de væsentligste tiltag er skinneslibning, der effektivt dæmper den støj, der opstår ved kontakten mellem hjul og skinner. Undersøgelser har vist, at skinnernes beskaffenhed har stor indflydelse på støjniveauet, derfor er netop denne indsats særlig højt prioriteret, og derfor er der også afsat 16 mio. kr. til støjreducerende skinneslibning af jernbanenettet i perioden 2010-2015.

Derudover har Banedanmark et meget omfattende støjprojekt vedrørende etablering af støjskærme og tilskud til facadeisolering langs jernbanens hovedstrækninger, så samlet set er det en ganske markant indsats, vi gør, også på det område.

Enhedslisten har så fået den tanke og foreslår her, at man skal pålægge bilisterne og togpassagererne en yderligere økonomisk byrde gennem højere afgifter. Det er den forkerte vej at gå. Ikke mindst er en forhøjelse af jernbanens omkostninger jo ikke forenelig med regeringens ønske om at styrke den kollektive trafik. Vi ønsker at fremme den kollektive trafik, vi ønsker, at væksten i trafikken i Danmark først og fremmest sker ved at styrke den kollektive trafik, og det ville Enhedslistens forslag modvirke.

Forslaget om højere benzinafgifter strider også mod regeringens skattestop. Vi vil ikke være med til at lægge nye afgifter på borgernes mobilitet, og dertil kommer så et temmelig usikkert provenu fra det finansieringsforslag, som Enhedslisten har fremlagt. En forhøjelse af de danske benzinpriser ville jo resultere i en øget grænsehandel, og det reelle provenu ved en gennemførelse af forslagets tiltag ville derfor med al sandsynlighed være mindre end det anslåede.

Når det kommer til spørgsmålet om afgift for togpassagerer, er det jo sådan, at der i Danmark årligt bliver kørt ca. 80 millioner togkilometer. En afgift på 5 øre pr. kilometer vil jo ikke resultere i et provenu på 400 mio. kr., som Enhedslisten forudsætter. Lidt hurtig hovedregning fører jo til, at beløbet nok snarere er 4 mio. kr., så skal man op på de anslåede 400 mio. kr. på banedelen, skal man altså gange Enhedslistens afgift med 100, så det ikke er 5 øre, men 5 kr. pr. togkilometer, og det kan jo blive ganske dyrt at komme ud at køre i tog, hvis man skulle følge det forslag. Det tror jeg ærlig talt de danske togpassagerer ville blive lidt kede af.

Afslutningsvis vil jeg understrege, at regeringens indsats for at bekæmpe trafikstøj fokuserer på de områder, hvor borgerne opholder sig mest, der hvor de bor. Ud fra regeringens synspunkt er det her, midlerne gør mest gavn, ikke mindst i lyset af, som Enhedslisten rigtigt påpeger, at støj jo også har et sundhedsskadeligt potentiale. Med aftalen om grøn transportpolitik fra januar 2009 bakkede et stort flertal i Folketinget denne prioritering op ved at afsætte 400 mio. kr. til en målrettet støjindsats langs de overordnede veje og jernbaner.

Regeringens samlede indsats mod støj indeholder en lang række konkrete tiltag. Fælles for dem alle er, at indsatsen hele tiden bliver udviklet og optimeret, og mange af dem reducerer støj i både boligområder og rekreative områder. Det er dog regeringens klare opfattelse, at det skal ske, uden at vi pålægger borgerne nye økonomiske byrder, og uden at vi begrænser mobiliteten i vort samfund. På den baggrund vil regeringen fortsat fokusere støjindsatsen på boligområder, og regeringen anbefaler derfor, at B 37 om bekæmpelse af støj ved rekreative områder bliver forkastet af Folketinget.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til transportministeren. Vi går så i gang med den almindelige ordførerrække, og den første ordfører, der får ordet, er Venstres ordfører hr. Karsten Nonbo.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Det her forslag er der jo lidt mere punch i end det, vi lige har haft, for støj er jo noget værre noget – for ikke at bruge ord, der er endnu værre. Støj skal bekæmpes i trafikken, og det gør den her regering heldigvis også. Vi kan jo sige, at vi lige har bekæmpet en del støj ved at sige nej til det tidligere beslutningsforslag og få lagt trafikken uden om området Stenløse, Ølstykke osv. og netop ud på en motorvej, hvor der ikke bor så mange mennesker. Så vi er godt i gang der.

Der, hvor regeringen også er godt i gang, er jo med den pulje, som regeringen sammen med de øvrige forligspartier har afsat til støjbekæmpelse. Det var sådan, at forligspartierne under den tidligere regering afsatte og brugte 19,8 mio. kr. om året til støjbekæmpelse. Den nuværende regering fortsatte så i den første forligsperiode sammen med Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti med at afsætte 20 mio. kr. årligt til støjbekæmpelse, og den forligsgruppe, der sidder nu, altså alle partier minus Enhedslisten, har faktisk firedoblet det beløb og bruger omkring 80 mio. kr. om året til bekæmpelse af støjproblemer. Så det er, alt andet lige, noget, der vil noget. Der er noget at bekæmpe støj med.

Det er rigtigt, som ministeren siger, at det bedste jo er at bekæmpe støj ved kilden, altså at sørge for, at støjen slet ikke opstår, og det er bl.a. noget af det, man kunne gøre på den nye Frederikssundmotorvej og på andre nye vejanlæg, nemlig at lægge støjfrit asfalt og få prioriteret på en sådan måde, at der ikke bliver problemer fremover. Efterfølgende kan man rulle tilbage og løse de problemer, som der jo desværre er mange steder, og som vi skal tage dybt alvorligt, for det er ikke sjovt at bo i nærheden af en vej eller en jernbane, hvor der er meget støj.

Det er der altså penge til at gøre noget ved, og der er ret mange. Nu kan vi ikke gøre, som Enhedslisten har gjort her, nemlig få 80 mio. km gange 5 øre til at blive 400 mio. kr. Hvis vi kunne det, havde vi jo haft 100 gange så meget at gøre godt med. Men jeg synes, at den her forligsgruppe skal have stor ros for at have afsat fire gange så mange penge, som tidligere forligsgrupper har afsat.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:38

Per Clausen (EL):

Nu havde jeg jo besluttet mig til ikke at trække den her debat i langdrag, og jeg forventer sådan set heller ingen tilgivelse eller forståelse for, at man kan begå fejl, for jeg påpeger det jo altid, når andre laver dem. Jeg må med beklagelse sige, at der i beslutningsforslaget er et nul, som er flyttet, sådan at i stedet for, at man har en afgift på 50 øre pr. togkilometer, som ville give 40 mio. kr., har vi valgt at flytte nullet, sådan at vi har lavet sådan lidt, hvad skal man sige, hokuspokusregning. Det skyldes primært en trykfejl, vil jeg sige, men jeg skal gerne beklage det, og hvis man ved en anden lejlighed har brug for at sige til mig, at jeg indimellem begår fejl, må man endelig huske det.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Karsten Nonbo.

Kl. 14:39

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil sige, at de regnefejl, som hr. Per Clausen har begået her, er ham tilgivet. Det er værre, når han laver politiske fejl, men der er der jo heldigvis et flertal, der kan stemme ham ned.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det den socialdemokratiske ordfører, hr. Jens Christian Lund.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Jens Christian Lund (S):

Dette beslutningsforslag opstiller en strategi for reduktion af støj, og det er positivt, og det vil jeg da gerne rose Enhedslisten for. Det peger også på, hvordan pengene skal komme ind, og nu vil jeg slet ikke tale om togafgiften, det dropper vi fuldstændig. Senere vil jeg lige tale lidt om benzinafgiften.

Som jeg sagde, er formålet med at komme trafikstøj til livs genialt, og derfor er det da positivt, at Enhedslisten har bragt sagen op. Vi er enige i, at det er vigtigt, at vi hurtigt og effektivt får nedbragt støjniveauet, ikke mindst der, hvor der bor mennesker, og også i de rekreative områder. Vi er dog ikke så meget enige i det, at vi siger, at vi dermed har sagt, at der ikke kan bygges nye veje, og specielt ikke, at der ikke kan bygges nye parallelveje i stedet for at udbygge de veje, der ligger i de områder, hvor støjhelvedet er værst.

Men jeg synes, det er en god målsætning, som Enhedslisten har her, og det er jeg sikker på at både Folketinget og regeringen vil tage ad notam og sige: Det tager vi os af. Og det er også udmærket, at man allerede i planlægningsfasen tænker på det her med støj.

Med hensyn til benzinafgiften, skal det ikke blive en større akademisk diskussion, men hvis vi siger, at benzinafgiften er en eller anden form for roadpricing, vil jeg godt sige til Enhedslisten, at det ikke er den mest intelligente form for roadpricing, og hvis vi skulle diskutere, hvordan vi skaffer pengene, synes jeg nok, vi kunne finde en måde, der var mere intelligent end lige netop den måde her.

Så hvis jeg nu skal konkludere, vil jeg sige, at vi anerkender det, som Enhedslisten vil med forslaget. Vi synes dog, at der i trafikaftalen er kommet nogle særdeles gode aftaler. Der er sat mange penge af, og der er stor forståelse for, at det er vigtigt, at vi får støjen begrænset, ikke mindst der, hvor der bor mennesker. Og vi håber jo så, at vi i udvalgsarbejdet kan arbejde videre med det, så også Enhedslisten bliver overbevist om, at alle partierne, der har indgået trafikaftalen, har en forståelse for, at støj ikke er godt.

Men hvis Enhedslisten ikke helt har forstået det lige nu, vil jeg sige, at vi ikke stemmer for forslaget.

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Kim Christiansen.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil indledningsvis rose hr. Per Clausen og Enhedslisten. Det vil jeg af den simple årsag, at man slet og ret bekymrer sig om det her område. Omvendt vil jeg sige, at der er taget ganske flot hånd om det i det store trafikforlig. Jeg synes egentlig, at hr. Karsten Nonbo i sin ordførertale var en lille smule beskeden, da han nævnte det her med en firedobling, for det drejer sig jo reelt om, at de 400 mio. kr., der er sat af til støjpuljer, er til at udbedre tidligere synder, kan man sige. Derudover indgår der jo i dag i alle projekter betragtelige sum-

mer til støjdæmpning på nyanlæg, og det gælder både vej og bane. Så jeg synes egentlig, at vi håndterer det med støjen ganske godt, og det er vi da enige med Enhedslisten i at vi også skal.

Når jeg nu indledningsvis startede med at rose Enhedslisten, var det egentlig, fordi det er meget, meget lang tid siden, jeg har set et forslag fra Enhedslisten, hvor der er foreslået finansiering. Så det synes jeg da, de skal have al mulig ros for, selv om man så kan sige, at den kan være tvivlsom, og det er hr. Per Clausen selvfølgelig tilgivet; vi kan alle sammen lave fejl. Men jeg undrer mig over finansieringsmåden, det, at man vil pålægge 5 øre pr. hver liter solgt benzin. Det undrer mig, for jeg havde en forståelse af, at Enhedslisten allerhelst så, at man ikke brugte bilen – og derved ville der jo slet ikke være noget provenu. Det var også mit helt klare indtryk, at det, når man vil pålægge 5 øre på den kollektive trafik for hver kørt kilometer, skriger direkte imod Enhedslistens tidligere udtalelser om, at de vil have en billigere kollektiv trafik. Så jeg synes måske, at der er en lille smule selvmodsigelse i det.

Når det så er sagt, anerkender jeg selvfølgelig, at hr. Per Clausen rejser den her debat, men må også sige, at der er taget grundig hånd om det af forligskredsen bag det store transportforlig. Man kan sige, at hvis hr. Per Clausen havde nærlæst forliget lidt bedre, selv om hr. Per Clausen ikke er en del af det, ville det her forslag måske have været relativt overflødigt.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jonas Dahl som ordfører for SF.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Fra SF's side kan jeg også meddele, at vi da sådan set er positive over for en reduktion af støj og for støjdæmpning. Det er vejen frem. Det er også netop derfor, at vi har arbejdet for at få den del med ind i trafikforliget, og som det allerede tidligere er blevet nævnt, har det jo så betydet en firedobling af det beløb, der er afsat til støjdæmpning. Det er i sig selv et positivt tiltag, som vi fra SF's side er stolte af at vi har været med til.

Hvis man skal tage fat i en enkelt konkret problemstilling i Enhedslistens forslag, må det være, at de foreslår at lægge afgift på togkilometer. Det mener vi fra SF's side generelt er en forholdsvis dårlig idé. Vi vil gerne have en billigere og ikke dyrere kollektiv trafik, og det er jo realiteten, at det vil den blive med det, Enhedslisten lægger op til her.

Generelt har vi fra SF's side prioriteret problemstillingen omkring støj højt, bl.a. i Femernaftalen, men vi vil gerne være med til at kigge nærmere på det, og vi er også indstillet på at se på det i det videre udvalgsarbejde, idet det er et stigende problem – ikke mindst med den øgede trafikmængde, som vi i perioder desværre ser. Så det er rigtigt, at der er for meget støj i dag i de rekreative områder, og der er behov for at sætte noget værdi på de her størrelser og få gjort noget ved problemstillingen, og det er netop derfor, at vi fra SF's side er glade for, at vi har fået afsat ekstra midler til det i trafikforliget.

K1 14·46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, og det er fru Henriette Kjær.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Man må jo som sædvanlig sige, at Enhedslisten kommer en postgang for sent, i og med at netop hele støjproblematikken har været og er meget diskuteret i den forligskreds, som Enhedslisten ikke er en del af

Vi Konservative anerkender, at det er et stort problem, og at man skal beskytte folk, der bor langs både vej og bane, mod den ubehagelige støj, det kan give, når der kører mange biler og mange larmende godstog – det er jo især dem, der støjer på banelegemerne.

Som altid, når vi ser forslag fra Enhedslisten, er der jo heller ikke noget nyt i denne gang, at man fuldstændig ufinansieret vil bruge minimum 650 mio. kr. – og det bliver jo også mere, i og med at man vil indarbejde nogle særlige støjdæmpende foranstaltninger, hver gang man laver nye anlæg. Det skal siges, at også i forligskredsen tager vi meget højde for, at der, hvor man kan gøre det, bliver afskærmninger, lagt støjdæmpende asfalt osv.

Man må sige, at Enhedslisten åbenbart føler behov for at markere sig nu, hvor de ikke er med i det store trafikforlig, og det er da også helt i orden, at de så stiller et sådant forslag, men vi Konservative kan altså ikke støtte det.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, hr. Johs. Poulsen.

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre er absolut positiv over for intentionen i Enhedslistens forslag, der jo helt grundlæggende handler om, at man gør en endnu stærkere indsats for bekæmpelse af trafikstøj, her ved rekreative områder, men også ved indarbejdelse af støjdæmpning i den fremtidige praksis, når man planlægger bane- og vejinfrastruktur. På den baggrund er det jo også dejligt at kunne sige, at man på begge felter har taget udfordringen op i den transportaftale, der blev lavet i januar måned, og Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo, har jo allerede været inde på, at vi her har aftalt en firedobling af den økonomiske indsats i forhold til at bekæmpe trafikstøj.

Samtidig er det jo, som nævnt af hr. Kim Christiansen, også sådan, at vi jo har indført en fremtidig planlægningspraksis, der betyder, at man fremtidigt i langt højere grad tager højde for de problemer, der måtte være med trafikstøj, når der nyanlægges forskellige steder. Det skal jo i virkeligheden tillægges, som hr. Kim Christiansen også var inde på, de midler, vi har afsat til direkte støjbekæmpelse af det, man kunne kalde fortidens synder. Vi er altså glade for, at vi har fået taget langt mere hånd om den udfordring end tidligere. Det har der været behov for, og det er positivt.

Derfor bakker vi som sagt op om intentionen i forslaget, men understreger hermed også, at det er der taget højde for i den transportaftale, der blev lavet i januar, og derfor er der jo ingen grund til at støtte beslutningsforslaget her. Det kunne man såmænd godt gøre, fordi intentionen er fin, men der er i hvert fald et problem, som gør, at vi under alle omstændigheder ikke vil støtte det. Det er jo, at Enhedslisten i forslaget lægger op til, at man skal fordyre også brugen af kollektiv trafik, og det synes vi ikke der er nogen grund til. Tværtimod skal vi vel forsøge at undgå prisforhøjelser i den kollektive trafik.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så går vi til ordføreren for forslagsstillerne, og det er hr. Per Clausen.

Kl. 14:50

(Ordfører for forslagsstillerne)

Per Clausen (EL):

Man kan vel konstatere, bare for indledningsvis at gøre den indrømmelse, at forsøget på at operere med afgifter på kollektiv trafik åbenbart har forvirret, i hvert fald i den fase, hvor vi skulle skrive tingene ind, så det, der kom til at stå, ikke er helt korrekt. Det kan godt være, hr. Johs. Poulsen har ret i, at vi skal holde os fra det i fremtiden, det vil jeg i hvert fald overveje.

Så vil jeg sige, at jeg tror sådan set, der er mange udeomkring i det danske land, som er ret beroligede efter at have hørt denne debat, ikke mindst de mennesker, som ser frem til at blive nabo til Køge-Ringsted-banen. Det, der nu er blevet sagt fra alle forligspartiernes side, er jo, at hvad angår støjgener, vil der blive taget højde for dem. Problemerne vil blive løst, og man vil sikre, at der ikke er nogen, der får støjgener af betydning i forbindelse med de trafikanlæg, man laver

Jeg vil sige det på den måde, at det ikke helt er det, transportministeren har svaret hver gang, når vi har spurgt ind til, hvordan man vil løse støjproblemerne i forbindelse med Køge-Ringsted-banen. Men jeg er meget glad for de udtalelser, der er kommet i dag, hvor man siger: Jamen det er der penge til, og skulle det være sådan, at der f.eks. i forhold til Køge-Ringsted-banen ikke er penge nok i selve anlægsloven, har man jo en dejlig stor pose penge, som skal bruges til at bekæmpe støj. Det synes jeg er vældig, vældig positivt, og jeg kan bare sige, at det vil vi følge med megen positiv opmærksomhed i det videre arbejde, både i forhold til Køge-Ringsted-banen og i forhold til andre trafikanlæg. Det er godt at vide, at der er penge nok, at der er vilje osv.

Vi har fremsat forslaget her som et lidt anderledes forslag, end man traditionelt gør, og de fleste ordførere har jo også forholdt sig til forslaget ud fra en ambition om, hvor vigtigt det er at undgå støj i de områder, hvor der bor mange mennesker. Jeg kan godt forstå det økonomiske rationale, der er i, at vi skal forhindre støj dér, hvor der bor flest mennesker, for så er der flest mennesker, der får glæde af det. Problemet er jo så bare, at det at forhindre støj i områder, hvor der bor mange mennesker, er ganske vanskeligt. Selvfølgelig kan man reducere støjen, men helt slippe for støj kommer man nok ikke til.

Det er derfor, der er opstået en anden diskussion, og jeg vil sige, at vi ud over diskussionen om Køge-Ringsted-banen er blevet inspireret til beslutningsforslaget her af EU. Jeg siger det bare, for at man kan blive klar over, at vi har været langt omkring i arbejdet. På et tidspunkt tog EU hele spørgsmålet om behovet for at have områder, hvor der er stille i ordets bogstaveligste forstand, op, fordi stilhed er blevet et ret stort luksusgode i vor tid. Man opererer netop med nødvendigheden af at sikre, at der er nogle steder, hvor der er fuldstændig stille. Der er sikkert nogle naturlyde og noget andet, der ikke opfattes som støj, men ellers er der stilhed, fordi det har en meget, meget stor rekreativ betydning for mennesker, at man har mulighed for at komme væk fra det fortravlede liv og ud, hvor der er stille i ordets næsten bogstaveligste forstand.

Det er derfor, vi synes, det kunne være vigtigt at få rejst diskussionen om bekæmpelse af støj, også i de rekreative områder. Det skal altså ikke være sådan, når man skal bygge en motorvej i det åbne land, at man siger: Det er jo sådan set rigtig fikst, for så har vi flyttet støjen væk fra byområderne og ud på landet, og her generer den jo ikke nogen, for der bor ikke så mange mennesker. Men pointen er jo, at hvis der er rekreative områder, hvor mange mennesker alligevel færdes, netop for at have ro og stilhed, er det måske lidt ærgerligt at få både stilheden og udsynet forstyrret af en motorvej.

Forslaget her handler ikke om motorveje, for de bliver bygget, uanset om forslaget her bliver gennemført eller ej. Det handler om, at man skal altså tage nogle tiltag til at bekæmpe støj, også i de områder, og det samme gør sig selvfølgelig gældende i forhold til jernbaneområdet.

Med den meget velvillige behandling, der jo har været af intentionerne i forslaget, vælger jeg sådan set at opfatte det på den måde, at der også blandt de politiske partier her i Folketinget er enighed om, at ud over at bekæmpe støj i de områder, hvor der bor mange mennesker, og sørge for, at der tages støjdæmpende foranstaltninger her, er det altså også en vigtig opgave at forholde sig til, hvordan støjen påvirker de rekreative områder. Man er indstillet på også at bruge ressourcer til det, og Enhedslistens måske lidt ubehjælpsomme forsøg på at skaffe nogle ekstra penge til området er helt overflødigt, fordi der er masser af penge, og den sag er løst.

Derfor er min udgang, at det har været en god og nyttig debat med positive input, der i hvert fald giver anledning til, at vi fremover vil følge det arbejde, der foregår med planlægning og etablering af både vejanlæg og jernbaneanlæg i fremtidens Danmark, ud fra den optimistiske forventning, at der er penge nok til at løse støjproblemerne. Det er rart at høre.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

31) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 67: Forslag til folketingsbeslutning om særligt børnetilskud til selvvalgt enlige forældre.

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl. (Fremsættelse 27.11.2009).

Kl. 14:55

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:55

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Vi skal nu behandle et beslutningsforslag om at yde særligt børnetilskud til enlige forældre, som selv har valgt at få et barn uden at have en anden person at dele barnets forsørgelse med, det vil altså sige enlige personer, som har valgt at adoptere et barn, og enlige kvinder, som har valgt at få et barn ved kunstig befrugtning uden have en far til barnet.

Forslaget er en genfremsættelse af et tilsvarende beslutningsforslag, B 74 fra 2007 og B 58 fra 2008, som begge dengang blev afvist af regeringen. På baggrund af Folketingets drøftelser i forbindelse med B 58 gennemførte regeringen i sidste samling en ændring af børnetilskudsloven, så det nu utvetydigt fremgår, at der ikke er offentligt tilskud i alle de tilfælde, hvor en person selv bevidst har valgt eneforsørgerrollen.

Det fremgår af beslutningsforslaget, at forslagsstillerne er af den opfattelse, at alle andre enlige forældre modtager særligt børnetilskud, og det er ikke korrekt. Det særlige børnetilskud er en ret for barnet i ganske særlige situationer, f.eks. når en forælder dør, eller faderskabet ikke kan fastslås efter de gældende regler. Når en forælder, som har pligt til at forsørge sit barn, dør, mister den anden for-

ælder et bidrag til barnets forsørgelse. I den situation, hvor forældre har været fælles om at forsørge barnet, og den ene af forældrene dør, yder det offentlige derfor et særligt tilskud.

Enlige forsørgere får derimod udbetalt ordinært og ekstra børnetilskud. Det gælder også eneadoptanter og enlige kvinder, som er blevet kunstigt befrugtet. Eneadoptanter og enlige kvinder, der er blevet kunstigt befrugtet, er således ligestillet med alle andre enlige forsørgere med hensyn til ordinært og ekstra børnetilskud. Børn af eneadoptanter og børn, der er blevet til ved kunstig befrugtning af enlige kvinder, kan også som andre børn få ret til særligt børnetilskud, hvis der efterfølgende opstår en situation, som i øvrigt er omfattet af børnetilskudsloven. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis eneadoptanten eller moderen dør.

Jeg vil derfor gerne understrege, at jeg ikke går ind for udbetaling af særligt børnetilskud i de tilfælde, hvor eneforsørgerrollen er en følge af velovervejede beslutninger. Før man som enlig kan træffe beslutning om at ville adoptere et barn, eller man som enlig kvinde kan beslutte at ville have barn ved kunstig befrugtning, må man nøje have overvejet, om man besidder de menneskelige og økonomiske ressourcer, der skal til, for at man kan påtage sig rollen som eneforsørger for et barn.

Desuden kræver adoptionsloven som betingelse for godkendelse, at adoptanten opfylder en række krav, herunder krav om en forsvarlig økonomi. Adoptionsyndighederne ser altså på, om ansøgeren har en økonomi, som er tilstrækkelig til at kunne forsørge et barn. Når man selv har valgt at blive eneadoptant og er blevet godkendt af adoptionsmyndighederne, er der altså en formodning om, at den pågældende har en tilstrækkelig økonomi til at forsørge barnet.

Mennesker, som foretager det bevidste valg at få et barn som enlige, enten ved eneadoption eller som enlig kvinde ved at blive kunstigt befrugtet, går med åbne øjne ind i en forsørgelse af barnet, hvor det er ganske åbenlyst, at de selv har det fulde ansvar. Der er ikke tale om en social begivenhed, som kan udløse offentlig ydelse. Situationen er helt forudsigelig, de har nemlig selv truffet valget. Så regeringen kan med disse ord ikke støtte forslaget.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Vi går så i gang med ordførerrækken, og den første, der får ordet, er Venstres ordfører, fru Louise Schack Elholm.

Kl. 14:59

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Dette beslutningsforslag går ud på at sidestille enlige forældre, som måske ved en tragisk begivenhed har mistet den anden forælder, med de enlige forældre, som bevidst har valgt at være enlige forældre.

Når man planlægger en familieudvidelse, lægger man et budget for at kunne klare økonomien. Man vælger et forbrug og et hjem efter den økonomi, som familien har. Nogle gange sker der noget tragisk, der betyder, at man mister den ene af forældrene, den ene af forsørgerne. I det tilfælde bliver man berettiget til et særligt børnetilskud, som er højere end det tilskud, man fik tidligere. Det sker for at hjælpe familien økonomisk. Det er mere end rigeligt at miste den ene forælder. Hvis vi kan hjælpe familien til at have råd til så vidt muligt at fortsætte deres liv uden alt for mange afsavn, f.eks. ved at hjælpe dem til at undgå at sælge hjemmet, så vil det dog være en stor hjælp i den tragiske situation. Det særlige børnetilskud vil ikke kunne klare det alene, men det ville være en tiltrængt hjælp i en uventet dårlig økonomisk situation.

Det er også muligt at få særligt børnetilskud i den situation, hvor moderen er blevet gravid på naturlig måde, men ikke ved, hvem faderen er. Her har moderen ikke mulighed for at få økonomisk støtte fra faderen. Moderen bliver derfor hjulpet med det særlige børnetilskud. Det er altså kendetegnende for det særlige børnetilskud, at det gives til enlige forældre i de tilfælde, hvor der kommer en udefrakommende social begivenhed, som sætter et yderligere pres på familien.

Hvis man vælger at være enlig forælder, vel vidende at man ikke har en at være forælder sammen med, så er der ikke sket en udefrakommende social begivenhed. Helt fra starten ved man, at man er alene om barnet. Her må man overveje, hvordan man kan klare det. Hvordan skal man klare nætter, hvor barnet vågner hver time? Hvordan skal man nå daginstitutionernes åbningstider? Har man et egnet hjem, eller skal man ud at finde et nyt hjem? Med de overvejelser er det naturligt også at se på den økonomiske situation. Hvilken bolig har man råd til? Hvilken skole har man råd til osv.?

Man planlægger livet efter de muligheder, som man har. Det er ikke en udefrakommende social begivenhed, som ændrer alle præmisserne for ens liv. Man kan derfor ikke planlægge det med åbne øjne i de tilfælde, hvor der sker en udefrakommende social begivenhed.

Venstre mener ikke, at selvvalgte enlige forældre skal sidestilles med forældre, der bliver enlige som konsekvens af en udefrakommende social begivenhed, som f.eks. hvis den ene forælder dør. Det særlige børnetilskud skal hjælpe i de situationer, hvor forældre står i en uventet dårlig økonomisk situation, som skyldes en udefrakommende social begivenhed. Venstre kan på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det den socialdemokratiske ordfører, og det er fru Yildiz Akdogan.

Kl. 15:03

(Ordfører)

Yildiz Akdogan (S):

Hensigten med det særlige børnetilskud, der er til debat her, er at give støtte til børn, der kun har én forsørger. Desværre har regeringen med lovforslag nr. L 57 i 2008 valgt at gøre forskel på netop denne gruppe, dvs. børn af enlige, nærmere bestemt børn, der er blevet til ved kunstig befrugtning eller adopteret af en enlig. De er dårligere stillede end andre børn af enlige, f.eks. børn, der er blevet til ved en engangsaffære.

Argumentet for denne forskelsbehandling er, at den enlige, der har fået kunstig befrugtning eller valgt at adoptere, bevidst har valgt at være eneforsørger. Det er et interessant argument, når man tænker på, at de fleste graviditeter netop må være bevidst valgte. Men alligevel gælder loven kun en bestemt gruppe. Men hvad enten man som enlig forsørger bevidst eller ubevidst har valgt at blive forælder, har barnet ikke haft et valg. Barnet har aldrig haft indflydelse på den beslutning, og når barnet nu ikke kan gøre for dets undfangelse, skal det vel heller ikke straffes økonomisk for at have en mor, der har besluttet sig for at tage sagen i egen sprøjte og fået et barn ved kunstig befrugtning eller valgt at søge adoption uden partner.

Det er utopisk forestille sig, at alle børn kan vokse op under præcis samme økonomiske vilkår, men vi kan i hvert fald sørge for, at ingen børn skal forskelsbehandles i det danske samfund og slet ikke, fordi de er blevet til på en klinik.

Beslutningsforslaget prøver at rette op på en meget skæv lovgivning, der tilgodeser en bestemt gruppe af enlige, men slet ikke tager hensyn til barnet. Det er i sig selv er meget kritisk og problematisk. I Socialdemokratiet mener vi, at det ikke er vores opgave at straffe børn, men at det derimod er vores opgave at sikre, at de får en værdig opvækst i vores samfund. Vi støtter derfor beslutningsforslagets gode intention og vil samtidig drøfte den økonomiske side af sagen nærmere under udvalgsarbejdet.

Kl. 15:05

Fierde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så går vi videre til Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Overskriften på det her beslutningsforslag er: Forslag til folketingsbeslutning om særligt børnetilskud til selvvalgt enlige forældre.

Hvad angår ordene selvvalgt enlige forældre, vil jeg sige, at reglen om det særlige børnetilskud efter børnetilskudslovens § 4 er tænkt som en hjælp i forbindelse med en udefrakommende uventet situation, altså en social begivenhed, som man også kan kalde den, og som f.eks. kunne være, at en af forældrene desværre døde. Men med det her forslag mener forslagsstillerne, at der skal ske en ændring, så også dem, der er selvvalgt enlige forældre, skal være berettigede til at få det særlige børnetilskud.

Når man som enlig vælger at få et barn, må man også have gjort sig nogle tanker om, hvordan man vil forsørge det her barn, og da der ikke er tale om en udefrakommende uventet situation, sådan som børnetilskudslovens § 4 siger, mener jeg ikke, man skal have det her børnetilskud. At en enlig vælger at adoptere et barn, ser Dansk Folkeparti ikke som en social begivenhed, der skal udløse en offentlig ydelse, det er derimod et meget bevidst valg, som den enlige bør overveje de økonomiske konsekvenser af, og der bør forud for adoptionstilladelsen også ske en myndighedsvurdering af ansøgerens økonomi, som skal være tilstrækkelig god til at kunne forsørge barnet.

Yderligere vil jeg gerne slå fast, at det aldrig har været Dansk Folkepartis politik, at enlige skal have ret til at adoptere, og heller ikke, at enlige kvinder skal have ret til kunstig befrugtning på det offentliges regning. Vi mener som udgangspunkt, at et barn har bedst af at have både en mor og en far, da barnet på forskellige tidspunkter i dets opvækst har brug for at knytte sig til både en faderrolle og en moderrolle. Dansk Folkeparti kan bl.a. af den grund ikke støtte forslaget, som vi opfatter som en følgelovgivning til noget, vi grundlæggende ikke er enige i.

Ud fra disse betragtninger, hvor det væsentlige er, at situationen er selvvalgt, og hvor der ikke mindst er tale om endnu et slag mod den traditionelle familieform, kan Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:07

Lone Dybkjær (RV):

Det kommer bag på mig, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det, og jeg synes sådan set, at det er fair nok at sige, at man er imod både enlige adoptanter og inseminering af enlige, og det er jo en holdning, man kan have. Problemet er bare, at der kommer børn til. Men det, jeg egentlig vil stille spørgsmål om, er: Hvad så med værtshusbarnet, om jeg så må sige? Et tilfældigt værtshusbesøg, som resulterer i et barn. Er Dansk Folkeparti også moralsk imod det? Det giver jo et særligt børnetilskud.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:08

Dennis Flydtkjær (DF):

Man kan jo sige, at til et tilfældigt værtshusbarn er der jo trods alt en mor og en far. Vi kan jo selvfølgelig sige, at det er ærgerligt, at man måske ikke helt kan finde ud af det, hvis vi nu forestiller os, at man har været lidt for fuld, men der er jo trods alt en traditionel mor og far, og det er foregået på naturlig vis, i modsætning til, hvis man bevidst vælger at sige, at man gerne vil have kunstig befrugtning på det offentliges regning, for så har man også fra starten selv overvejet, om man har økonomien til at få det her barn. Ved adoption skal ens økonomi faktisk vurderes, og derfor synes jeg ikke helt, de to ting kan sammenlignes, altså, hvor man åbenlyst selv har valgt, at man skal have økonomien til det.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Lone Dybkjær for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:08

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil sige, at der jo altså også er en far, selv om der foregår en inseminering. Det kan godt være, at det er en ukendt far. I mange tilfælde vil det være en kendt far, der dukker op, når barnet er 18 år. I tilfælde af adoption vil der jo også være en mor og en far et eller andet sted, forstået på den måde, at der i hvert fald er en donor, og formentlig en kendt donor. Så det er sådan mere det der moralske, at man altså i realiteten vil forhindre enlige kvinder i at få et barn. Man siger, at det ikke er o.k. Det er jo ikke, fordi vi har for mange børn her i landet, men her vil Dansk Folkeparti sige: Ja, det må I godt, men vi vil i hvert fald ikke yde vores – om jeg så må sige – bidrag til det.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:09

Dennis Flydtkjær (DF):

Børnetilskudslovens § 4 siger jo klart, at det skal være en eller anden udefra kommende social begivenhed, der gør, at man kan få det her tilskud. Det skal være noget, man ikke kunne have forudset ville ske ude i fremtiden, f.eks. den ene ægtefælles død, og der træder vi så til som samfund og siger, at vi godt vil hjælpe både mor og barn, hvis det f.eks. er faren, der er gået bort, i at få en god tilværelse, fordi det netop er udefra kommende. Hvis man vælger at adoptere som enlig eller vælger at få en kunstig befrugtning på det offentliges regning, er det jo ikke udefra kommende, og så mener vi også, at man må have vidst inden, at man skulle have økonomien til det. I Dansk Folkeparti vil vi meget gerne hjælpe de folk, som kommer ud for nogle sociale situationer, som de ikke kunne have forudset, men når man netop ser på nogle, der selv har valgt det, burde de også have taget højde for det.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er SF's ordfører, og det er fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 15:10

(Ordfører)

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Det er et rigtig fint forslag, som vi behandler her, for det er nemlig et forslag til, hvordan man kan undlade at forskelsbehandle børn, som vokser op med en enlig forsørger som forælder. Det er sådan set det, det drejer sig om, altså at børnene har en ret til det her særlige børnetilskud, uanset hvorfor deres forælder er enlig.

Vi hører her en masse om udefra kommende sociale begivenheder. Det kunne f.eks. være et klimatopmøde i København, hvor man af vanvare bliver gravid med en hollandsk aktivist, som så bliver slæbt bort og sat i et af de der til lejligheden indrettede klimabure. Se, her synes regeringen, det er helt fint, at dette barn får det særlige børnetilskud, men min gode veninde Marie på 40 år, som ikke har lyst til – selv om det har været praksis i mange år selvfølgelig – at gå ned på værtshuset og finde en eller anden tilfældig donor, men i stedet bliver insemineret, forskelsbehandles, og det gør hendes barn, fordi regeringen synes, det er helt i orden, at hendes barn ikke skal have det her særlige børnetilskud.

Det synes jeg egentlig er utroligt. Jeg synes egentlig, det er utroligt, at et samfund som det danske, hvor vi faktisk har brug for, at folk har lyst til at forplante sig, uanset om de kan finde en partner eller ej, ikke i højere grad har lyst til at understøtte, at folk får børn, og ikke i højere grad har lyst til at undlade en forskelsbehandling, som er åbenlyst uretfærdig.

SF kan støtte De Radikales forslag.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, og det er fru Vivi Kier.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Det særlige børnetilskud var oprindelig tiltænkt forældre, der kom ud for en uforudset social begivenhed, altså forældre, der uforskyldt har mistet en forsørgerindtægt, og det grundlag, der ligger bag det særlige børnetilskud, ønsker jeg som konservativ at fastholde. Derfor kan jeg ikke støtte det her beslutningsforslag.

Når en kvinde bevidst vælger at blive eneforsørger, betyder det for mig, at man er klar over den økonomi, der følger med glæden ved at få et barn. Og igen: Det underbygger den oprindelige tanke bag det særlige børnetilskud, og den tanke ønsker jeg fastholdt. Jeg ønsker ikke, at det særlige børnetilskud bliver en rettighed for endnu flere og dermed et brud på princippet om, hvornår det særlige børnetilskud kan udbetales.

I en tid, hvor alle partier gerne vil dele ud til både højre og venstre, vil jeg som konservativ gerne trække det gule kort op af lommen og spørge: Er det rimeligt, at en regel og principperne bag det særlige børnetilskud i forbindelse med en social begivenhed nu skal være en rettighed for langt, langt flere, end det oprindelig var tænkt med loven? Personligt ønsker jeg, at vi målretter vores sociale ydelser til dem, der har et særligt behov.

Igen, jeg ønsker den oprindelige tanke bag det særlige børnetilskud fastholdt og ikke, som dette beslutningsforslag lægger op til, at det skal være endnu en rettighed for endnu flere og dermed et brud med princippet om, hvornår tilskuddet skal udbetales.

Som jeg sagde i min indledning: Som konservativ afviser jeg beslutningsforslaget.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, og det er fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:14

(Ordfører for forslagsstillerne)

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil i hvert fald gerne sige tak til dem, der har været positive over for forslaget. Så vil jeg lige for en ordens skyld sige til ministeren, som sagde, at det her forslag var en genfremsættelse af et tidligere forslag, at det er det ikke. For der skete jo en dramatisk ændring sidste år ved juletid, da man gennemførte L 57. Inden man gennemførte L 57, var det faktisk sådan, at enlige mødre i den her forstand godt kunne få et tilskud, mens enlige adoptanter var i en anden situation. Derfor ligestillede man dem. Man kunne have ligestillet dem på forskellige ledder og kanter, man kunne have givet enlige adoptanter samme mulighed, som der var tidligere.

Jeg er i øvrigt enig i, at enlige her skal forstås på en særlig måde, nemlig sådan, at der ikke er en far inde i billedet på en eller anden måde. Det kunne godt være formuleret lidt mere præcist, men jeg tror bare, at det fremgår ganske klart af bemærkningerne, hvad det er, der menes.

Jeg er helt opmærksom på, at ikke alle enlige, som lever alene med børn, kan få et særligt børnetilskud. Men det, jeg synes man kan diskutere, er, af hvilken grund der gives det tilskud. Man refererer sådan til forskellige love, men det giver jeg ikke så frygtelig meget for, for nu er vi jo også her i Folketinget for at lave love om, så man kunne jo bare sige, at man havde en anden holdning.

Jeg synes, at det er lidt ejendommeligt, at fordi man har et selvvalgt ønske om at få et barn, skal man straffes økonomisk set i forhold til, hvis man klumrer rundt i det. Der er altså ingen logik i det for mig. Jeg er godt klar over, at der står, at der skal være tale om en særlig social begivenhed – at klumre har måske oven i købet været morsommere, det kan man da håbe – men jeg synes altså ikke, at tingene holder. Og jeg synes slet ikke, at det holder efter at have set den reklame, Dansk Turistråd, tror jeg det var, lavede, hvor en eller anden kvinde efterlyste faren til sit barn – der i øvrigt godt kunne have været et resultat af klimatopmødet – og ikke fandt ham. Det var så noget, man reklamerede med skulle være særlig kendetegnende for Danmark. Det er klart, at hun også kan få et særligt børnetilskud, men den, der vælger bevidst at få et barn alene, kan ikke.

Jeg kan egentlig ikke se, hvorfor det barn af den, der vælger det bevidst, skal stilles dårligere økonomisk set end barnet af den, der tilfældigvis ikke vil opgive farens navn, for det handler det jo også om. Det kan handle om begge dele, måske ved man ikke, hvem der er faren – det kan man jo påstå at man ikke ved – eller også vil man i hvert fald ikke opgive farens navn.

Jeg synes, at noget af det, der har været fremme her i debatten, er, at barnet jo ikke har haft et frit valg. Og det, vi vel gør alt det her for, er faktisk at stille barnet i en god situation. Så synes jeg personligt også, at det er meget svært at sige, hvad der er rigtigt og forkert, sådan som familieforholdene har udviklet sig. Jeg er fuldstændig klar over, at der er mennesker herinde, der mener, at den borgerlige kernefamilie er det eneste ønskværdige. Men hvis man kigger lidt på, hvordan den borgerlige kernefamilie ser ud i dag, ser man jo, den ikke helt er, som den har været i gamle dage. Og det her børnetilskudssystem er lavet i en tid, hvor tingene i hvert fald så noget anderledes ud.

Jeg kan ikke få ind i mit hoved, at den, der er bevidst om gerne at ville have et barn, skal stilles ringere økonomisk set end den, der klumrer rundt i det – det kan jeg faktisk ikke. Jeg er godt klar over argumentet om, at det at klumre er en ulykkelig begivenhed, og at det kan komme bag på en og alt det her. Men så kunne man jo i alle tilfælde anlægge en social betragtning i stedet for kun at anlægge den i forbindelse med det bevidste valg. For det signal, vi sender om det bevidste valg, altså det, at man vælger at være ene med et barn, fordi man nu engang ikke kan finde en mand, som man ønsker at leve sammen med, eller som man gerne vil have et barn sammen med, er, at det så er ringere, end hvis man går ind og etablerer en eller anden familie. Det er det, jeg ikke bryder mig om.

Jeg synes, at det signal, vi kommer til at sende, er, at det er en dårlig idé, og at vi gerne vil straffe det. Det er det, det her forslag handler om: Vi synes, at det er vigtigt, at man ligestiller, vi synes, at det er vigtigt, at kvinderne har et valg, og vi synes, at det er vigtigt, at kvinderne og dermed børnene dermed ikke stemples af samfundet.

Det er baggrunden for forslaget. Det er jo ikke, fordi regeringens og Dansk Folkepartis holdning undrer mig. Jeg synes, at det er vigtigt, at vi får den her markering. Der er altså nogle, der vil noget andet, som ikke vil stemple de kvinder, som ikke har haft mulighed for at få en officiel far til deres barn af den ene eller den anden grund. Jeg synes derfor, at det er forkert, at nogle enlige ikke kan få, men at man kan, hvis faderskabet til barnet ikke har kunnet fastslås, eller hvis kun den ene af forældrene lever – det sidste er jo klart en social begivenhed, man kan jo diskutere, hvad det første er.

Jeg synes, at der burde være ligestilling på det her felt, ikke ligestilling, sådan at man ødelægger det for den, der i dag kan få et særligt børnetilskud, men ved at man giver de bevidste kvinder en mulighed for at få børn, også selv om de ikke kan finde en far til barnet.

K1 15:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Kl. 15:20

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Næste møde afholdes i morgen, fredag den 11. december 2009, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Jeg skal i øvrigt henvise til den omdelte ugeplan. Mødet er hævet. (Kl. 15:20).